

Võng Du Chi Nhân Yêu

Contents

Võng Du Chi Nhân Yêu	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	8
5. Chương 5	11
6. Chương 6	13
7. Chương 7	16
8. Chương 8	18
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	24
12. Chương 12	26
13. Chương 13	29
14. Chương 14	30
15. Chương 15	33
16. Chương 16	34
17. Chương 17	36
18. Chương 18	38
19. Chương 19	40
20. Chương 20	41
21. Chương 21	46
22. Chương 22	47
23. Chương 23	48
24. Chương 24	49
25. Chương 25	51
26. Chương 26	53
27. Chương 27	54
28. Chương 28	56
29. Chương 29	58
30. Chương 30	60
31. Chương 31	61
32. Chương 32	63
33. Chương 33	64
34. Chương 34	66
35. Chương 35	68
36. Chương 36	70
37. Chương 37	71
38. Chương 38	72
39. Chương 39	74
40. Chương 40	76
41. Chương 41	77

42. Chương 42	79
43. Chương 43	81
44. Chương 44	83
45. Chương 45	85
46. Chương 46	87
47. Chương 47	89
48. Chương 48	91
49. Chương 49	93
50. Chương 50	95
51. Chương 51	97
52. Chương 52	99
53. Chương 53	100
54. Chương 54	102
55. Chương 55	103
56. Chương 56	105
57. Chương 57	107
58. Chương 58	109
59. Chương 59	110
60. Chương 60: 100 Câu Hỏi Vợ Chồng Phần 1	111
61. Chương 61: 100 Câu Hỏi Vợ Chồng Phần 2	122

Võng Du Chi Nhân Yêu

Giới thiệu

Thể loại: võng du bàn phím, hiện đại, 1×1, HEChuyển ngữ: Gà KiSở thích Doãn Thiên Tề chính là những tiếng âm thanh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-nhan-yeu>

1. Chương 1

Cố Tiểu Bắc mặc dù gọi là Tiểu Bắc, nhưng lại là người Tô Châu chính cống, là một đứa trẻ được sông nước Giang Nam nuôi dưỡng, làn da thì rất tốt nên không cần nói, khuôn mặt đỏ, trắng trẻo hồng hào, non mềm như da em bé đến nỗi người ta nghĩ rằng có thể nhéo ra nước. Cho nên bạn cùng phòng đều gọi cậu bằng một cái biệt danh hoa hoa lệ lệ — Tiểu Bạch.

**Giang Nam và Tô Châu đều ở phía Nam*

** Tiểu Bạch – ý chỉ những người gốc江浙*

Bất quá tính tình Cố Tiểu Bắc cũng không tốt như vậy, cũng chỉ có mấy tên đầu be trong ký túc xá mới dám gọi cậu như vậy, còn nếu bạn gọi cậu ấy là Tiểu Bạch, thì nhất định mặt cậu ấy sẽ đỏ bừng bừng, mắng thẳng vào mặt bạn: “Cậu mới Tiểu Bạch, cả nhà cậu đều là Tiểu Bạch.” (*nói xem, Cố Tiểu Bắc vẫn là rất có tiềm chất làm thụ a /*)

**đầu be: nguyên văn 逗比 nhân, QT trans đầu bu*i =]]*

Tiêu Ca vẽ mặt hết thuốc chữa: “Được rồi, Tiểu Bạch cũng muốn chơi game không? Ra đây chơi Tầm Tiên với anh đi, dù sao cũng không phải lũ con gái, rảnh rồi không có việc làm.”

Cổ Tiểu Bắc lườm Tiêu tử đang phong sinh thủy khởi bên bàn phím một cái, coi như không thấy, tiếp tục chơi pikachu.

**phong sinh thủy khởi: tức là gió đi khắp nơi để mọi vật sinh ra, nước đến đâu thì mọi vật ở đó đâm chồi nảy lộc, hiểu chứ? =))*

**pikachu: nguyên văn thì nó chỉ là một game chơi giống pikachu thôi, mà tớ ko biết tên nên gọi thế luôn
=^=*

Tướng Bàn Tử dời mắt khỏi game, vỗ vai cậu bộp một cái, Tiểu Bắc suýt chút nữa rớt từ trên ghế xuống.

“Hey, Tiểu Bạch của chúng ta không phải con gái đâu, cũng không xem hệ thiết kế phần mềm này có mấy người có nhan sắc, có khí chất một chút thì đều là hoa đã có chủ, ngay cả không khí chất thì cũng đã có người đặt cọc. Tiểu Bạch là bảo bối của ký túc xá chúng ta, sao có thể tùy tiện được.”

“Yo, Tướng Bàn Tử, hôm nay còn dùng đến thành ngữ nữa cơ đấy.” Tinh Tinh đẩy đẩy gọng kính đen, có chút không dám tin.

“Tất nhiên, tốt xấu gì ông nội anh đây cũng cùng họ với tổng thống nhà.”

“Xùy, lại nhận làm người thân của tổng thống.” Tinh Tinh lại đẩy đẩy kính mắt, tiếp tục chơi.

“Nói thật nha, Tiểu Bạch, bọn anh thiếu một vú em, cũng hãy thương xót các ca ca tội nghiệp, an ủi tâm hồn trống rỗng của bọn anh, ban sữa đi.” Tiêu tử là đáng thương nhất, luyện pháp sư, da mỏng, lại không có y sư, bình thường cũng không dám xuất môn.

**vú em = y sư aka nghề thầy thuốc trong game, sữa = máu*

Cổ tiểu bắc rớt cục cũng dừng chơi pikachu, duỗi tay ra, “Đưa client test cho tớ.”

“Đó là tất nhiên, đã sớm chuẩn bị cho cưng, Tiểu Bạch thân ái, luyện Thiên Quân nhé..., sữa sung túc.” Trên mặt Tiêu tử nở ra một đóa hoa, tên là hoa loa kèn.

**hoa loa kèn ở đây thì ý nói mặt Tiêu tử cười đến toe toét ((:*

Cậu lấy client test, cập nhật lại, rồi mới vào game. Game bọn Tiêu tử đang chơi là game 3D Tầm Tiên rất nổi tiếng, từ lúc open beta rồi chính thức close beta, cũng đã khoảng hai năm rồi. (*Tầm Tiên là game mà*

tôi đang chơi)

Đầu tiên là lập nhân vật, nhìn xem nhiều hình tượng như vậy, từ nam tới nữ, rất tới nơi tới chốn, có thể là do game này là game 3D, nhân vật không phải rất đẹp, nhưng thật đáng yêu, Tiểu Bắc không chút suy nghĩ liền chọn hình tượng bé loli, hự, thật sự là quá đáng yêu.

Tên thì gọi Một Đường Hướng Bắc là được rồi, cảm giác lại vẫn rất có hương vị. Tiêu tử vội vàng hướng dẫn, chọn chức nghiệp Thiên Quân Phù Chú Sư, luyện chính nghề y sư.

Tiêu tử nhìn thoáng qua hình tượng nhân vật của Tiểu Bắc, “Đậu móa, lại một nhân yêu.”

**nhân yêu = nam chơi acc nữ*

2. Chương 2

“Cố Tiểu Bắc, có tiền đồ, cứng cũng giống Tinh Tinh ca, game này, cái gì không nhiều, chứ nhân yêu thì nhiều, toàn là hình tượng các em gái.” Tinh Tinh cũng là nhân yêu, trong game quả thực nhân vật nữ rất phổ biến, tin Tinh ca, hửn không sai.

Cố Tiểu Bắc không phải là không chơi game bao giờ, thậm chí là chơi không ít, đối với mấy thao tác thông dụng này, vẫn tương đối thuần thục, lại thêm nữa trong ký túc xá có mấy tên kia đều trên cấp 60, hướng dẫn một chút, rất nhanh có thể quen được nhân vật. *(Tâm Tiên bây giờ là cấp 90 vẫn đang tiếp tục thăng, phỏng chừng về sau còn có thể hơn nữa, nhưng mà tôi không viết đến)*

Lại nói, lúc Tiểu Bắc mới vào tân thủ thôn, tên là Tiểu Tang Thôn, bởi vì nơi này mới có một điểm truyền tống tới phó bản mới, cho nên không thiếu các quý danh ở đây, đứng ở giữa đám người phát sáng đến chói mắt này, bộ quần áo tân thủ của Tiểu Bắc, trông cực kỳ đáng thương.

**quý danh = acc cấp cao*

Đây chính là bình sữa tương lai của chúng ta, Tiêu tử Bàn Tử Tinh Tinh khẩn trương bỏ hết nhiệm vụ đến đây nghênh giá.

**bình sữa = bảo mẫu = vú em = y sư*

Người chơi Anh Là Tiêu Ca Ca mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Trong đội ngũ có bốn người, Anh Là Tiêu Ca Ca cấp 62, Ông Nội Tổ Là Tướng Tổng cấp 63, Twinkle Twinkle Little Star cấp 61, Diêu Giấy Đứt Dây cấp 67.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tinh Tinh cậu sáng.

Đội ngũ Anh Là Tiêu Ca Ca: Tiểu Bạch cũng thật phối hợp.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Nhân yêu? Mỹ nữ?

Đội ngũ Ông Nội Tổ Là Tưởng Tổng: Cùng giới tính với bà xã chú.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: --! Douma, lại là nhân yêu.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star:.....

“Đi, Tiểu Bạch, đi thẳng cấp đi, trước hoàn thành nhiệm vụ này đã, đến chỗ Trữ Hải để Điều Giấy Đứt Dây nhận cũng làm đồ đệ, cậu ấy hơn 65, có thể thu nhận đồ đệ.”

Đội ngũ Anh Là Tiêu Ca Ca: Điều Giấy, thu Tiểu Bạch làm đồ đệ.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây:... Còn muốn nhận một mỹ nữ. Không phải con gái mà lại còn là con trai nên tổn thương dạy không nổi!!!

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star: Còn dong dài, ly hôn đi.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: ~ Bà xã đại nhân, không dám.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Chim nhỏ giận?

Đội ngũ Anh Là Tiêu Ca Ca: Tiểu Bạch lại phối hợp.

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star:.....

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Đạo này, nhân yêu kiếm không khó a. Tiểu Bạch, tôi ra Trữ Hải đợi cậu trước, thẳng cấp nhanh lên rồi ra đây.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tiểu Bạch là để anh kêu à, anh mới Tiểu Bạch, cả nhà anh đều là Tiểu Bạch.

Đội ngũ Ông Nội Tở Là Tướng Tổng: Tiểu Bạch, đừng có vùng vẫy nữa.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Cậu mới vùng vẫy, cả nhà cậu đều vùng vẫy.

Đội ngũ Ông Nội Tở Là Tướng Tổng: Không nên vũ nhục tổng thống vĩ đại Tưởng Giới Thạch như vậy.

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star: Tưởng Bàn Tử, chú có muốn lên mặt như vậy không.

Đội ngũ Ông Nội Tở Là Tướng Tổng: Ha ha, khiêm tốn khiêm tốn.

Nhiệm vụ tân thủ làm rất nhanh đã xong, Tiểu Bắc cũng lên được cấp 11. Bay đến Trữ Hải.

Điều Giấy Đứt Dây thêm bạn làm hảo hữu, đồng ý. Điều Giấy Đứt Dây muốn trở thành sư phụ của bạn, đồng ý.

Hệ thống Chúc mừng Điều Giấy Đứt Dây thành công thu nhận Một Đường Hướng Bắc làm đồ đệ, từ nay bắt đầu con đường tu tiên.

3. Chương 3

Điều Giấy Đứt Dây mời bạn gia nhập bang phái Mưa Bụi, đồng ý.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Cậu trước tiên ở trong bang này đã, bình thường nhớ làm nhiều nhiệm vụ bang phái. Chạy ra đây, lĩnh phần thưởng của phó bản sư đồ đi. Mở ngọc kinh nghiệm ra.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Bang phái Quân Vì Hồng Nhan Trụ:(•_•)Hoan nghênh mỹ nữ.

Bang phái Hồng Nhan Vì Quân Lạc:() Dừng skin ngay.

Bang phái Một Đường Hướng Bắc:.....

Bang phái Anh Là Tiêu Ca Ca: Bạn của tôi, mọi người hãy chiều cố nha.

Bang phái Mèo Trộm Ca: Mỹ nữ, đương nhiên là phải chiều cố.

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: Ngất, không phải mỹ nữ.

Bang phái Xú Nha Đầu, Cứu Chuyết: Cầu tự bạo.

Bang phái Mèo Trộm Cá: Cầu tự bạo 11111

Bang phái Quân Vì Hồng Nhan Trụy: Cầu tự bạo 22222

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: Tôi sợ mất mọi người bị hỏng.

Bang phái Hồng Nhan Vì Quân Lạc: Bạo cái em gái các chú a! Muốn shit à, BOSS hồi máu. Còn không mau ra. ()

Bang phái Ông Nội Tở Là Tướng Tổng: Bang chủ phu nhân nổi bão, mấy người mau nhanh chóng tránh đi nha.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Vẫn rất náo nhiệt.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Đều là lũ sói chưa thấy qua con gái. Còn vừa rồi là hai vợ chồng, trong hiện thực cũng vậy.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Đi xong một cái phó bản sư đồ, Tiểu Bắc cũng lên cấp 20, những người mới chơi ở Tầm Tiên sở dĩ thăng cấp đã rất nhanh, lại bởi vì mới vừa mở cấp 90 là cao nhất, kinh nghiệm cho cũng cực kỳ nhiều. Tiêu Ca bọn họ cũng chỉ chơi một tuần đã hơn 60.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Cậu đi thăng cấp trước đi, làm hết các nhiệm vụ, cấp bậc cao hơn một chút chúng ta tổ đội đánh phó bản, cũng sắp rồi đấy.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: OK.

Tầm Tiên tuy nói có bùa chỉ nam, có thể tùy tiện bay tới một chỗ nào đó, bất quá có nhiều chỗ vẫn phải đi bộ, vì thế chúng ta liền nhìn thấy nhân vật loli đáng yêu của Tiểu Bạch đang cười con lừa mà hệ thống tặng ì ạch ì ạch đi.

Chức nghiệp y sư, tên cũng như nghề, hầu hết các kỹ năng đều là kỹ năng trị liệu phù trợ, còn kỹ năng đánh quái thì chỉ có hai ba cái, muốn diệt quái đều rất khó nhọc.

Gần lên tới cấp 30, Tiểu Bắc liền bay về môn phái, logout.

Duỗi thất lưng, chuẩn bị đi ngủ, ngày mai còn có tiết của chủ nhiệm, thầy giáo của bọn cậu có tính hay lái nhải dong dài, muộn một chút cũng có thể bị nghe mắng cả tiết.

4. Chương 4

Xế chiều hôm nay không có tiết, ngày mai lại nghỉ, vậy là có thể chơi game được. Nhà của Bàn Tử và Tiêu Ca đều ở gần đây, chắc là đều đã về nhà cho thoải mái.

Chỗ ở của Tiểu Bắc là một khu nhà trọ rất phổ thông ở gần Đại học Bắc Kinh. Lúc trước mẹ cậu sống chết cũng không đồng ý cho Tiểu Bắc rời nhà xa như vậy, cũng là nhi tử ở nhà ăn uống nuôi lớn như vậy, thời tiết phương bắc lại như thế, sợ thân thể của con trai bảo bối không thể chịu được. Bất quá Tiểu Bắc cực kỳ kiên trì, cha cậu cũng hiểu được nên để cho con mình rèn luyện, đồng ý cho Tiểu Bắc đến đây.

Thật ra lý do Tiểu Bắc muốn tới Bắc Kinh rất đơn giản, giống như ca xướng vậy, muốn đến nhìn cổ cung Bắc Kinh.

Tinh Tinh đang ngủ trưa, phỏng chừng là do tối hôm qua Bàn Tử về nhà nên có thịt ăn, hưng phấn cả đêm. Tinh Tinh vẫn nằm trên giường, trông khá buồn ngủ.

**Đoạn này chém đó =x=*

Tiểu Bắc rất nhanh vào game. Vẫn đang ở quảng trường của môn phái, trang bị trên người cũng là đi đánh phó bản sơ đồ được hệ thống đưa, bất quá tiểu hào thì cũng không để ý cái gì trang bị, quan trọng là ... thăng cấp.

**tiểu hào = acc nhỏ, acc cấp thấp*

Điều Giấy lại đưa Tiểu Bắc đi đánh ba lần phó bản sơ đồ, kinh nghiệm ào ào cao lên, rồi lại làm mấy cái nhiệm vụ nhiều kinh nghiệm, rất nhanh đã lên cấp 40, lại nói, Tầm Tiên trên cấp 40 là có thể kết tình lữ, giá trị tình duyên đạt đủ là có thể kết hôn.

Hiện tại, vừa mới đến quảng trường của kinh thành liền có người mật.

Mật Dáng Người Tử Lệ Hoàng Kim: Có tình lữ không?

Mật Một Đường Hướng Bắc: Hơ, tạm thời không có.

Mật Dáng Người Tỉ Lệ Hoàng Kim: OO Mình cũng độc thân, chúng ta kết tình lữ đi. Bạn là tân thủ đúng không, nhiệm vụ tình lữ thưởng rất nhiều a....

Mật Một Đường Hướng Bắc: Cái này, tôi là nhân yêu.....

Mật Dáng Người Tỉ Lệ Hoàng Kim:.....

Nhất thời không nói gì.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Cậu cấp 40 là đi tháp được rồi, chẳng qua cấp trang bị của chúng ta đều không được, không mang được cậu, cậu tuyên bố chiêu mộ đi, trang bị trong tháp khá tốt, kinh nghiệm cũng nhiều.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được, nhanh đi thôi.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Ok, vậy, cái kia, bà xã của tôi đâu?

Tiểu Bắc nhìn Tinh Tinh đang ngủ say trên giường, lắc lắc đầu.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Đang ngủ bù a, có lẽ sắp dậy.

Đội ngũ Điều Giấy Đứt Dây: Được rồi, tôi chờ em ấy rồi cùng đi phó bản. Gặp lại sau. 88

**88 = bye bye*

Tiểu Bắc nhìn xuống chỗ chiêu mộ, phát hiện không thiếu người muốn đi Kinh Thành Tháp, mà nội dung chiêu mộ đều là cầu mang JT, Tiểu Bắc nhú nhú mày, cậu không thích cái chữ ‘cầu’ này, nam tử hán đại trượng phu, làm cái gì mà ăn nói khép nép a.

**JT – gọi tắt tên của phó bản Kinh Thành Trấn Yêu Tháp trong game Tầm Tiên, hình như vậy*

Hệ thống Tiên hữu Một Đường Hướng Bắc tuyên bố chiêu mộ, hợp tác JT.

Tiểu Bắc nghĩ rằng sẽ không có ai muốn tổ đội nhanh như vậy, cho nên tính toán trước đi làm vài nhiệm vụ đã.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ xin gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Tiểu Bắc nhìn nhìn thông tin trên đầu người chơi, oa, quý danh cấp 90, chức nghiệp, Ngự Kiếm Du Hiệp. (*đại thần lên, tung hoa, vỗ tay ~/~*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Kéo?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn tiến vào Kinh Thành Trấn Yêu Tháp, đồng ý. Một giây sau cả hai đã ở bên trong phó bản.

Tiểu Bắc đem hết ngọc kinh nghiệm có thể dùng được ra mở.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Cô không cần đánh, bảo vệ tốt chính mình.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Kinh Thành Tháp tổng cộng 18 tầng, Tiểu Bắc trước khi lên tầng 14 đều phòng ngự liên tục, bởi vì quái nhiều, kinh nghiệm rút ra cũng nhiều, qua tầng 14 Tiểu Bắc thăng 3 cấp. Đại thần quả nhiên là đại thần, Tuyệt Tiên Kiếm lam quang trên tay, đến chỗ nào, chỗ đó có xác quái la liệt. Cơ hồ là quái nào mới xuất hiện đều bị miểu sát tức khắc, chúng nó một nhát cũng không đánh tới Tiểu Bắc.

**miểu sát: giết trong tích tắc*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: 4 tầng tiếp theo vừa vào thì chạy đi, tránh BOSS xa một chút. Đã chết thì đừng sống lại.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Tiếp đó đi vào, Tiểu Bắc tiếp tục phòng ngự, sau đó di chuyển đến góc, xem đại thần phát huy. Thiên Hạ đánh mấy con BOSS này cơ hồ đều không sút mẻ tí máu nào, dù là trang bị hay thao tác đều đẳng cấp nhất, về sau Tiểu Bắc xem bảng xếp hạng mới biết, Khuynh Tẫn Thiên Hạ này là người đứng đầu bảng xếp hạng PK.

**PK: personal killing, ám chỉ hành động khi người chơi ra tay sát hại trước đối với người khác trong game online và không dùng trong trường hợp tự vệ*

Rất nhanh đã tới tầng 18, Ngọc Hoa Thánh Quân, BOSS hệ pháp thuật, ngự kiếm là vật lý, lại có skill chuẩn, bất quá cũng không trở ngại việc đại thần phát huy.

Tiểu Bắc ở vị trí xa xa nhìn, một lát sau phát hiện mình đang bắt đầu rớt máu, hóa ra đã bị trúng trạng

thái, Thiên Hạ cũng vậy, Tiểu Bắc suy nghĩ, trước hóa giải trạng thái cho Thiên Hạ đã, tiểu hào cấp 44 nhỏ bé chưa chịu khổ bao giờ, rất nhanh dừng cảm hy sinh. Tiểu Bắc nghe lời không dám sống lại.

Doãn Thiên Tề ngồi trước máy tính nhíu mày, vừa mới nói chuyện cùng người trong bang một chút, đã quên mở vô địch (*xem nhẹ tất cả công kích, liên tục hơn mười giây, vài giây cũng đủ để Thiên Hạ miếu sát BOSS này*), cái này chính là lỗi của mình, bất quá sao vật nhỏ này không tự hóa giải cho mình trước. Có chút ý tứ.

Hệ thống Chúc mừng Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Một Đường Hướng Bắc đánh bại tất cả yêu quái trong Kinh Thành Trấn Yêu Tháp, thắng lợi trở về.

5. Chương 5

Tiểu Bắc sống lại đã đang trôi nổi ở sông Hoàng Hà, ăn phải skill trí mạng, chậm chạp quay lại, Thiên Hạ nhìn có phần buồn cười. Nhặt trang bị và bài tử, cũng không tệ lắm, đánh ra trang sức cấp 60 thích hợp với cậu.

**chém bừa =”=*

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: (*^ -^*) Cảm ơn.

Sau đó Tiểu Bắc lại chậm chạp quay lại.

Doãn Thiên Tề cảm thấy người mình có điểm co rút, ngoài cười nhưng trong không cười, nhìn cái hình tượng loli này, lại nhìn nhìn cô ở trong tháp “chạy chậm”, có vẻ như không biết đi ra ngoài như thế nào. (*lại nói, Thiên Hạ có phải có bệnh luyến đồng hay không, nếu không tại sao chỉ nhìn hình tượng loli này, tâm tình cũng sẽ ngập tràn a. Tiểu Bạch: Ông mới luyến đồng, cả nhà ông đều luyến đồng. Tác giả: Không nên nói cha mình như vậy, kéo ra ngoài đánh PP*)

**PP = mộng, còn xưng hô thì có mỗi ở đây tác giả xưng phụ thân nên thôi cứ cho làm nam ((=*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Không có kỹ năng đoàn giải?

** kỹ năng đoàn giải = kỹ năng giải trạng thái rút máu*

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:???

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Bay ra đây, tôi cho cô.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: A..., được.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn giao dịch với bạn, đồng ý.

Thiên Hạ giao dịch một quyển tâm pháp, là một kỹ năng đoàn giải. Tiểu Bắc biết đây là dùng bài tử đối kháng để đối, bất quá cậu vẫn nhận.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Chờ, tôi ra kho lấy chút đồ.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn giao dịch với bạn, đồng ý.

Ách Độ Tiên Y, Tiểu Bắc biết cái này, đây là những thứ cần thiết trong phó bản PK, vốn muốn đợi Tiêu Ca trở về đổi cho cậu, không nghĩ tới cái người Khuynh Tẫn Thiên Hạ này lại tốt như vậy, chẳng lẽ xem cậu là nữ, muốn bao nuôi cậu? Tiểu Bắc có chút buồn bực.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Cái này, không biết nói cái gì cho phải, dù sao chỉ có thể nói cảm ơn, tôi không có gì đưa cho anh.

Tiểu Bắc cũng không phải thuộc loại người khách khí, nếu cho thì cậu liền nhận, không nhận thì uống mất.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: A..., không có gì, nhiều quá, chật túi.

Bị đả kích nặng nề, kẻ có tiền quả nhiên là bất đồng. Tiểu Bắc tuy không mở thông tin xem trang bị của Thiên Hạ, bất quá nhìn qua thì anh ta có lẽ là kẻ có tiền, lại còn có pet hiếm, thời trang phát sáng, quả nhiên là đại thần hoa hoa lệ lệ. Đứng ở trong đám người tuyệt đối như hạc trong bầy gà. (*Tiểu Bạch, con đây là đang ví dụ, con là gà, Thiên Hạ là hạc?*)

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn thêm bạn làm hảo hữu, đồng ý.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tôi đi đây, Tiểu Bạch ngọc, nhớ trị liệu.

Tiểu Bắc mặt lập tức đỏ lên, Tiểu Bạch thì Tiểu Bạch đi, tại sao, tại sao lại còn thêm cái chữ ‘ngọc’, Tiểu Bạch ngọc, Cố Tiểu Bắc cảm thấy chỉ số thông minh của mình bị người ta nghiêm trọng nghi ngờ, lúc sau mới kịp phản ứng, Thiên Hạ đã rời đội.

Phụ cận Một Đường Hướng Bắc: Anh mới là Tiểu Bạch ngọc, cả nhà anh đều là Tiểu Bạch ngọc. (*Bạch, kỳ thật con sẽ hối hận vì những lời nói này, amen.*)

Tiểu Bắc cho rằng Thiên Hạ đã đi, vậy cậu mắng ở kênh phụ cận như vậy, phỏng chừng anh ta cũng không nhìn thấy.

Kỳ thật Thiên Hạ không đi, chỉ là vào đội ngũ khác, nhìn thấy câu này, khóe miệng co rút một cái. Anh nghĩ rằng người đó mặt hắc đã đỏ lên, có chút quá khích.

Cố Nhan Tịch chăm chú nhìn Doãn tổng tài đang ngồi trong văn phòng, hình như ngài ấy lại đang chơi game, nhưng hình như mặt ngài ấy hôm nay hơi co rút, cái khuôn mặt poker ấy mà cũng đã xuất hiện biểu tình?

**khuôn mặt poker = poker face = mặt lạnh như tiền*

Kỳ thật khuôn mặt của Doãn Thiên Tề cũng không phải là poker face, ngược lại là có điểm hơi gầy, có nét mặt mỗi đôi chút và rất tháo vát, nhất là ánh mắt, mắt anh đào trên ghẹo người ta, nụ cười châm biếm, chân mắt có đường vân rất nhỏ, hơi hơi nhếch lên. Cho nên ở trước mặt cấp dưới, anh luôn trưng bộ dáng không biểu tình, chủ yếu là sợ rải đào nhiều gánh lăm nự, phải biết rằng, anh, Doãn Thiên Tề, thích con trai.

6. Chương 6

Tinh Tinh tỉnh dậy khá sớm, cùng ông xã người ta đi phó bản thăng cấp. Để lại Tiểu Bắc cấp 45 một mình làm nhiệm vụ. Tiếc là không có nhiệm vụ phó bản cấp 40 nào có thể mau thăng cấp, cũng chỉ có thể ở trong tuyến Thanh Thanh.

Bất quá lúc cậu làm nhiệm vụ may mắn gặp được một hỏa pháp bằng cấp, như vậy cậu thêm máu, hỏa pháp quần công, nhanh hơn.

**hỏa pháp = pháp sư hệ lửa (hỏa)*

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Mỹ nữ, như vậy nhanh hơn, ngày mai em cũng quét quái sao? Cùng làm a.

Đội ngũ Một Đường Hương Bắc: Được, ngày mai không có tiết.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Hử, vẫn là học sinh a, hàng xóm tốt bụng có bao nhiêu, nhà ở chỗ nào a?

Đội ngũ Một Đường Hương Bắc: -_-||| Đẹp Trai anh tra hộ khẩu a?

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: ha ha.

Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet muốn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: (o) Đây Đẹp Trai, bình thường anh giải quyết vấn đề sinh lý như thế nào.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Đệ đệ tôi. Đệ, tìm anh có việc?

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Ca, nhanh lên qua đây, có Sơn Sài Vương. Em không thể bắt. Cấp bậc không đủ.

**Sơn Sài Vương: vua sói núi*

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: -_-! Em quá đề cao anh trai mình rồi, Anh cũng bắt không được a. Mỹ nữ có thể bắt không?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không thể.....

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Cái kia Tiểu Bắc có biết ai không? Chúng tôi đều là tân thủ, không người quen nha.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Đợi chút, tôi tìm xem.

Nói thật, Cố Tiểu Bắc thật sự bị từ ‘Tiểu Bắc’ kia làm cho kích động, rốt cục, rốt cục cũng có người gọi đúng. (Bạch, vì con bi ai 3 phút)

“Tinh Tinh, bắt Sơn Sài phải cấp bao nhiêu?” Phỏng chừng Tinh Tinh còn đang hăng say đánh phỏ bản, không nghe thấy, Tiểu Bắc hỏi lại.

“Ai da, treo.” Tinh Tinh cũng không quay đầu lại, hình như là đã chết, ngay ngắn nói.”Anh toàn bận thăng cấp, làm sao có thời giờ luyện bắt yêu, hỏi trong bang phái đi, đệ, thủy y sư này, sao chưa thêm máu.”

**thủy y sư = y sư hệ nước (thủy)*

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: Trong bang có ai biết bắt Sơn Sài không? Giúp tôi với.

Bang phái Một Đường Hướng Bắc:???

Bang phái Xứ Nha Đầu, Cửu Chuyết: Đang trong phỏ bản, ra không được. ==

Đội một hồi cũng không có ai nói, Tiểu Bắc rốt cục cũng phát hiện thì ra cũng có lúc hiệu ứng mỹ nữ mất hiệu lực.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Tiểu Bắc, được không? Gọi ai đó tới đây bắt hộ, nhanh hơn.

Tiểu Bắc tìm tìm trong list hảo hữu, đang online có Tinh Tinh, Điều Giây, a..., còn có Thiên Hạ. Danh sách ghi Thiên Hạ đang không ở phó bản, vậy chắc là không sao, gọi anh ta thử xem, có khi anh ta còn khinh chuyện vụn vặt nên không thèm tới bắt.

Mật Một Đường Hướng Bắc: Có đó không?

Mật Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Sao vậy, Tiểu Bạch ngọc, có việc gì?

Được rồi, có việc nhờ anh, tôi nhắn ~

Mật Một Đường Hướng Bắc: Có thể tới giúp tôi bắt Sơn Sài không?

Mật Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tổ đội tôi.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Oa oa, đại thần, mau tới nhanh bắt, ở đây a.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Chờ.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Đệ, không cần phải chân chó như vậy. Mỹ nữ thực ngữ, quen biết anh zai còn đẹp troai hơn ca ca.

**chân chó: nịnh hót; ngữ = bư hân: trâu bò, khỏe (vd: chú êm thiết trâu nha)*

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Thời điểm Thiên Hạ tới, đã có người khác cũng đến bắt.

Phụ cận Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Đù mớ, ca ca đây phát hiện trước, cô bắt cái P.

**P = rắm*

Phụ cận Bàn Ni Có Một Mái Tóc Đẹp: Đậu má, tỷ tỷ đây cứ bắt đấy, có bản lĩnh chú em cũng bắt đi, jjyy.

**jyy: trym nhỏ ý dâm, kiểu chữ, chắc thế =A= ai biết nghĩa bảo tớ*

Có vẻ như bắt thất bại, Sơn Sài không biến mất, Thiên Hạ nhanh chóng vào bắt, một lần thành công.

Phụ cận Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Ni cô thôi, bắt đi, có bản lĩnh cô bắt lại đi.

Phụ cận Bần Ni Có Một Mái Tóc Đẹp: Hừ, nể mặt Thiên Hạ ca ca, mặc kệ chú.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Ha ha, đại thần ca ca, cho êm cho êm.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ:??? Tiểu Bạch gốc nhà tôi bảo tôi bắt, sao phải cho cậu.

Tiểu Bạch gốc nhà tôi? Mặt Cổ Tiểu Bắc bây giờ đỏ đến đáng ngờ. Ai là nhà anh! Nam nhân thôi, không biết xấu hổ, lão tử mà anh cũng dám đùa giỡn, ai thêm.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:..... Cho cậu ấy, tôi không cần.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: A... a..., tọa kĩ của cưng.

**tọa kĩ: thú cười*

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tôi có lừa.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: -_-||| Cái con ốc sên mà hệ thống cho đó? Tiểu Bạch gốc, cưng quả nhiên là nhân tài.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Đương nhiên..... không cần anh phải nói.

7. Chương 7

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn giao dịch với bạn, đồng ý.

Đản điệu, là một tọa ky, Tiểu Bắc nhìn thấy không có gì đặc biệt, phỏng có lẽ là một thứ gì đó không đáng giá bao nhiêu nên cho mình, cái này có lẽ nhanh hơn con lừa kia. (*Bạch, tọa kĩ này đáng giá 400J đó, không đáng giá bao nhiêu???*)

**đản điệu: trướng chim*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Mới đánh được, chậ túi.

Cố Tiểu Bạch liền lập tức khẳng định đó là một thứ không đáng giá bao nhiêu. (*Bạch, phụ thân khóc ~*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Mấy người còn nhiệm vụ? Muốn tôi mang không?

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Thiên Hạ ca ca, mang chúng em đi đánh Phong Vân lấy mảnh vỡ đi.

Mảnh vỡ? Nghe thấy thế, mắt Tiểu Bắc sáng rực, cũng sắp 50, mà vẫn chưa có vũ khí gì tốt, lấy mảnh vỡ đúng là thứ tốt.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Được, lập đội. Một mình tôi đánh là được.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: ()Đại thần quả nhiên là đại thần.

Phong Vân Kiếp đối với Thiên Hạ mà nói quả thực là giống như một cái băng case nhỏ, bọn họ Tiểu Bắc thì theo phía sau nhật đông nhật tây. Cuối cùng cũng đến chỗ Kiếp Nguyên, Tiểu Bắc liền tiện tay bơm cho Thiên Hạ vài ngụm sữa.

Hệ thống Phong Vân Kiếp Nguyên đã bị phá, nhóm của tiên hữu sẽ nhận được phần thưởng.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Ha ha, Đẹp Trai, mảnh vỡ của anh.

Rơi ra mảnh vỡ của pháp sư, không phải của phù chú sư, có chút thất vọng, bất quá cũng không có gì. Tiểu Bắc tỏ ra cực kỳ bình tĩnh.

“Bạch, đi Phong Vân sao không gọi anh.” Tinh Tinh nhìn màn hình của Tiểu Bắc, không đúng, đây chẳng phải là Khuynh Tẫn Thiên Hạ – cao thủ đứng đầu bảng PK trong truyền thuyết sao? “Không tởi nha, câu được ai đây, chính là đại thần trong truyền thuyết đó.” Tinh Tinh ra sức đẩy đẩy ánh mắt, hai mắt tỏa sáng.

Cố Tiểu Bắc liếc nhìn Tinh Tinh, “Hôm nay mang tở đi tháp, con người cũng không tệ lắm, kéo cả bọn tở nữa. Người này còn rất hào phóng. Tặng tở dẫn điệu với tiên y.”

Mắt lấp lánh con người trường còn lớn hơn, “Đản điệu? Quả nhiên là kẻ đứng đầu bảng tài phú, tùy tiện tung tay cũng đã mấy trăm kim.”

Lần này đến lượt Tiểu Bắc trừng mắt, cái quả trứng này thế mà lại quý như vậy, vậy mà Thiên Hạ còn nói là chật túi!!! Đây là cái sự chênh lệch giàu nghèo gì nha???

Doãn Thiên Tề thấy Tiểu Bắc không trả lời, nghĩ rằng cậu không vui. (*Doãn tổng, anh lúc nào sẽ quan tâm người khác như vậy*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, hay là, chờ chừng 60 rồi đi Thiên Lô, trực tiếp đánh phỏ bản 60 luôn.

Ngốc? Không phải bảo tôi chứ. Coi như không có coi như không có.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: ()Đại thần, bao giờ em cấp 60, kéo em với.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Hỏi ngốc nhà tôi.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Ngốc, ngốc, kéo tuôi, kéo tuôi.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Cậu mới ngốc, cả nhà cậu đều ngốc.

“Ha ha ha.....” Doãn Thiên Tề lần này thật sự là cười ngất, quá, quá đáng yêu.

Giờ đến lượt bạn thư kí của chúng ta đỡ đỡ quay đầu lại mà nhìn, ở bên cạnh boss làm việc lâu như vậy, cho tới bây giờ chưa bao giờ thấy ngài ấy cười, có thì cũng chỉ là loại cười khách khí trên thương trường, là cái thể loại ngoài cười nhưng trong không cười, nhớ tới liền nổi hết cả da gà.

Cổ Tiểu Bắc thật sự không vui, cái này quả thực là đùa giỡn rõ ràng, cái gì mà cao thủ đệ nhất bảng PK, cái gì mà đệ nhất bảng tài phú, toàn bộ đều TM là mây bay, Khuynh Tẫn Thiên Hạ này chỉ là cái loại đùa giỡn con gái nhà lành thôi. (*Bạch, sao con lại có loại giắc ngộ này, con gái nhà lành? A... A..., con gái.*)

**TM: thao mụ = đỡ mớ =w=*

8. Chương 8

Tiểu Bắc nhìn thời gian vừa đúng, liền đi tắm rồi ngủ, mai một tháng khoảng 10 cấp, là có thể đến 60. Đến lúc đó có thể cùng đi phỏ bản với bọn Tiêu Ca, thăng cấp thoải mái hơn.

Hảo hữu của bạn Một Đường Hướng Bắc logout.

Doãn Thiên Tề nhìn thông báo này, trong lòng có chút trống rỗng, nhàm chán, nhóc con có thể làm mình vui đi rồi.

Buổi chiều từ 2 đến 5 giờ ngày nghỉ lễ của Tầm Tiên đều có x2 kinh nghiệm, thích hợp luyện cấp, lại rất hợp ý Tiểu Bắc, không cần phải dậy sớm, tha hồ ngủ nướng.

Cổ Tiểu Bắc trước khi tỉnh có mơ thấy một giấc mơ, đếm tiền nhiều đến nỗi tay bị chuột rút. (*Bạch, đây không phải giấc mơ. Đương nhiên, đó là chuyện sau này hẵng nói*)

Tinh Tinh đã dậy, nhìn thời gian, 10 giờ, ừm, căn giờ quá chuẩn. Ăn xong cơm trưa liền nhanh chóng vào game.

Mới vừa online, còn đang hơi lag, liền phát hiện có tin chat mật.

Mật Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Mỹ nữ, em cuối cùng cũng online, cùng làm nhiệm vụ đi.

Mật Một Đường Hướng Bắc: Được, đợi tôi làm xong nhiệm vụ bang đã.

Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Trong đội ngũ còn có đệ đệ của Đẹp Trai.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ha ha, sớm.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Tiểu Bắc, không còn sớm, cậu còn dậy trễ hơn cả anh tở.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Đệ, đừng có trước mặt mỹ nữ bôi nhọ anh mà y như vậy a.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet:.....

Cổ Tiểu Bắc làm xong nhiệm vụ bang liền nhanh chóng chạy đi gặp hai anh em Đẹp Trai, làm xong hết nhiệm vụ, thành công thăng 2 cấp.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Buổi chiều x2 tính toán sao?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tiên Sư Đồ đi, sau đó tìm người mang tháp. Nếu đúng kế hoạch thì sẽ thăng thêm 2 cấp.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Tiểu Bắc có quen biết người là tốt rồi, chúng tớ còn chưa có ai mang thấp.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tôi cũng đã tuyên bố chiêu mộ, bắt quá thời gian x2 có lẽ quý danh cũng muốn làm nhiệm vụ, không thể mang.

Còn chưa tới 2 giờ, liền có một đồng tiểu hào tuyên bố chiêu mộ cầu mang JT, Tiểu Bắc cũng không hi vọng gì. Cấp 52 lại quá thấp, chỉ có thể tìm người mang, hợp tác mà nói, quá vất vả.

Tiểu Bắc mở list hảo hữu, đại thần không online, ừm, có chút thất vọng.

Tiểu Bắc đi 3 lần phó bản sư đồ trước, thăng 1 cấp. Sau đó Điều Giấy cũng rời đội đi phó bản với Tinh Tinh, dù sao chính bọn họ cũng cần phải thăng cấp, Điều Giấy đã lên 70.

Giờ làm cái gì a? Tìm nhóm Đẹp Trai đi mấy cái phó bản dễ trước đi.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Có lẽ Tiểu Bắc cũng không phát hiện, mặt cậu lại không tự giác đỏ. Căn bản là vô – cùng – xúc – động!

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, đang JT?

Tiểu Bắc hiện tại đang ở trong trạng thái hăng hái, trực tiếp quăng chữ ‘ngốc’ qua một bên. (*Bạch, cha phỏng chừng con là ngọt ngào*)

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không, đang muốn tìm người mang.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ra đây tôi kéo.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ừ.

Lại vẫn giống như ngày hôm qua, kinh nghiệm của Tiểu Bắc lại tăng một cách kinh người.

Tầng 18 là Uy Vũ Hồ Vương, BOSS hệ vật lý.

Tiểu Bắc tốt xấu cũng đã cấp 55, thêm máu cho Thiên Hạ thì vẫn có thể nhìn thanh máu tăng lên. Cho nên Tiểu Bắc lại thích thú thêm máu cho Thiên Hạ, nói ra cho oai vậy thôi. Hồ Vương quăng skill, Tiểu Bắc lại vẫn đứng ngốc ở đó thêm a máu a, Thiên Hạ vừa định bảo cậu tránh, Tiểu Bắc liền nằm xuống. BOSS cũng đồng thời ngã xuống đất.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: -__-! Bảo cường tự bảo vệ mình, cường thêm cái gì? Anh đây còn chưa chết được.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tôi đây là đang làm công việc thường ngày của một y sư.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Được rồi, tôi chỉ thiếu phun trào nữa thôi.

9. Chương 9

Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đăng gia nhập đội ngũ, Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đi, tôi mang các cậu đi đánh Hoàng Lăng, mở ngọc kinh nghiệm ra.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Thiên Hạ ca ca, anh thật sự là quá đẹp trai.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: (‘ ‘) Đây vốn dĩ đã là sự thật, cậu cũng không cần lặp lại.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Anh còn có thể mất mặt hơn thế nữa không.

Mặt Một Đường Hướng Bắc: Anh theo giúp bọn tôi làm phó bản, không tốn thời gian sao? Đi loại phó bản nhỏ này anh hẳn là không được bao nhiêu kinh nghiệm.

Mặt Khuynh Tẫn Thiên Hạ: ()Ngốc là đang quan tâm tôi? Anh đây đã max level, không thiếu kinh nghiệm, lại nói kéo cương đi còn có phần thưởng.

Mặt Một Đường Hướng Bắc: A... a....

Biết ngay là anh không có tốt bụng như thế. Trong lòng Cố Tiểu Bắc có phần buồn bã.

Kỳ thật Khuynh Tẫn Thiên Hạ làm sao có thể rảnh như vậy, anh thân là bang chủ, bang của mình còn một lũ 70+ đang chờ kéo tháp a, bắt quá những thứ này đều bị đại thần xem nhẹ, ai kêu mình lại quan tâm gốc như vậy.

Phó bản Hoàng Lăng rất phù hợp với bọn Tiểu Bắc hiện tại, quái nhiều kinh nghiệm, BOSS rơi ra cũng toàn là trang bị 50+, vừa đánh vừa mặc. Thiên Hạ thì tận lực kéo quái, dù sao máu cũng dày, cơ bản là đánh một mình cũng không thành vấn đề. Nhóm Tiểu Bắc ở phía sau luôn tay nhặt đồng nhặt tây.

Phó bản này khá lớn, dễ lạc đường, có nhiều lần không theo kịp tiết tấu của đại thần, Thiên Hạ cũng không giận, kiên nhẫn chờ bọn họ đuổi theo.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Có thời gian nên đánh quái ở đây, đánh 5 lần.

Đội ngũ Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng: Đại thần ca ca, yêu anh chết mất. (*Cậu không phải kẻ chân chó, cậu mà chân chó thì không phải người.*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ:.....

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Ca.....

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Đẹp Trai.....

Đánh xong 5 lần Hoàng Lăng, nhóm Tiểu Bắc mỗi người đều thắng 2 cấp, 57, thế này đúng là quá nhanh, so với bọn Tiêu tử lạc quan mà thắng cấp thì vẫn còn nhanh hơn chán.

Mật Điều Giấy Đứt Dây: $\Sigma(\circ \circ|||)$ Thắng cấp nhanh như vậy? (*mỗi lần thắng một cấp chỗ sư phụ đều sẽ có thông nhắc nhở*)

Mật Một Đường Hướng Bắc: (◡)Ủm, có quý danh kéo.

Mật Điều Giấy Đứt Dây: Khuynh Tẫn Thiên Hạ? Sao không nói với tôi.

Mật Một Đường Hướng Bắc: Đúng vậy

Mật Điều Giấy Đứt Dây: Tiểu tử được đẩy, mau mau thắng cấp, 60 là có thể xuất sư. Đến lúc đó có kinh nghiệm khen thưởng, tôi chắc chắn có thể thắng lên 70.

Mật Một Đường Hướng Bắc: Tôi sẽ tận lực.

Đội ngũ Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: Cảm ơn đại thần ca ca, đánh cũng được rất nhiều rồi, chúng em liền không dám làm bóng đèn.

**bóng đèn: kiểu phá đám người ta yêu đương ấy (◡)*

Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet rời khỏi đội ngũ, Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đảng rời khỏi đội ngũ.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Bóng đèn? Ai cùng ai? (*Bạch, con còn có thể bạch hơn không*)

Doãn Thiên Tề vươn người, coi như hai cậu cũng rất thức thời. Còn có bé con này, thật sự là vô cùng bạch.

**vô cùng ngốc (“)*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Trừ hai chúng ta ra còn có người nào?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Cố Tiểu Bắc nội tâm tranh cãi, cậu biết, Thiên Hạ chắc chắn là một nam nhân, mà nhân vật của mình hình tượng lại là một loli, nhưng lại là đường đường chính chính là một nam sinh, vạn nhất Thiên Hạ biết mình là nhân yêu, anh ta còn có thể muốn nuôi mình? Sao lúc trước lại tiện tay chọn nhân vật nữ, khiến cho kẻ đang được nuôi hiện tại, Cố Tiểu Bắc đang hối hận. Cậu không hiểu, loại cảm giác tâm bị nắm giữ này là cái gì?

10. Chương 10

Cực kỳ vội vàng offline, Tiểu Bắc biết mình thật rùa, nhưng mà đã phát hiện vấn đề cần giải quyết.

**rùa: rùa rụt cổ? ở ngữ cảnh này mình cũng ko hiểu lắm*

Tháng 10 Bắc Kinh trời đã thật lạnh.

Cố Tiểu Bắc vẫn cho rằng thành phố này chỉ là nơi xa nhà một thời gian thôi, đối với nỗi cô đơn đã rất quen thuộc rồi. Đó là một loại cảm giác tịch mịch thấu cả tủy cốt, thành phố xa lạ, những con người xa lạ, mỗi người đều đang cười, nhưng không phải cười với cậu. Cho dù ngồi trong phòng học mà náo nhiệt, cũng khiến cho cậu bối rối chân tay luống cuống.

Lúc này cậu lại nhớ chính mình khi đó, cậu không có cách nào nhận định được đây là cái loại tình cảm gì, tâm động? Không có khả năng, mới nhận thức vài ngày!

Đúng vậy, nhất định là do Thiên Hạ đối với cậu quá quan tâm, cậu chưa hề gặp người nào đối tốt với mình, nhất là tại thành phố phương Bắc xa lạ này, bất luận cái gì chỉ cần có một người quan tâm cậu một chút là có thể khiến cậu vô cùng cảm động. Giống như bọn Tiêu Ca đối tốt với cậu vậy, đúng vậy, chắc là như vậy.

Tiểu Bắc an tâm.

Doãn Thiên Tề đứng ở tầng cao nhất của tòa cao ốc này quan sát thành phố, Bắc Kinh, nói đẹp thì đã quá không chân thực, ngã tư đường ngựa xe như nước, thành phố về đêm xa hoa trụy lạc, quá mức phồn hoa.

**ngựa xe như nước: câu thành ngữ TQ, mang nghĩa đông nghịt; xa hoa trụy lạc ()*

Trên thương trường đấu đá nhau, giới quan lại a dua nịnh hót, anh bắt đầu chán ghét loại cuộc sống này, những trò chơi hư ảo ít nhất so với nơi này còn sạch sẽ hơn chút.

Bởi vì Doãn thị là một gia tộc lớn, từ nhỏ anh đã phải trải qua huấn luyện khắc nghiệt, Doãn Nhậm từng nói với anh, ở thế giới này, con không có bạn bè, chỉ có kẻ địch, đừng TM nói chuyện tình cảm với ta, mấy cái việc không có giá trị lợi dụng đó, thì dù chỉ là một cái liếc mắt ta cũng sẽ không nhìn.

A, đây chính là cha mình, lợi dụng, đúng vậy, bất luận cái gì không có giá trị gì đó đều sẽ không để vào mắt, trong đó có cả vợ con của mình. Có lẽ Doãn Thiên Tề cũng không phát hiện, ánh mắt của anh đã lạnh nhạt không còn giống vị đại thần cuồng nhiệt Khuynh Tấn Thiên Hạ trong game kia.

Xuyên qua cửa sổ lớn sát nền trong văn phòng, tâm thoáng cái bị một thứ gì đó tác động.

Đêm nay ánh trăng cũng không bị lớp nghê hồng chói mắt che mất, ấm áp, giống như chảy vào trong lòng.

**nghê hồng: nghê – mây ngũ sắc của ráng chiều, hồng – cầu vồng, anh ý đang ở buổi chiều nhé*

Doãn Thiên Tề nhớ tới Tiểu Bạch ngọc kia đi đường cũng lắc la lắc lư di chuyển, gần đây quá dễ tâm, anh không thích loại cảm giác tâm bị tác động này, chỉ là đã có chút không thể kiểm soát được, có lẽ điều anh muốn chính là một người như vậy, ngọc ngọc, ấm áp, người được mình bảo vệ.

11. Chương 11

Nghĩ thông suốt Cố Tiểu Bắc ngủ ngon một đêm, tự nhiên mà ngủ tới tận lúc mặt trời đã lên cao.

Vào game đã đang trong lúc x2 kinh nghiệm, vội vàng tổ đội với Điều Giấy đi 3 lần phó bản sư đồ.

Tiểu Bắc tùy ý mở list hảo hữu lên nhìn một lượt, thật là tùy ý(Bạch, giải thích ra là che dấu, che dấu thì sẽ bắt đầu nói dối, con chỉ là đang tìm Thiên Hạ thôi)

Mật Một Đường Hướng Bắc: Có ở đó không? Hôm nay muốn lên 60, có thể kéo tôi đi tháp không?

Mật Khuynh Tấn Thiên Hạ: Hiếm thấy ngọc chủ động, đương nhiên kéo.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Vào Kinh Thành Tháp được một lát, liền có thông báo nói Dương Liễu Y Y gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Dương Liễu Y Y: Không phải nói sẽ mang bọn em đi tháp sao? Bang chủ nói chuyện chả tính toán gì hết.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Chờ tôi kéo tiểu hào này đi xong đã, bọn cô đợi lát nữa.

Đội ngũ Dương Liễu Y Y: Thời gian x2 ngắn như vậy, JT lại ít kinh nghiệm, không cần cũng được. Bang chủ xuất hiện đi.

Đội trưởng Khuynh Tẫn Thiên Hạ đá Dương Liễu Y Y ra khỏi đội ngũ.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Mỹ nữ tìm, anh phải vội vàng đi thôi.

Cố Tiểu Bắc hiện tại nhìn thấy cái emo thân thiết kia cảm thấy cực kỳ khó chịu, vô cùng khó chịu.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: () Ngốc ghen hả, không có biện pháp, ai kêu anh luôn đơn độc, bên người hoa đào tràn lan. Nếu không ngốc gả cho anh đi.

Gả cho anh đi, gả cho anh đi, trong mắt Tiểu Bắc chỉ còn 4 chữ này.

Tinh Tinh từ WC đi ra chỉ thấy Tiểu Bắc ngồi ngốc ở đó, ánh mắt nhìn chằm chằm màn hình, hận không thể nhìn tới rớt luôn chữ ra. Trên mặt lại đỏ đỏ cực kỳ khả nghi, chẳng lẽ có JQ?

**JQ: gian tình*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ:??? Sao, thật khờ.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Cố Tiểu Bắc cũng không biết tại sao mình lại cứ như thế ma xui quỷ khiến đánh ra chữ ‘được’. Dù sao làm bà xã của đại thần khẳng định là không phải chịu thiệt, không làm sẽ uống, cậu mới không ngốc.

Doãn Thiên Tề vốn chỉ là định đùa một chút, không nghĩ tới cô đồng ý nhanh như vậy, điều này làm cho anh ngược lại có phần kỳ quái, các em gái không phải đều rụt rè à, nhất là con gái trong game này, đứa này so với đứa kia thì cũng phải biết giả bộ.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ha ha, ngoan, trước gọi một tiếng ‘ông xã’ nghe một chút đi.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Hôm nay đi tháp thực thần tốc, Thiên Hạ dường như đang hăng máu gà, mang theo Bảo Bảo cấp 160, BOSS ăn mấy cái skill liền lăn ra chết luôn.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-! Chạy đi đầu thai? ()@#\$ Còn chưa nhặt được cái gì.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Toàn đồ bỏ, không cần nhặt, 60 sẽ đi làm trang bị. Vội vàng cưới vợ về nhà.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

12. Chương 12

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn cùng bạn kết tình lữ, đồng ý.

Hệ thống Chúc mừng Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Một Đường Hướng Bắc trở thành tình lữ, mong cho họ sớm ngày hỉ kết liên lí.

**hỉ kết liên lí: kiểu có tin mừng kết hôn ý, tớ ko biết nên diễn đạt thế nào*

Tin tức này vừa được hệ thống đưa lên, toàn bộ mọi người đều có thể nhìn thấy, kênh thế giới nhất thời sôi trào.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Đậu, kết hôn cũng không thông báo một tiếng, tẩu tử, mau xuất hiện cho em nhìn.

**tẩu tử = chị dâu*

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: ~~~~~ Thiên Hạ đại thần, anh đập tan ảo tưởng của con gái chúng em!!!

Thế giới Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: OO, đã sớm biết đại thần ca ca đối Tiểu Bắc nhà chúng ta có ý tứ.

Thế giới Đẹp Trai Kinh Động Trung Ương Đẳng: ~~~~~ Mỹ nữ là của ta.

Thế giới Mạnh Bà, Cho Chén Canh: Hai vị đẹp trai, cầu chân tướng.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Cầu chân tướng 11111

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Cầu chân tướng 22222

Thế giới Ba tao là Lí Cường: Cầu chân tướng 10086

**ba tao là Lí Cường: một vụ khá nổi tiếng:0 lên search thẳng google sẽ rõ*

Thế giới Thần Mã Đầu Là Phù Vân: Cầu chân tướng 12580

Thế giới Dương Liễu Y Y: Bang chủ ca ca, anh không cần em sao? (O A O)

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (“<”)/*phun* Đừng có trang B, trang B gặp sét đánh.

**trang B = trang 13 = giả vờ 13 tuổi = giả vờ ngây thơ*

Thế giới Vũ Tuyết Phi Phi: Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng, muội muội tôi cũng không đến phiên anh nói. Có bản lĩnh thì tới Đấu thần nói chuyện. (*Đấu thần là PK trận*)

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Em gái cô, Đấu thần thì Đấu thần, anh đây còn sợ cô?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-||| Đây là tình huống gì? Những người này bị thừa tiền nên mua loa?

Nói chuyện ở kênh thế giới cần phải dùng loa lớn, đây chính là loại đạo cụ gây phá sản a. Điều là kẻ có tiền mới dùng.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Mợ, nói chuyện có văn hóa chút, làm nương tử nhà ta sợ. (*Doãn tổng, tôi phát hiện anh nói chuyện rất mâu thuẫn*)

“Cố Tiểu Bạch, cậu tên nhân yêu hỗn đản mà cũng làm được như vậy đúng là đã đạt đến một loại cảnh giới. Thực khiến bọn anh đây hãnh diện.” Tinh Tinh vẻ mặt hưng phấn, anh đã nói là có JQ mà.

“Anh ta còn chưa biết tứ là nhân yêu.”

“Hả.....”

Cố Tiểu Bắc phát hiện ra vấn đề, nếu Thiên Hạ biết rằng mình là nhân yêu, liệu có nghĩ rằng mình lừa anh ta không. Mặc kệ, dù sao anh ta cũng chưa từng hỏi, không tính là bị lừa a. Đúng vậy..... tâm trạng Tiểu Bắc hiện tại cực kỳ buông thả, không thêm nghĩ, tiếp tục làm rùa. Trước cứ để chuyện này giải quyết sau, Cố Tiểu Bắc cảm thấy rốt cục mình cũng làm được một việc vô cùng thông minh.

**rùa: ý ở đây chắc là rùa rụt cổ ko dám ra – em ý ko dám nói với công:v*

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (*^__^*) hi hi..... Tẩu tử, cho ca nhìn một cái, là dạng tuyệt sắc mỹ nữ nào mà có thể chinh phục được đại thần của chúng ta.

Thế giới Mạnh Bà, Cho Chén Canh: Muốn nhìn mỹ nữ nhanh chóng tập hợp ở quảng trường kinh thành a. Vào đội 111111111111111

1

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Đồng bảo chị em đông đảo, chúng ta bị thương không dậy nổi a, mau vào đội tuổi 11111111111111

Thế giới Dương Liễu Y Y: F*ck, một con nhỏ thầy thuốc bỏ đi cấp chưa tới 60, mỹ nữ nổi gì, tôi nhổ vào.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Vũ Tuyết Phi Phi, quản cho tốt cô em gái không biết xấu hổ của cô, chờ, nghe cô ta nói mà lão tử dẫn đầu.

**dẫn đầu = đau trứng:”>*

Quảng trường kinh thành hiện tại chật ních người tới nổi không thể động đậy được, trì hoãn 10000+, Tiểu Bắc rơi lệ, cậu quyết định offline. Mạng internet của trường không chịu nổi bị mấy người chà đạp như vậy đâu a.

Tiểu Bắc cũng chẳng muốn online, dù sao cũng đã cấp 60, đợi bọn Bàn Tử về rồi cùng thăng cấp đi, hôm nay quả thật có chút mệt mỏi, quá nhiều việc phát sinh, quá dồn dập.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Tại sao chỉ nhìn thấy đại thần tư thế oai hùng, mỹ nữ trong truyền thuyết đâu rồi?

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: () Tẩu tử thẹn thùng.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: -_-! Bị mấy người dọa chạy mất, vài ngày nữa kết hôn nhớ đến chúc

mừng. Dương Liễu Y Y, người này sẽ bị Khuynh Tẫn Thiên Hạ ta truy sát toàn sever, không nói nhiều.

Thế giới Đẹp Trai Không Dám Đi Toilet: / Đại thần rất tức giận, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng. Thiên Hạ cùng Tiểu Bắc là nhất, 1111111111

13. Chương 13

Tiêu ca với Bàn Tử đã trở lại, Cố Tiểu Bắc nghiên cứu một phen tên họ Tưởng kia mặt thành đầu heo đã không còn nhìn rõ diện mạo, ưm, lại béo.

“Bàn Tử, về nhà lại ăn rất nhiều đúng không.”

“Không, không ăn nhiều, ha ha.” Tưởng Bàn Tử xoa xoa quả đầu húi cua của mình mấy cái.

“Được rồi, chú đừng cố gắng cười, hiện tại anh nhìn mặt chú cảm giác thật trù tượng.” Tiêu tử vốn có tiếng là độc mồm độc miệng.

Đem chút gì đó mang từ nhà đi cho Tiểu Bắc, cậu biết một mình Tiểu Bắc sống ở nơi thành thị phương Bắc này thực không dễ dàng, cũng chỉ có nghỉ đông và nghỉ hè về nhà, mình lại là trưởng phòng trọ, đương nhiên phải chiều cổ hải tử này nhiều một chút.

“Mấy chú mấy hôm này không onl game, Tầm Tiên đúng là đã nghiêng trời lệch đất rồi!” Tinh Tinh chờ không được, không đem chuyện của Bạch với đại thần nói một chút, đêm nay cậu không ngủ được.

**nghiêng trời lệch đất [phiên thiên phúc đích]: thay đổi triệt để, hoàn toàn*

“Hả, chẳng nhẽ có ai cho chú mày Lục Vĩ?” Kinh ngạc một phen. (*Lục Vĩ, là tọa kỹ giá trị 3000RMB, nói, tôi mơ cũng muốn có nó*)

“Anh đây được vậy đã tốt, là Bạch, mấy chú có biết Bạch gả cho ai không?”

“Hắt xì” Cố Tiểu Bắc không tự giác hắt hơi một cái, trời tháng 10 có chút lạnh, mới đi lấy nước thôi mà, đừng bị cảm. (*thương cảm oa, bị người ta nói tới mà vẫn không biết*)

“Chẳng lẽ là GM (*game master*), móa, vậy thì quá tuyệt.” Tề sau khi Tầm Tiên cập nhật nội dung, đây chính tận mắt nhìn a.

“NONONO, ” Tinh Tinh đẩy đẩy kính mắt, “So với GM vẫn còn ngu X hơn.”

Tưởng Bàn Tử rót cục ngừng ăn mấy cái chân gà kho mà mẹ cậu cho lúc đi lại.

“Chẳng lẽ là Khuynh Tẫn Thiên Hạ đại thần sever?”

Tinh Tinh trợn mắt trừng, “Bàn Tử, lời này của chú rót cục làm anh hiểu được cái gì gọi là kỳ tích, thì ra heo cũng có IQ.”

“F*ck, gạt người hả, lúc vừa chơi game anh đã nghe nói về người này, anh đây còn cho rằng hần là họ hàng thân thích của GM.”

“Hần ta không phải luôn đơn thân một mình sao? Anh đây đã nhìn thấy nhiều cảnh con gái phát loa cầu hôn hần, hần cũng đều không đồng ý, anh còn đang hoài nghi liệu hần có phải muốn làm gay không!”

“Muốn làm gay?” Tiêu tử và Tinh Tinh đồng thời kêu to.

“Bàn Tử, lời chú mày hôm nay thật sáng suốt.”

Bọn họ cũng không quên, Cố Tiểu Bắc, là một nhân yêu hoàn toàn triệt để.

Cố Tiểu Bắc lấy nước xong trở về liền nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Bàn Tử cầm trong tay một cái chân gà gặm dở, quanh miệng vẫn còn vết mỡ bóng loáng. Mà Tiêu Ca với Tinh Tinh lại giống như kẻ trộm khe khẽ nói chuyện. Sau lưng gió lạnh thổi từng trận.....

14. Chương 14

Một tuần cứ như vậy sáu bảy ngày không muốn đi học.

Cố Tiểu Bắc chưa bao giờ cảm thấy mình là một học sinh ngoan cả, khóa học thứ hai cứ hỗn loạn như vậy mà trôi qua.

Bốn người vừa về đến kí túc xá liền onl game, trong đó có cả Cố Tiểu Bạch luôn luôn bình tĩnh của chúng ta. (*muốn gặp đại thần, muốn gặp đại thần, Bạch, phụ thân biết con đang nghĩ như vậy*)

Tiểu Bắc vừa mới online đã có nhắc nhở là có thư chưa đọc. Là Dương Liễu Y Y gửi, nội dung thư đại khái là bảo cậu nói chuyện cùng Thiên Hạ một chút, đừng truy sát cô ta nữa, còn có một đồng lời giải thích. Coi như không nhìn thấy nó. Cố Tiểu Bắc không phải loại người lòng dạ hẹp hòi, không có nghĩa là cậu không ngại người khác nói cậu là đồ bỏ đi, một tên con trai bị một đứa con gái nói là đồ bỏ đi, cậu cũng chưa bị điên.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý. Trong đội ngũ còn có cái người tên là Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng ngày hôm qua nhìn thấy. Thiên Quân cấp 90.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tàu tử tốt /~

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ha ha, suất ca tốt.

**suất ca = anh đẹp trai*

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tiểu Bắc thực ngoan, về sau liền kêu như vậy a....

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nghiêm Nghiêm, đừng có ở trước mặt anh giả làm trứng tròn.

**giả làm trứng tròn [trang dẫn] là giả bộ ngây thơ yếu đuối như quả trứng cần được ấp ủ á (bý Gà Chấm Muối)*

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: ()@#\$ Doãn Thiên Tề, anh tin hay không em T anh.

**T: hình như nghĩa là đá (kick) ra khỏi đội ngũ ý*

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-||| Nghiêm Nghiêm? Doãn Thiên Tề? Hai người quen nhau?

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Em họ anh.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: $\Sigma(\ ^\circ \ ^\circ |||)$ Em họ? Nhân yêu?!?!

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nó không phải nhân yêu, nó là yêu nhân.

**yêu nhân: nữ chơi acc nam*

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: oo Tiểu Bắc phải giữ bí mật

Tiểu Bắc bay theo gió, chẳng lẽ là cậu thuộc loại vô cùng ngốc? Đã không biết rằng con gái thế kỉ mới này ngôn ngữ đều bừa hãn như vậy. Cậu còn nhớ mang máng là hôm qua người này còn vác loa dùng toàn từ ngữ của con trai để nói chuyện với đám người kia.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, mang em đi xoát Thiên Lô kiếm mảnh vỡ cấp 60.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: (*^ - ^*) Có thể kéo cả bạn bè của tôi không?

Một Đường Hướng Bắc trở thành đội trưởng.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Em tổ đội họ.

Anh Là Tiêu Ca Ca gia nhập đội ngũ, Ông Nội Tổ Là Tướng Tổng gia nhập đội ngũ, Twinkle Twinkle Little Star gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tập trung xuất phát.

Phó bản Thiên Lô Kiếp này đánh cũng không phải là dễ, cho dù là đại thần, không mang theo một vú em trâu bò cũng là rất tốn công, huống chi lại còn mang theo nhiều tiểu hào dẫn quái như vậy.

Đội ngũ Ông Nội Tổ Là Tướng Tổng: Đại thần, này này, iem sắp thăng (*thiên*). Bơm Máu, cho tôi xin ít sữa.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Ông nội Tướng của tôi, cậu có thể an phận chút không? Cho dù tôi là Na Tra, lớn lên có lắm tay, cũng không bơm sữa được cho nhiều người như vậy a.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Nếu không tôi cũng thêm đi, Bơm Máu một mình làm quả thật rất mệt mỏi.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Em đừng qua đây, quái cắn vài miếng em sẽ chết, để cho một mình nó thêm, trang bị với kỹ thuật của nó tốt, sữa cũng đầy đủ.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (;´) Vì sao cùng là vú em mà chênh lệch lớn như vậy, chẳng lẽ em sẽ không chết sao? Anh là tên vô lương tâm! Không bao che khuyết điểm như vậy!

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Tinh Tinh, Tiêu Ca, Bàn Tử đều đã cực kỳ ăn ý ngẩng đầu nhìn Tiểu Bạch, thẳng nhai này da quá là mỏng, khuôn mặt nhỏ nhắn kia, đỏ đến nỗi có thể nhỏ ra máu.

15. Chương 15

Khó nhọc một hồi cuối cùng cũng thấy hình ảnh Kiếp Nguyên đang đứng ngoắc tay.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Mấy người di chuyển xa tôi ra một chút, Bơm Máu lại đây với anh.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: $(\neg \neg)$ Em đi về – kếp – cê đã, đại thần anh cứ tự nhiên.

Đã vào trạng thái chiến đấu, out ra là việc không có khả năng, Thiên Hạ chỉ có thể cố gắng kháng cự, Bơm Máu rõ ràng là muốn trả thù. Không biết đi wc đến khi nào.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ vừa mất chút máu, Một Đường Hướng Bắc đã tỏ vẻ không bình tĩnh được. Tiểu Bắc vừa mới cho ngậm sữa, cũng rất quả quyết bị treo.

**bị treo = bị chết*

Doãn Thiên Tề mồ hôi cuồn rơi, BOSS này mình chỉ cần ăn hồng được, đánh nó cũng không thành vấn đề, đứa nhỏ này thật đúng là gốc hết thuốc chữa, xem ra nên giúp cậu cày trang bị, nếu không chỉ sợ công việc thường ngày của anh đúng là nhìn gốc.

(Ki) cái ý cuối này chém gió, muta phún tung bay =w=

**hồng được: thuốc tăng máu*

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: --! Đừng sống lại, đợi Bơm Máu trở lại cứu em.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Tôi nghĩ có lẽ cậu ấy còn đang treo à, anh gọi thử một chút đi.

**gọi Nghiêm Nghiên là cậu ấy vì trước đó Nghiêm Nghiên bảo Tiểu Bắc giữ bí mật chuyện mình là yêu nhân*

Tiểu Bắc đoán Thiên Hạ với Bơm Máu chắc là ở cùng một công ti, cậu cũng không muốn mình nằm dài trên đất giả bộ chết nữa.

Doãn Thiên Tề lấy điện thoại bên cạnh, kết nối đường điện thoại nội bộ tới phòng kế hoạch.

“Nghiêm Nghiên đâu?”

“A, Doãn tổng ngài khỏe, xin chờ một chút.”

“Cái gì?” Một giọng nữ rất êm tai, có vài phần khí chất nam tử.

Biết rõ còn cố hỏi, “Du lịch wc xong chưa? Vẫn còn không quay lại cứu người?”

“A..., mắc kẹt trạng thái chiến đấu, anh giết BOSS trước đi.”

Doãn Thiên Tề phóng một cái tam liên kích, Kiếp Nguyên bị bạo.

Bơm Máu cứu Tiểu Bắc dậy, một skill buff, toàn bộ thanh máu liền đầy. Quả nhiên là vú em siêu BT ngược bự.

**BT: biến thái, ở đây cũng chỉ sự trâu bò:v*

Bạo ra được mảnh vỡ của phù chú sư, Tiểu Bắc vui vẻ, mới lên 60 đã mang theo mảnh vỡ cấp 60, rất rất mạnh na.

Mật Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, đưa password cho anh, anh giúp em cài trang bị.

Tiểu Bắc không chút suy nghĩ gì liền đưa password cho Thiên Hạ, cậu một cái tiểu hào nghèo rớt mồng tơi, có đem tặng người ta cũng không thêm lấy.

Đội ngũ Anh Là Tiêu Ca Ca: Đại thần, về sau anh lại giúp bọn em thoát quái nha. Tiểu Bạch gả cho anh, chúng ta đều là người một nhà.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: (‘) Đó là điều đương nhiên. Có rảnh cứ đi. (*phó bản Thiên Lô mỗi ngày chỉ được đi một lần*)

Cố tiểu Bắc cảm giác mình đã bị bán lại còn giúp người ta đếm tiền. Sau lưng một trận gió lạnh thổi.

Đêm nay nguyệt hắc phong cao, Tiêu Ca, Bàn Tử, Tinh Tinh ba người..... Nơi này đã lược bớt một vạn chữ.

**nguyệt hắc phong cao: trời tốiมืด mù không trăng không gió thích hợp làm chuyện xấu (by Gà A Di)*

16. Chương 16

Doãn Thiên Tề onl nick Tiểu Bắc đã là chuyện ngày hôm sau, lại nói, Doãn tổng đối với password của ngốc cảm thấy vô cùng bình thường, 123456. Em còn có thể đặt cái pass nào đơn giản hơn nữa không.

Nick của Tiểu Bắc rất sạch sẽ, đúng là quá sạch sẽ, chỉ có mấy bình lam được, cùng mấy thứ trang bị bỏ đi hôm qua chưa dọn. Kho còn thê lương hơn, chỉ có mấy thứ vớ vẩn cố định mà hệ thống đưa.

**lam được: thuốc tăng mana*

Giao dịch chút tiền với loa từ nick Thiên Hạ, bắt đầu công việc.

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: Thu mua pháp chế Tháp Trang của phù chú sư cấp 60, có thì nhanh M tôi, giá không là vấn đề 1111111

**pháp chế: phương pháp chế tạo; M: mật*

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: Thu mua pháp chế Tháp Trang của phù chú sư cấp 60, có thì nhanh M tôi, giá không là vấn đề 1111111

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: $\Sigma(\circ \circ |||)$ Kinh hiện đệ nhất phu nhân sever, phải hay không phải hay không!

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: 1100J một viên thu mua 16 viên đá căn cốt Vô Hạ, có thì mau đến trung tâm Lôi Đài giao dịch với tôi, mau tới. Tốc độ 1111111111111111

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: 1100J một viên thu mua 16 viên đá căn cốt Vô Hạ, có thì mau đến trung tâm Lôi Đài giao dịch với tôi, mau tới. Tốc độ 1111111111111111

Thế giới Úm Ba La Shit Bay Ra: Quả nhiên là phu nhân đại thần, mù mắt cún của tôi, quả là danh tác.

Thế giới Lão Nạp Pháp Hiệu Kẻ Trộm: A di đà Phật, thiện tai thiện tai. Lại là một vú em full sữa siêu cấp BT, oan oan tương báo đến khi nào, đến khi nào.

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: (_) Tốc độ, pháp chế còn thiếu phần tóc, mua thêm một phần đá 1111111111111111

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (=. =) *ngoáy mũi* Thiên Hạ đại thần, mẹ nó anh có muốn lên mặt vậy không?

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: (_) Thu thêm 4 viên đá nữa, giá cả không vấn đề. Bơm Máu, tiền lương của em sẽ bị trừ.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Bơm Máu ca ca, anh thật phối hợp. Thiên Hạ đại thần, cần tiểu tam sao, chúng em bán sỉ cho.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cứng: ()@#\$Tên tư bản độc ác kia, mặc kệ anh tin hay không tin, dù sao em cũng tin. ~~~oo~~~

Tháp Trang loại trang bị tốt nhất của Tầm Tiên, cũng là loại đắt tiền nhất, không nói đến tiền pháp chế, độ thuần thực kỹ năng may vá, đã đủ quý. Dùng một quyển sách là tặng 2000 điểm độ thuần thực, vậy mà còn phải lên tới cấp 10. (*mọi người tự mình tính đi, dù sao tôi cũng không tính được, oo toán học rất kém cỏi, tóm lại hai chữ, đắt tiền*)

Đại thần của chúng ta không để ý mấy thứ như vậy, toàn thân Tháp Trang, 2 lỗ đều khảm đá căn cốt Vô Hạ, miếu quái một cách dễ dàng, lúc này Thiên Hạ mới yên tâm. Chờ thêm vài ngày nữa cưới thì sẽ làm thêm sính lễ, làm trang phục thời trang, thế là an tâm. (*đại thần, dùng mấy thứ đó của anh đập chết tôi đi đập chết tôi đi*)

Nghiêm Nghiên ngồi ở trong phòng làm việc, ngả người trên ghế dựa.

Cô cùng Doãn Thiên Tề gần như là cùng nhau lớn lên, thậm chí tính hướng của anh cô cũng biết. Cho nên bây giờ cô có chút mơ màng, nàng cô chưa từng thấy anh mình để tâm quá đến người nào như vậy, xem bộ dáng ngoan ngoãn kia của Tiểu Bắc, không giống con trai cho lắm, nếu Tiểu Bạch đó là nhân yêu thì thật tốt, đại ca nên tìm một nửa ấm áp của anh ấy.

Edit + beta: Gà Kì

17. Chương 17

Cố Tiểu Bắc vừa lên mạng phát hiện có điểm không thích hợp, cái đứa phát sáng lờ lờ kia là mình? (*trang bị cấp cao sẽ phát sáng*)

Mở trang bị của mình lên nhìn, f*ck, Tiểu Bắc nhìn không được vắng tục, mấy thứ này cậu không biết. Coi như không có coi như không có.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-||| Tìm bao nhiêu?

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Có ổn không, nương tử hài lòng không?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Về sau anh muốn dùng acc này chơi thì cứ lấy chơi đi, tôi đi thăng cấp.

Tiểu Bắc tuy bạch nhưng cũng không ngốc, bộ Tháp Trang này mà dưới 2000 tôi cùng họ với anh. Huống

chi lại khảm đá đất như vậy, Tiểu Bắc còn chưa xấu đến nỗi chiếm tiện nghi của người ta nhiều như vậy.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Bà xã của Khuynh Tẫn Thiên Hạ anh sao lại không mặc những thứ ấy được.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Làm sao? Tôi khiến cho anh cực kỳ mất mặt?

Cố Tiểu Bắc buồn bực, cậu chơi game vẫn luôn theo chủ trương là không tiêu tiền, nếu thế thì không phải là người chơi game, mà là game chơi người ta. Cậu biết mình thuộc dạng đồ bỏ đi, nhưng không nghĩ tới ngay cả Thiên Hạ cũng chê mình.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, nói em ngốc quả nhiên em thật khờ, anh sao lại thấy mất mặt được? Con gái bọn em không phải đều thích như vậy sao?

A, Cố Tiểu Bắc suýt quên mất, mình trong mắt Thiên Hạ vẫn là con gái. Tiểu Bắc có phần tự giễu nghĩ: nếu mình không phải acc nữ, anh ta còn có thể để tâm tới mình như vậy? Cố Tiểu Bắc, mày TM đừng có nằm mơ.

Doãn Thiên Tề thấy ngốc vẫn không nói chuyện, nghĩ rằng cậu giận, tâm cũng loạn theo.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ:??? Ngốc, giận à? Anh sai rồi còn không được sao?

Cố Tiểu Bắc nhìn cái chữ ‘ngốc’ kia cảm thấy vô cùng ngứa mắt, từ lúc nào mà, cậu đã quen với việc bị Thiên Hạ gọi như vậy, ngốc ngốc ngốc, anh mới ngốc, cả nhà anh đều ngốc.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Khuynh Tẫn Thiên Hạ, anh nghe cho cẩn thận, tôi là nhân yêu, tôi TM là nhân yêu!!!

Màn hình nháy mắt đen thui, mất điện. Đột, Tiểu Bắc ném chuột đi, a, chuyện tốt đều tập trung.

“Có làm hay không vậy, cắt cái mẹ gì điện, mẹ nó quản lí có thể hay không đáng đánh đòn như vậy.”

Tiểu Bắc chỉ nghe thấy một đám nam sinh hỏi thăm thân thích của quản lí kí túc xá, còn có tiếng đập bể bình nước ở trên lầu. Tóm lại đêm nay là một đêm không ngủ.

Doãn Thiên Tề còn chưa kịp phản ứng, liền thấy có thông báo Một Đường Hướng Bắc đã offline.

Anh không phải là chưa từng nghĩ đến việc Tiểu Bắc là nhân yêu, đầu năm nay đều thấy người ta chơi nhân yêu, Tiểu Bắc đối với anh mà nói đúng là một sự tồn tại đặc biệt.

Trước chỉ cảm thấy đặc biệt có hỉ cảm với đứa nhỏ này, tự nhiên muốn đối tốt với cậu, chậm rãi mà tim mình cũng đập theo tiết tấu của cậu.

Hiện tại biết rõ cậu là con trai, anh còn có cái gì để băn khoăn? Kỳ thật anh cũng không quan tâm game hay không, chỉ cần Doãn Thiên Tề để ý, thì đều không buông tha. Thành phố Bắc Kinh này quả thật nhiều người, tôi không tin không tìm thấy em. (*Tôi có nói qua bọn họ chơi ở sever Bắc Kinh chưa? ~oo~ đừng đánh tôi, hiện tại đã bổ sung*)

Doãn Thiên Tề một khi đã xác định thì sẽ không do dự, đứa ngốc này, tôi đã quyết định cưới em rồi, thì sẽ cho em một hôn lễ trắng lệ lộng lẫy nhất Tầm Tiên!!!

18. Chương 18

Cố Tiểu Bắc không muốn onl game, không phải không dám đối mặt Thiên Hạ, chỉ là cậu sợ, cậu sợ vừa lên mạng sẽ nhận được tin tức đại thần cường chế li hôn.

Lượn vào mấy trang web một chút, kỳ thật xem cái gì cũng không vào đầu. Tới địa ngục đi Phượng tỷ, tới địa ngục đi anh trai sắc bén, cái này cậu hold không nổi.

**Cả đoạn này không hiểu t/g nói gì hết, cũng chả hiểu cho thêm vào làm gì =”=*

“Bạch, sao lại không onl game, cương ra đây xem mau.” Tinh Tinh kéo lấy cánh tay Tiểu Bắc, Tưởng Bàn Tử cũng chạy tới xem náo nhiệt.

Tiểu Bắc lườm Tinh Tinh một cái, cửa sổ bị kéo ra lớn nhất, từng câu một trên kênh thể giới cứ hiện lên như thể nó không tốn tí tiền nào, phủ kín toàn kênh.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nương tử anh sai rồi, em mau onl đi, ai quen biết nương tử tôi mau gọi cậu ấy login.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nương tử anh sai rồi, em mau onl đi, ai quen biết nương tử tôi mau gọi cậu ấy login.

Chỗ này đã lược bớt N câu.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Tôi không nhìn lầm đúng không, đại thần viết là “cậu ấy”? Tôi hử.

Câu này rất nhanh bị nhấn chìm.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Ca, anh ra đây? Tàu tử? Tàu tử đâu mau login đi, chồng anh điên rồi.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Bơm Máu ca ca, cầu chân tướng 11111

Thế giới Úm Ba La Shit Bay Ra: Cầu chân tướng 22222

Thế giới Lão Nạp Pháp Hiệu Kẻ Trộm: Cầu chân tướng 10086

Thế giới Tuyệt Thế Tiểu Thú Thú: Cầu chân tướng 12580

Chỗ này lược bỏ N+1 câu.

Thế giới Một Nụ Cười Xóa Hết Thù Hận: F*ck, GM chết ở đâu rồi, đây có phải là ác ý nhấn chìm kênh thế giới không.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Chân tướng là, nhân dân toàn bộ thế giới đều không ngăn được ý muốn làm cơ.

**cơ = gay*

Nghiêm Nghiên tất cả đều biết rõ, nhìn ra được Tiểu Bắc là một đứa trẻ quật cường, chuyện cậu là nhân yêu nếu không được đại thần nói ra trước toàn thế giới, không chừng cậu còn muốn kìm nén chính mình lâu dài. Tình Tình tiếp tục tua màn hình xuống cho Tiểu Bắc xem.

Lời này của Bơm Máu đã không thể ngăn cản nổi toàn bộ chúng hủ nữ của sever Bắc Kinh rơi vào trạng thái YY.

Thế giới Dương Liễu Y Y: GM mau khóa acc đi, mẹ nó toàn một đám muốn làm cơ, BT! BT!

**BT = biến thái*

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Dương Liễu B, ai lại để xổng cô ra vậy, ở đây sửa loạn cái gì? Bị đại thần giết mà con mẹ nó cô vẫn chưa hiểu?

**B: đã giải thích ở trước đó, ý nói ả bánh bèo này giả vờ ngây thơ (_ _)*

Thế giới Dương Liễu Y Y: Quả nhiên là BT, Khuynh Tẫn Thiên Hạ là tên BT, Một Đường Hướng Bắc là tên BT, muốn làm cơ? Thực TM ghê tởm.

**TM = mẹ nó*

Cố Tiểu Bắc cũng không nhìn được nữa, vốn là mình lừa đại thần trước, hiện tại lại muốn Thiên Hạ nhận loại sỉ nhục này, tâm Tiểu Bắc giống như bị xé rách, đau đến hô hấp cũng khó khăn.

Thế nhưng Thiên Hạ lại phát một cái loa khiến Tiểu Bắc không nhúc nhích được.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ai quen biết nương tử tôi xin hãy chuyển lời với cậu ấy, mặc kệ em là nam hay nữ, chỉ cần là người của Khuynh Tẫn Thiên Hạ tôi, nếu em không vứt bỏ nó, tôi nhất định không rời.

Gió Bắc Kinh không biết thổi từ đâu tới hạt cát, thổi vào mắt Cố Tiểu Bắc, chất chất, nhưng mà lẽ vẫn không rơi.

Hai người cùng một chỗ, anh nghĩ rằng em và anh muốn rất nhiều rất nhiều thứ, kỳ thật rất nhiều khi, một câu hứa hẹn đã có thể phá vỡ toàn bộ thế giới của em.

19. Chương 19

Cố Tiểu Bắc dùng cả buổi tối để ổn định tâm lý mình, cậu chưa bao giờ bị như vậy, vui vẻ, bi thương, cảm động, đau lòng, tất cả đều xoắn xuýt cùng một chỗ, giống như quả cầu len bị mèo con nghịch, loạn loạn, có phần hết cách, nhưng mà rất ấm áp.

Kỳ thật Doãn Thiên Tề biết, dù cho Ngốc không online, mấy người bạn của cậu cũng nhất định nói cho cậu biết. Anh chính là muốn cho toàn bộ mọi người đều biết, cái gì giới tính, cái gì thể tục, ở trong mắt Thiên Hạ đại thần anh cũng không là cái gì. Một Đường Hướng Bắc, chính là người mà Khuynh Tẫn Thiên Hạ cả đời nhận định.

Tiểu Bắc vừa online liền có thông báo có thư chưa đọc, nhiều tới độ đạt mức giới hạn cao nhất. Có Thiên Hạ, Bơm Máu, hai anh em Đẹp Trai, còn có của một đồng người xa lạ, Tiểu Bắc nhìn cũng không nhìn đem toàn bộ xóa đi, dù sao cái gì nên biết cậu đều đã biết, điều chưa cậu cũng không muốn biết.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, anh sai rồi.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không phải, là em không tốt, cái kình lung tung.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Ha ha, em còn chưa chết đâu, hai người có thể đừng ghê tởm

như vậy không, ca ca đây thực nhàm chán.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, tối ngày mai nhất định phải login.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Làm gì vậy?

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: A..., giá trị tình duyên đầy, chuẩn bị cưới em về nhà.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: 30J mua loa lớn số lượng lớn, mau mau tới, một hay hai cái cũng mua, tốc độ có thì MMMMMM.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Bơm Máu ca ca, chẳng lẽ anh có thai?

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Thai cái bông cúc nhà cô, Thiên Hạ đại thần ngày mai kết hôn. 30J mua loa lớn số lượng lớn, mau mau tới, một hay hai cái cũng mua, tốc độ có thì MMMMMM.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Thì ra là Thiên Hạ đại thần và đệ nhất phu nhân Tiểu Bắc, hôn lễ thế kỷ đó, chúng đồng bào chụm em hủ nữ, tốc độ ngoi lên 111111111

Thế giới Tuyệt Thế Tiểu Thú Thú: Ngoi lên 11111111111

Thế giới Áp Đảo Lại Áp Đảo: Ngoi lên 11111111111

Thế giới Bình Tử Nhào Ngô tà: Ngoi lên 11111111111

Thế giới Sebastian: Ngon lên 11111111111

Thế giới Charles Jun: Ngoi lên 1111111111

Chỗ này lược bớt $N+2$ nói.

20. Chương 20

Hệ thống Tiên hữu Khuynh Tẫn Thiên Hạ khiến thời trang xuất hiện thuộc tính hiếm.

Hệ thống Tiên hữu Khuynh Tẫn Thiên Hạ khiến thời trang xuất hiện thuộc tính hiếm.

Hệ thống Tiên hữu Khuynh Tẫn Thiên Hạ khiến thời trang xuất hiện thuộc tính cực phẩm.

Hệ thống Tiên hữu Khuynh Tẫn Thiên Hạ khiến thời trang xuất hiện thuộc tính cực phẩm.

Thế giới Úm Ba La Shit Bay Ra: Thiên Hạ đại thần, thời trang tốt vậy có thể bán cho iêm không. Dù sao anh cũng không thiếu tiền nha. ()

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Đó là sinh lễ cho tẩu tử, đầu tới lượt Shit cưng.

Thế giới Úm Ba La Shit Bay Ra: Cầu phú bà bao dưỡng, có không a.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: (=. =) Phú bà méo có, tú bà thì có, mama bao cưng, chỉ cần cưng dâng bông cúc lên là được.

Thế giới Úm Ba La Shit Bay Ra: Bao em gái thým.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: () Vẫn là một biệt nữ thụ a.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nương tử, hôn lễ 7 giờ mới bắt đầu, em đi ăn cơm trước đi, tí nữa điều hành kinh thành thời gian còn dài.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-||| Sao lại làm cứ như hiện thực vậy, game thôi mà.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Không phải game.....

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ừm???

Cổ Tiểu bắc, nếu có một ngày chúng ta thật sự ở cùng một chỗ, anh – Doãn Thiên Tề cũng sẽ cho em một hôn lễ như hôm nay.

Nhìn thời gian cũng sắp đến giờ, truyền tống đến quảng trường kinh thành, Tiểu Bắc bị kẹt thiếu chút nữa rớt mạng, tình huống gì thế này, hôm nay kinh thành sao lại giống như bị táo bón vậy.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tôi cùng nương tử tổ chức hôn lễ lúc 7 giờ, nếu là bằng hữu xin hãy ngừng toàn bộ việc đang làm lại đến tập hợp ở quảng trường kinh thành. 11111111111

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tẩu tử mau ra đây tổ đội em 11111111

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Đù mớ, Thiên Hạ huynh đệ, sao lại tổ chức hôn lễ vào thời gian đối kháng. (*Đối kháng là một hoạt động rất quan trọng, trước nói tới cái bài tử kia, đối được rất nhiều thứ tốt. 7 giờ có trận đối kháng.*)

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Là bằng hữu làm đang ở quảng trường kinh thành mau vào đội tôi, 11111111111111

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Bang phái Giang Hồ mau tốc độ nhanh chóng tập hợp ở quảng trường kinh thành, đến chỗ tuyển thì tổ đội anh. Hôn lễ của Thiên Hạ huynh đệ sao có thể bỏ qua.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tẩu tử mau vào tổ đội em, kẹo mừng nhiều hơn, tiền lì xì nhiều hơn nha.

Thế giới Anh Là Tiêu Ca Ca: Thiên Hạ đại thần, sinh lễ không đủ, Tiểu Bắc nhà em sẽ không gả.

Thế giới Ông Nội Tớ Là Tướng Tổng: 180 cái kẹo mừng là được rồi. ()

Thế giới Twinkle Twinkle Little Star: Đại thần, đầu năm nay không nhà không xe là không lấy được vợ đâu.

Tiểu Bắc ngồi nhìn ba cái tên so với mình còn hưng phấn hơn, tỏ vẻ không nói gì. Mấy thằng này là đang bán con gái? Thật sự là quá kẹt, chỉ có thể F12. (*F12 là ẩn mọi người, trừ bỏ C, như vậy sẽ không mắc kẹt quá.*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, ở Nguyệt Lão này.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:..... Quá kẹt, không động đây được.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Vậy em ở đó chờ anh.

Tiểu Bắc không nhìn thấy Thiên Hạ, chỉ có thể nhìn mở bản đồ lên nhìn điểm xanh di chuyển, mỗi lúc càng gần hơn, tâm Tiểu Bắc cũng càng đập nhanh hơn một chút.

**khi tổ đội trên bản đồ sẽ hiện lên điểm xanh để xem đồng đội của mình đang ở đâu*

Thiên Hạ ôm lấy Tiểu Bắc ngồi dưới đất, hướng Nguyệt Lão đi tới. (*Đó là một kỹ năng, tương thân tương ái. Tôi không nói mọi người cũng hiểu đúng không, ha ha.*)

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Đây là tường thuật trực tiếp hiện trường hôn lễ thế kỷ của Tầm Tiên, Thiên Hạ đại thần ôm đẽ nhất phu nhân hướng Nguyệt Lão đi tới, âm nhạc mở 11111111

Nguyên nhân Tiểu Bắc F12 mà vẫn mắc kẹt sở dĩ là vì, hiện tại quảng trường kinh thành tập nập toàn người. Nhân Zai Giang Hu Phiêu là ở trận doanh đối địch, bang “Giang Hồ” của hắn là đệ nhất bang ở sever Bắc Kinh, hiện giờ tất cả đều chạy ra đây, bạn nghĩ liệu kinh thành còn có thể không bị tảo bốn sao?

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Hôm nay tới không phải để chiến đấu, có cừu oán toàn bộ đều bỏ qua, hôm nay là ngày đại hỉ của Thiên Hạ huynh đệ, gặp hồng thì T hết đi, không nói nhảm.

**hồng: hồng danh? *mắt mù mờ* T = kick, ở đây chắc mang nghĩa giết*

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Chúc mừng Thiên Hạ huynh đệ rất cục cũng cưới vợ, nhất định phải đối đãi với tẩu tử thật tốt đó. Người Giang Hồ bắt đầu phóng loa cho anh 111111

Chỗ này lược bỏ N+10086 câu.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Khuynh Tẫn Thiên Hạ đại thần, xin hỏi anh nguyện ý cưới Một Đường Hướng Bắc Tiểu Bạch thành thê tử anh sao?

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tôi nguyện ý.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Một Đường Hướng Bắc Tiểu Bạch, xin hỏi anh nguyện ý gả cho Khuynh Tẫn Thiên Hạ đại thần thành tướng công anh sao?

Thế giới Một Đường Hướng Bắc:..... Tôi nguyện ý.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Được rồi, hiện tại xin hỏi có ai phản đối hay không.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đệt, mà có thể nhanh lên cho lão tử hay không.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (¬_¬) Kết thúc buổi lễ, trực tiếp vào động phòng.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ muốn giao dịch với bạn, đồng ý.

Cố Tiểu Bắc vừa nhìn thấy Thiên Hạ giao dịch cái gì xong, lập tức ấn hủy bỏ giao dịch.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, phải nhận.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Bán em cũng không trả nổi.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nói cái gì thế, về sau của anh liền là của em, của em liền là của anh.

Giống như đã nói, đều đã là người một nhà. Còn phải khách khí cái gì. (*Cố Tiểu Bạch, con quá TM không khách khí ~~~~~*)

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tẩu tử, mau cho bọn em xem sính lễ đi, đại thần mà đưa quá ít thì em sẽ cướp cô dâu.

Thế giới Một Đường Hướng Bắc:..... Trứng sủng thần thú Trứng kỵ sủng tiên thú Đại bao hôn lễ xa hoa (nữ)

Sính lễ của đại thần là một con Lam Phượng Hoàng, mà thuộc tính là 7777. Toàn bộ sever chỉ có 10 con. Tọa kỵ, Lục Vĩ Hỏa Hồ, giá cả cậu cũng không muốn nói ra, chôn sống cậu.

Kênh thế giới nhất thời đình chỉ việc bị chà đạp N lần.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Sao lại im ắng thế này? Mọi người có cảm khái gì không?

Thế giới Lão Nạp Pháp Hiệu Kẻ Trộm: Cảm khái duy nhất của tuổi là —— không nói gì.

Khung cảnh hôn lễ vừa mở, pháo hoa pháo trúc cứ thế không dừng mà bắn lên, Thiên Hạ trực tiếp mở auto.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, vui vẻ không?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Doãn Thiên Tề.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ừ? Làm sao vậy.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không có gì, chỉ là muốn gọi tên anh.

Doãn Thiên Tề, anh biết không? Em thật sự rất muốn cứ gọi tên anh như vậy, khi những thứ hư ảo này vĩnh viễn trở thành hồi ức, khi một ngày nói đó có người gọi anh từ phía sau, xin nhất định, nhất định phải quay đầu lại nhìn em.

21. Chương 21

Hôn lễ vẫn duy trì trọn vẹn hai giờ, cái đẹp của kinh thành tối nay nhất định sẽ khiến cho mọi người mãi không quên, có một người tên là Khuynh Tẫn Thiên Hạ, ở trong đây, đáp ứng với Một Đường Hướng Bắc lời hứa trọn một đời.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Vào bang của chúng ta đi.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập bang phái Tình Tụ Thiên Hạ, đồng ý.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cường: Hoan nghênh bang chủ phu nhân của chúng ta về nhà, vỗ tay, tung hoa.

Bang phái Dora Bây Giờ Từng Không Hiểu A Mộng: Hoan nghênh hoan nghênh, nói mới nhớ chúng ta còn chưa có náo động phòng đầu.

Bang phái Cappuccino Cửa Cậu: Đúng đó đúng đó, Tình Tụ Thiên Hạ mau tập hợp ở quảng trường kinh thành. Nháo động phòng. Tha hồ YY. ()

**YY = tự sướng*

Bang phái Anh Là Tiêu Ca Ca: Bàn Tử, rót rượu, Tinh Tinh, trải giường chiếu.

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: (o) Các cậu sao cũng vào đây.

Tiểu Bắc còn đang do dự không muốn dời khỏi Mưa Bụi, dù sao cũng muốn cùng bọn Tiêu Ca chơi, không nghĩ tới bọn họ đã sang đây.

Bang phái Twinkle Twinkle Little Star: Đã nói không nhà không xe sẽ không gả, mà bây giờ lại có nhà lớn như vậy, đương nhiên là phải tiếp đón nhà mẹ đẻ. Đúng không, Thiên Hạ đại thần.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đều là người một nhà cả. *´*

“Bạch, nhìn này, Tầm Tiên nhiều người mới vừa post bài, page view đã hơn 10 000.” Tiểu Bắc còn đang thẹn thùng, nhìn màn hình của Bàn Tử, đó là một cái pin.

**pin - hở, là cái gì vậy? =’= ai giải thích cho tớ*

Quảng trường kinh thành đầy ắp toàn là người, Tiểu Bắc đã không còn nhìn ra được NPC với người chơi ai là ai. Cậu có thể nhìn thấy danh hiệu màu tím trên đầu: Người của Tình Tụ Thiên Hạ bang, cùng thi

thể la liệt dưới chân các quan binh. (*quan binh sẽ chủ động công kích người của trận doanh đối địch*)

Giữa quảng trường là Thiên Hạ đang ôm cậu, bị rất nhiều người vây quanh, Bơm Máu chạy tới chạy lui, phóng pháo hoa bùng cháy, vui vẻ như đây là hôn lễ của mình.

Có lẽ quá nhiều người nên màn hình cũng lag, có vài giây tạm dừng, thời điểm hình ảnh load lại cửa sổ toàn bị phóng to, nhìn hai câu ‘Tôi nguyện ý’ kia, Tiểu Bắc tâm tính thiện lương giống như bị cái gì đó nắm chặt, làm cho thần kinh Tiểu Bắc bị kích thích sắp hô hấp không thông.

Biểu tình trên mặt mọi người đều là vui vẻ, giống như đang cùng nhau tập luyện, toàn bộ đều không ngừng làm động tác hoan hô, thì ra, hôn lễ của cậu cũng có thể làm người ta chấn kinh như vậy.

Màn hình bị cắt đến bầu trời của quảng trường, ở đó pháo hoa vẫn được bắn lên sáng rực, hôn lễ rất cực cũng kết thúc.

22. Chương 22

Đội ngũ Khuynh Tấn Thiên Hạ: Ngày mai anh có việc bận không online, có việc gì thì tìm Bơm Máu, nó rảnh rồi nhằm chán.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ừm, em off đây.

Cố Tiểu Bắc hiện tại mới có cấp 65 mà thôi, thăng cấp là rất quan trọng, bắt quá không có một đại thần của Tầm Tiên, cậu chơi một mình cũng không có ý nghĩa.

Không biết trường của Tiểu Bắc có phải là không được Quan lão gia tử nhìn không, bình thường sẽ mời một vài người nổi tiếng ở một số nơi về diễn thuyết. Lần này có vẻ như lại mời boss của tập đoàn Doãn thị đến, Tiểu Bắc muốn đi mở mang kiến thức một chút, dù sao cũng đã năm 3 Đại học, cũng nên vì tương lai tính toán một chút.

**Quan lão gia, chỉ Quan Liêu*

Lúc cậu và Tiêu Ca tới hội trường đã chật kín người, Tiểu Bắc muốn thốt lên ba chữ ‘cầu chân tướng’. Cậu cho tới bây giờ cũng không biết cái miếu hòa thượng này lại có lắm con gái ông ọ làm đáng đến vậy.

**miếu hòa thượng, chỉ trường của Tiểu Bắc*

“Đệt, nữ sinh Đại học của cả thành phố này đều đến đây à.” Không phải chỉ là tổng tài Doãn thị sao? Sao mà như hoàng đế tuyển phi thế này.

Thời điểm Doãn Thiên Tề đi ra khỏi hậu trường, Tiểu tử bình tĩnh không nổi nữa rồi, con gái toàn bộ hội trường cũng không bình tĩnh được nữa rồi.

“Xin chào các bạn học, xin chào các giáo viên, tôi là Doãn Thiên Tề đến từ tập đoàn Doãn thị, năm nay 28 tuổi, hiện nay độc thân.....”

“A... Nha!!!!!!!!!!” Lỗ tai của Cố Tiểu Bắc suýt chút nữa bị đám con gái này làm cho điếc luôn, nhưng mà cậu vẫn lơ mơ nghe được ba chữ, Doãn Thiên Tề.

Tiểu Bắc lên thêm một bậc thang nữa, cuối cùng cũng nhìn rõ nam tử đang đứng ở khán đài kia.

Phật nói rằng, kiếp trước ngoái đầu nhìn lại năm trăm lần kiếp này mới thoáng gặp nhau, Doãn Thiên Tề, nếu đó thật là anh, như vậy, chẳng phải là kiếp trước em đã ngoái lại nhìn đến gãy cổ.

Nam nhân ăn mặc rất tùy ý, cùng những người làm ăn bình thường một thân tây trang không giống nhau, Tiểu Bắc chỉ là nhìn từ xa, có thể cảm nhận được khí thế tỏa ra từ người đó, cao cao tại thượng, không ai bì nổi, cực kỳ giống Thiên Hạ đại thần kia. Thì ra, em đã chờ mong nhìn thấy anh đến như vậy. Chỉ là một người trùng tên lại khiến cho cậu để ý như vậy. Tiểu bắc muốn rời khỏi chox này.

Doãn Thiên Tề tùy ý nhíu mày một cái, đều làm cho một đám nữ sinh sợ hãi kêu lên. Ở chỗ xa kia có một bóng dáng hấp dẫn ánh mắt của anh, người đó hình như muốn rời khỏi hội trường, rõ ràng chen lấn cản bản cũng không ra được, lại vẫn liều mạng muốn ra ngoài, anh nhớ tới đứa nhỏ cổ chấp kia, Cố Tiểu Bắc, em ở đâu? Đang làm cái gì?

Một mình anh tu hành ngàn năm, vậy mà vẫn cách em một cái xoay người.

Phật nói rằng: không thể nói.

23. Chương 23

Doãn Thiên Tề về đến nhà đã rất trễ, kỳ thật lần diễn thuyết này chính anh cũng có những cảm xúc sâu sắc, ít nhất là khi nhìn thấy những đứa trẻ năng nổ bông bột này, đột nhiên cảm thấy mình như ông già.

Mới 21 tuổi đã tiếp quản nghiệp của dòng họ, 7 năm mò mẫm lẫn lộn đã sớm đánh bóng được những cái bén nhọn năm đó, những ý nghĩ ấu trĩ. Con người bắt đầu trở nên khéo đưa đẩy, giả nhân giả nghĩa, anh thường sử dụng những từ ‘xấu xa’, ‘dơ bẩn’ để hình dung những con đường mà mình đang đi này.

Doãn Thiên Tề thích những âm thanh huyền ảo của trò chơi này, tiếng NPC rao bán ồn ào, trên loa thì động một tí là ân cần hỏi thăm bố mẹ nhau, đây là hư ảo sao? Ah, ít nhất thì tình cảm của người chơi ở đây đều là thực. Tôi không cần biết bạn có phải Lí Cương hay không, càng không cần xoắn xuýt rốt cuộc

bạn trai của Quách Mỹ Mỹ là ai.

Nếu nói Tầm Tiên là một cái hố xí, vậy thì Cố Tiểu Bắc chính là ngọn cỏ bé nhỏ bên cạnh cái hố đó, chung quanh đều là mùi khó ngửi, nhưng vẫn như cũ không bị đồng hóa thành hoa loa kèn tùy người rệp.

Lần đầu tiên Doãn Thiên Tề nhìn thấy Ngốc, liền cảm thấy đứa nhỏ này có phẩm chất tốt bụng ưu tú quên mình vì người, về sau thì càng nhìn càng có hỉ cảm, nói em thật là ngốc đi, người ta đưa cho em bao nhiêu đồ, lấy xong em cho một câu, tôi không có gì để cho anh. (*kỳ thật cậu có, cậu đem cả người đều đưa cho đại thần*)

Sau đó về sau em lại thực hiện công việc thường ngày của một y sư, không cho em cày trang bị, anh nghĩ không khéo trình tiết của em đều bị quái luân một lần rồi một lần.

Là bạch, nhưng lại không hề biết mình bạch.

Chơi game, danh sách hảo hữu không mở ra mà cứ thế đứng ngốc ở khu bảo hộ thu thập tài nguyên, thử tổ đội.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đã trễ thế này rồi, vẫn onl à?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ừm, muốn luyện tập thu thập. Em nghĩ hôm nay anh không onl. (*Bạch, con là đang đợi đại thần, thừa nhận đi, thừa nhận đi*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Không có gì, đang nghĩ muốn nhìn thấy em. Ngốc.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Vâng?

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ra ngoài gặp mặt đi.

24. Chương 24

Lúc Cố Tiểu Bắc nhìn thấy những lời này, cậu liền ra sức dụi mắt.

Gặp mặt sao? Tiểu Bắc rất chờ mong, nhưng đồng thời cũng lại lo lắng.

Cậu chưa từng nói yêu, thích một người thì có cảm giác như thế nào cậu cũng không rõ. Chỉ là một đứa ngốc, cũng biết, nghĩ đến một người nào đó thì sẽ đỏ mặt, cảm giác nhớ nhung như vậy tuyệt đối không phải là tình cảm bạn bè bình thường.

Doãn Thiên Tề một nam nhân, cậu cũng là một thằng con trai, vậy cậu thích đàn ông? Hay là chỉ đúng lúc cậu thích một nam nhân mà thôi? (*ai ôi, sao cậu bỗng nhiên kiến thức mở rộng vậy*)

Như vậy đúng là có hơi nhanh. Nói thật, Tiểu Bắc cực kì hưởng thụ cảm giác được đại thần chiếu cố này, ở nhà cậu đã quen được cha mẹ bao bọc.

Nói đến cha mẹ, bọn họ gần đây rất ít khi gọi điện thoại tới. Bởi vì hồi vừa tới Bắc Kinh, Tiểu Bắc cả một ngày cáu kỉnh với cái điện thoại, mẹ bị cậu nói đến thiếu chút nữa bay từ Tô Châu ra đón cậu về, vẫn là lão Cố kiên định giữ vững lập trường của mình, để cho Tiểu Bắc rèn luyện, vậy mà không được mấy ngày lại muốn đón cậu về.

Các bạn đừng có thấy Tiểu Bắc học về máy tính, kỳ thật nội tâm toàn thân đều tỏa ra mùi văn nhân cổ, ông nội làm trong ngành văn hóa, cha thì dạy học, ngay cả mẹ lúc nào cũng mềm mại uyển chuyển ở nhà nấu cơm, không có việc gì sẽ cùng mấy người già trong khu tám về Pingtan Tô Châu chứ không nói đùa.

**pingtan: tớ ko biết ORZ hình như là kinh kịch nhạc kịch gì gì đó*

Có lẽ vì có một gia đình như vậy, mới tạo nên tính cách hiện giờ của Tiểu Bắc, hai chữ —— muộn tao.

Cố Tiểu Bắc sẽ luôn nhìn luôn nghĩ, nhưng lại không nói gì, bạn cho rằng đứa nhỏ này thật im lặng, thật ra cậu là một tên bại hoại có văn hóa, cậu không phải không nói, mà là đang chờ nhìn lúc bạn bị người ta ngược, mỉm cười cho bạn thêm mấy đá.

Chẳng qua hiện nay cậu đang gặp phải một vấn đề khó suy nghĩ, thích? Không thích? Cậu có nên học mấy thím nữ trư trong văn Quỳnh Dao, lấy bông hoa, tính vận mệnh của mình? Nhưng mà nếu đếm xong thì có lẽ lại phát sinh ra vấn đề mới, nếu cậu thích đại thần? Vậy còn đại thần thì nghĩ như thế nào! Bà nội Quỳnh Dao à bà làm tôi quá hại não, Tân Hoàn Châu cũng xuất hiện, tại sao không nói luôn xem tôi nên làm gì tiếp theo đi.

**Chả hiểu 2 cái đoạn này viết ra nhằm mục đích gì, nên tớ cứ thế mà chém —— ko hiểu gì hết*

Đội ngũ Khuynh Tấn Thiên Hạ:???

Cố Tiểu Bắc nhớ lại vài việc, quên mất vấn đề chính.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

Tiểu Bạch đúng là Tiểu Bạch, tư tưởng vĩnh viễn không cần nổi động tác.

Đội ngũ Khuynh Tần Thiên Hạ: Em ở trường nào, nếu rảnh anh đến tìm em.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: A đại.

**Đại học A – Đại học Bắc Kinh*

Đội ngũ Khuynh Tần Thiên Hạ: A đại?

Đó không phải là trường anh đến hôm nay sao? Doãn Thiên Tề có chút dăm chiêu.

25. Chương 25

Bang phái Khuynh Tần Thiên Hạ: Bang phái tốc độ đi PVP tập trung, đến nơi vào đội tôi 111111111 (*PVP là đấu trường tự do PK, đã chết chỉ có thể chờ người cứu hoặc trở về thành, mà chỉ có thể công kích người chơi không phải bang mình*)

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: $\Sigma(\circ \circ|||)$ Tình huống gì vậy, vừa lên đã có hoạt động.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cứng: Tàu tử tới nhanh, có người T trung tâm rồi. Ai online đều mau mở YY (*một loại phần mềm nói chuyện, không phải YY kia*), ID: xxxxx

Tiểu Bắc mở YY lên, vừa mới vào phòng đã thấy âm ĩ kinh khủng.

“Đệt, con Dương Liễu Y Y kia lần trước bị giết vẫn chưa thích, hôm nay lại không có chút tự trọng tới đây.” Tiểu Bắc không cần đoán cũng biết đây là giọng của Bơm Máu, không quá giống với tưởng tượng của cậu, cho rằng có lẽ rất bực hân, hóa ra còn hơi ngọt. Bất quá ngôn từ đều khiến người ta bó tay hết chỗ nói rồi.

“Tàu tử đến rồi sao? Mau mau tới đây nói nhỏ.”

Tưởng cậu là heo sao, lại còn gọi là nói nhỏ.” Đây. Đã xảy ra chuyện gì, trước nói rõ ràng đã, bang chiến?”

Thì ra giọng Cố Tiểu Bắc là như vậy, ừm, không có từ tính, không nổi bật. Nhưng lại rất chuẩn, người phương nam nói chuyện đều đã rất mềm mại.

“BOSS thế giới cuối tuần rõ ràng là của chúng ta, người của Yên Hoa Điện lại tập hợp ở cửa PVP, còn nói

là không cho cướp đoạt, mẹ kiếp, cướp đoạt cái em gái chúng nó, chắc chắn là con Dương Liễu Y Y kia lại đâm chọt các chị em họ, lần trước em làm Vũ Tuyết Phi Phi ở Đấu thần không đứng dậy nổi, đây rõ ràng là trả đũa.”

Tiểu Bắc mở bang phái lên nhìn, phát hiện rất ít quý danh online, trang bị của mình cũng tính là trâu bò, nhưng một tiểu hào cấp 68 không chống đỡ được trong thời gian lâu như vậy.

“Ngốc, mặc trang bị phòng ngự vào, mở hình thức đơn giản hóa lên, tí nữa vào trong thì đi theo sau Bơm Máu, em không cần đánh, nhìn thấy ai trong bang chết thì lập tức cứu sống. Bơm Máu chú ý máu của cà phê, nó là kháng chính, nếu chết thì sẽ rất khó đánh lại.”

**cà phê là nói bạn nhỏ Cappuccino ý*

“Vậy còn anh? Em cũng có thể buff cho anh.” Tiểu Bắc cau kính, sao lại không cho cậu thêm máu.

“Không được, không y sư, em mà bị mắc kẹt trạng thái chiến đấu thì sẽ không cứu được người, ngoan. Đi phía sau đi. Anh uống hồng được là được.”

“Được rồi, đại thần của tôi ơi, xin anh đừng buồn nôn như vậy nữa, trong phòng nhiều người như thế.”

“Bơm Máu, hôm nay tôi mới biết cô là nữ, quá bư hãn rồi.” Cappuccino Của Cậu vào bang phái cũng không phải mới được một ngày hai ngày, cái này cũng thật quá lừa người đi.

“Ca không bư hãn đã không gọi là ca.”.....

Tiểu Bắc đến thời điểm quyết đoán, mở hình thức đơn giản hóa lên, có thể nhìn thấy nhân vật, bối cảnh là một đoàn trắng trắng.

“Á dù, bọn nó vừa vào đã ngược tôi, tẩu tử, cứu em.”

“Mở vô địch lên, buff đầy máu.”

“BOSS ra rồi, cà phê tăng điểm cừu hận, những người còn lại dụ mấy đứa da mỏng ra cho tôi luân.”

“Cả đoàn đều đã tách khỏi ca ca, tẩu tử chú ý cứu người.”

Kỳ thật bang chiến lần này không có gì đáng lo lắng cả, cái gọi là đại thần, chính là một skill đã giết được 4,5,6 đứa.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Dương Liễu B, cướp đoạt em gái mày nhé, có phải nghĩ hơi xa xăm rồi không, mau rút xa ra cho lão tử.

“Ca, cô lại bư hần.”

26. Chương 26

Kế tiếp lại là một cuộc chém gió chiến, cái này đương nhiên là không làm khó được Bơm Máu ca ca của chúng ta.

“Được rồi, tất cả giải tán đi. Còn Nghiêm Nghiên, má nó thừa tiền mua loa hử, tiền lương anh cho em quá thừa?”

“Em không có chém lung tung, bọn nó đều cười lên đầu chúng ta rồi, anh cũng nên bảo vệ bang mình đi.”

“Không cần.”

Doãn Thiên Tề chơi một mình đã quen, chứ nếu không trước đó đã không rời khỏi “Giang Hồ” bang phái đệ nhất. Nhân Zai Giang Hu Phiêu từng lấy vị trí bang chủ để giữ anh lại, đại thần vẫn như vậy vung ống tay áo không mang theo gì, sau đó chuyển sever theo ý thích của mình, tự lập một bang phái trong đó, đây mới là cuộc sống chơi game mà anh muốn có.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, hôm nay không có tiết đúng không, anh đến tìm em.

Nhanh như vậy! Tiểu Bắc kích động.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được, vậy mời anh đến căn tin trường một lần.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đến nơi sẽ gọi điện cho em, đúng rồi, số điện thoại của em là gì.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: 138xxxxxxx.

Lúc Cố Tiểu Bắc ra khỏi phòng có mặc thêm một cái áo khoác, thời tiết của Bắc Kinh với phương nam đúng là không thể so sánh, bây giờ đã lạnh đến nỗi Tiểu Bắc phải mặc thêm một cái áo lông vào.

Doãn Thiên Tề liếc mắt một cái là đã nhìn ra người đang đi tới, cực kỳ bạch. Đứa nhỏ này rất sợ lạnh đúng không? Sao lại co lại thành một cục. Còn nữa, cậu ấy đang tìm ai, hình như chỗ này có mỗi mình là giống đang đợi người.

“Đó chẳng phải là Doãn Thiên Tề đến diễn thuyết hôm trước sao?”

“Oa, người đàn ông độc thân hoàng kim đó!”

Tiểu Bắc dựa vào âm thanh mà đi tới, ra Doãn Thiên Tề đã sớm chú ý tới cậu, vậy tại sao không gọi cậu. Anh ấy với người hôm trước là một? Doãn Thiên Tề, hóa ra kiếp trước em đã quay đầu đến nỗi vẹo cổ.

“Này.”

“Này.”

Doãn Thiên Tề, anh đừng có cười với em như vậy, em TM máu mũi cũng phải chảy ra.

Cách đó không xa có hai hủ nữ.

“Cực phẩm thụ.”

“Yêu nghiệt công.”

“Oa ha ha.....”

27. Chương 27

“Em gọi bọn Tiêu Ca ra cho anh nhìn mặt nhé, anh gọi món trước đi.”

“Không sao, chờ bọn họ, anh cũng không đói bụng.” Lại là một nụ cười đẹp đến chết người.

Tiểu Bắc khẩn trương lấy điện thoại ra bấm số.

“Tiêu Ca, tới căn tin ăn cơm đi, ừm, tớ mời.”

“A, tiểu tử, sao bỗng nhiên hào phóng vậy.”

“Nói cái gì đó, tới hay không, có nhân vật thần bí vật ..., mau lên.”

“Được, đến ngay.”

“À, đúng rồi, Bàn Tử có đó không?”

“Không có, sáng sớm nó đã về nhà rồi.”

“A... A..., vậy cậu cùng Tinh Tinh tới nhanh, tớ chờ.” Tiểu Bắc nhất thời mặt mày hớn hở, lần này đã bảo vệ được ví tiền. Cậu không phát hiện, tất cả biểu tình trên mặt Tiểu Bắc đều được thu hết vào trong mắt đại thần. (*đây không phải do tôi sinh, tôi không biết nó*)

Thật ra Tiểu Bắc không biết gọi món ăn, có thể là do khẩu vị của người phương bắc quá nặng, cậu lại không ăn cay, cho nên bình thường ăn nhiều nhất vẫn lại là mì phở.

Tiêu Ca với Tinh Tinh từ xa đã nhìn thấy Tiểu Bắc ngồi với một nam nhân có bộ dáng đẹp đến yêu mị. Cố Tiểu Bắc đang rất chăm chú nhìn thực đơn, cho nên không biết người đối diện đang nhìn chăm chú mình. Tinh Tinh có chút dăm chiêu, Tiêu tử hơi hơi nhú mày.

“Này. Tới nhanh.” Cố Tiểu Bạch, cũng có thể bạch hơn nữa không, căn tin lớn như vậy, bọn anh đây là người mù sao?

“Không cần tớ giới thiệu đâu, Thiên Hạ đại thần cũng vậy đúng không?”

Bọn Tiêu tử với đại thần chào hỏi nhau, trêu chọc vài câu cũng không có gì nói. Dù sao Doãn Thiên Tề là một nhân vật cao cao tại thượng như vậy, là thương nhân nổi danh nơi này, coi như không thể hô phong hoán vũ, một câu của anh cũng có thể khiến thị trường chứng khoán Bắc Kinh xoay đến chóng mặt.

Cố Tiểu Bạch không ăn được cay dẫn đến kết quả là, hai mắt ngập ứa nước, cái miệng kiêu diễm ướm át khi đóng khi mở, MD sao lại khiến người ta muốn trêu chọc đến vậy?

Trải qua bữa cơm này, Doãn Thiên Tề liền rút ra một đạo lý, không thể để cho Cố Tiểu Bắc ăn cay ở ngoài, muốn ăn cũng phải ăn trước mặt mình.

Tiến Doãn Thiên Tề về xong, Cố Tiểu Bắc bỗng nhiên phát hiện mình thoải mái hơn rất nhiều. Kỳ thật cũng không có gì cả, thì ra đại thần cũng là người rất bình thường, lại còn cùng bọn cậu ăn cơm ở căn tin, ăn xong lại vui vẻ như vậy. (*nhìn con ngốc nghếch ăn cơm, má má cũng vui vẻ (*^__^*)*)

Doãn Thiên Tề lái chiếc xe thể thao mới nhất của anh về tới nhà cũng đã khá muộn, trường Cố Tiểu Bắc ở vùng ngoại thành, cách nội thành rất xa, bắt quá hôm nay thu hoạch không ít, ít nhất là Doãn Thiên Tề đã càng thêm xác định tâm mình

28. Chương 28

Từ sau lần bang chiến đó, Cố Tiểu Bắc cuối cùng cũng bùng nổ tức giận phần đầu, sau giờ học liền online game cày cấp, làm cho bọn Tiêu Ca kinh hãi nghĩ rằng cậu tự ngược. Làm nương tử của đại thần, tự nhiên cũng muốn xứng với danh hiệu đệ nhất phu nhân này.

Tầm Tiên là một trò chơi cực kỳ chú trọng vào thao tác, càng thao tác tốt càng mạnh, ví dụ như Ngự Kiếm, nếu kỹ thuật PK tốt, vừa dùng skill bạn đã không có đường để đánh trả. Còn không phản ứng kịp, bạn đã over.

Nhưng Tiểu Bắc là y sư, cậu không chú trọng PK, mà là kỹ thuật thêm máu của mình. Rất nhiều người chơi dùng chuột để chọn skill, như vậy có vẻ đơn giản, nhưng mà như vậy phản ứng rất chậm, có lẽ chỉ là 1 giây tạm dừng, kháng chính sẽ có khả năng chết, điều đó tương đương với việc cả đoàn cũng die theo.

Làm một người thông thạo máy tính như Cố Tiểu Bắc mà nói, thuộc được thao tác bàn phím chỉ như một cuốn case nhỏ, sử dụng con số mau lẹ khiến tốc độ cũng tăng rất nhanh.

Cho nên, thao tác kỹ thuật của Cố Tiểu Bắc cộng với tài chính hùng hậu mà đại thần tài trợ, trở thành một vú em BT mà nói chỉ là một việc rất gần.

Nói thật, ngón tay của Tiểu Bạch cực kỳ thon dài, có thể là do trước đây lúc thiếu niên có học qua đàn tranh vài năm, cho nên lúc ở trên bàn phím mà phong sinh thủy khiến cậu có cảm giác mình pro hơn bất cứ lúc nào.

Cố Tiểu Bắc không phải ngốc, cậu cũng phát hiện, từ sau lần gặp mặt đó, thời gian đại thần chơi game cùng cậu lâu hơn rất nhiều, đi phụ bản nào cũng mang theo cậu, tốc độ tăng kinh nghiệm của mình khiến Tiểu Bắc phải tặc lưỡi. Rất nhanh đã 70+, có thể đi Mao Thập Sấm Sấm.

Cappuccino Của Cậu gia nhập đội ngũ, Dora Bây Giờ Từng Không Hiểu A Mộng gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đi, Mao Thập.

Đội ngũ Dora Bây Giờ Từng Không Hiểu A Mộng: Không đợi Bơm Máu sao? Một mình tẩu tử là vú em liệu có cật lực quá không.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Bơm Máu bị mẹ nó kéo đi xem mặt, con bé này không có mặt, toàn bộ thế giới đều thanh tịnh.

Đội ngũ Cappuccino Của Cậu: Tẩu tử cũng là một vú em BT, máu cũng đã tịn 10000+, anh ấy không chết, chúng ta cũng không chết được. Tôi kéo.

Cappuccino Của Cậu mời bạn vào Mao Sơn Trấn Yêu Tháp, đồng ý. 1 giây sau bạn sẽ vào Mao Sơn Trấn Yêu Tháp trừ yêu.

Mao Tháp với Kinh Thành Tháp, tổng cộng có 18 tầng, mấy tầng đầu có vài con quái nhỏ, đối với cái này cả đội đều không có chút áp lực nào, từ tầng 15 trở lên, thì sẽ có đại BOSS, BOSS ở đây cực kỳ biến thái, bao nhiêu lâu mà nó không những không chết còn hồi máu, người nào không phải trong thể động thì sẽ bị rút máu, bởi vậy cực kỳ cần tốc độ thao tác của y sư.

Trạng thái rút máu, đoàn giải. Trạng thái hỗn loạn, phi tiên y. Trạng thái định thân, Tiểu Bạch không có biện pháp.

Đại thần thấy Tiểu Bắc bị định thân, khẩn trương chạy đến bên cạnh cậu để giải trạng thái. (*Ngự Kiếm có một kỹ năng giải trạng thái, bất quá thời gian khôi phục là 3 phút*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Chú ý tránh, tập trung giữ máu cho cà phê.

Qua được tầng 17 vẫn khá đơn giản, ít nhất không ai chết.

Đội ngũ Dora Bây Giờ Từng Không Hiểu A Mộng: Tẩu tử thật pro, không hổ là đệ nhất phu nhân.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: (◡ ◡) Đương nhiên.

Đội ngũ Cappuccino Của Cậu: Có biết đánh tầng 18 đánh như thế nào không? BOSS có hai lần vận chuyển thời gian, lúc đó phải bỏ chạy, không cần đánh.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Biết, đã xem thử cách đánh.

Bởi vì BOSS này đã đến thời gian hồi máu, Tiểu Bắc cũng vừa thêm máu cho đồng đội vừa quảng trạng thái, khiến cho BOSS lâm vào trạng thái giảm tốc độ.

Hai lần vận chuyển, đại thần mở kiếm trận (*đứng ở trong trận pháp này sẽ mất máu*) rồi bỏ chạy.

Trạng thái rút máu, đoàn giải.

Cuối cùng BOSS vẫn ở trong kiếm trận của đại thần mất máu rất nhanh rồi ngã xuống.

Hệ thống Chúc mừng đội ngũ của Khuynh Tẫn Thiên Hạ ở Mao Sơn Trấn Yêu Tháp đánh bại tất cả yêu quái thuận lợi trở về.

29. Chương 29

“Các cô cậu đều đã là sinh viên năm 3, phương diện máy tính cũng coi như đã gần hoàn thành. Cho nên trường sắp xếp cho các cô cậu đi thực tập trong vòng một tháng, trong thời gian này, tôi sẽ mặc kệ các cô cậu có đi làm hay không, nhưng mà, báo cáo thực tập này nhất định phải điền đầy đủ, sau đó nộp cho tôi. Understand?”

“Noproblem.” Cả lớp đều đã sôi trào, đây chẳng phải là sẽ biến thành một tháng được nghỉ học ăn chơi nhảy múa sao.

Cố Tiểu Bắc buồn bực, phần báo cáo thì cậu có thể tìm được, nội dung này trong bách khoa đều có, chủ yếu là con dấu của công ty, khó nhận quá.

“Bàn Tử, cậu tính thể nào?”

“Tớ có người lo cho, không sợ. Tháng này tớ nên về nhà dưỡng sức khỏe, mấy cậu xem có phải dạo này tớ quá gầy.”

Tớ đâu có hỏi, Cố Tiểu Bắc liền nhìn về phía Tiêu Ca, nếu có thể, có lẽ nó được đó.

“Dùng dùng ánh mắt vô tội đó nhìn anh, nhà anh đây quan hệ cũng không nhiều.”

“Tớ nói này Bạch, cậu lo lắng cái gì mà ghê thế, nhà của Doãn Thiên Tề có mở công ty, chẳng nhẽ cái dấu cũng không thể ấn cho cậu?” Đúng vậy, có cái đại thần ở bên cạnh, không lợi dụng thật tốt một phen sao được. Một tháng ngủ nướng ời, anh đến đây.

“Người ta là một cái công ty lớn như vậy sao có thể tùy tiện cho cậu một con dấu? Bạch, không có việc gì đâu. Để tớ thử nói với người nhà.” Tiêu tử cảm thấy Doãn Thiên Tề với Cố Tiểu Bắc quá thân cận, cậu có thể nhớ rõ ánh mắt của Doãn Thiên Tề hôm đó, ánh mắt này giống như ánh mắt cưng chiều để nhìn người yêu, khiến cho cậu lơ mơ có chút lo lắng.

“Không cần, tớ với Thiên Hạ đại thần nói chuyện một chút là được. Chúng tớ quan hệ khá tốt.” Sợ chính là vì quan hệ của hai người tốt đó, đúng là Tiêu tử cũng không có thể nói thêm cái gì nữa, hi vọng chỉ là mình suy nghĩ nhiều.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc, ngày mai anh onl nick em làm Tháp Trang cấp 70, hoặc là em tự mua, anh cho em tiền.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không cần đâu, anh cứ onl nick em đi.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Được.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Cái kia, Thiên Hạ, có chuyện muốn nói với anh. ()

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nói.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Trường sắp xếp cho bọn em thực tập, muốn nộp báo cáo thực tập, công ty anh có thể giúp em ấn dấu không?

Thực tập? Mất hoa đào của Doãn Thiên Tề lại bắt đầu tràn lan việc xấu. (*Bạch, vì con bi ai 3 phút*)

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Con dấu của công ty thì không thể tùy tiện dùng được, nhưng mà anh sẽ an bài vị trí thực tập cho em. Em tới thì sẽ giúp một chút đi, sau khi kết thúc sẽ có người của bộ phận nhân sự ấn dấu cho em, đối với công việc sau này của em cũng sẽ có ích.

Vậy chẳng phải là không thể ngủ nướng sao, bắt quá có công ty của Doãn Thiên Tề ấn dấu, sau này hồ sơ của mình sẽ rất chói sáng.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Được.

“Bạch, điện thoại của cậu kia, nói chuyện cái gì vậy, rung đến thế àm không cảm giác sao.”

Thiên Hạ đại thần? Tiểu Bắc nhìn nhìn màn hình máy tính, tiếp điện thoại.

“Em bao giờ thì có thể đi làm?”

“A, em từ ngày mai sẽ không có lớp, anh xem rồi sắp xếp đi.”

“Ừm, anh nói với bộ phận nhân sự một chút, sắp xếp xong sẽ gọi cho em.”

“Được, cảm ơn đại thần.”

“Đều đã là người một nhà mà.” Người một nhà a ~~

30. Chương 30

Hôm nay Cố Tiểu Bắc cực kỳ kích động onl acc đại thần, bởi vì Doãn Thiên Tề phải onl acc Tiểu Bắc, sợ cậu nhầm chán nên đưa acc mình cho cậu chơi.

Vừa mới tải xong giao diện, liền có thông báo là có thư chưa đọc, Tiểu Bắc không chút suy nghĩ liền mở lên, sau đó mới phản ứng kịp việc này có vẻ như là riêng tư của đại thần. Nhưng mà nội dung thư rất đơn giản, là kêu đại thần kéo phó bản, Tiểu Bắc cực kỳ vô sỉ nhìn những thư khác đã được đọc, rất nhiều đều là tiểu hào trong bang cầu mang đi làm nhiệm vụ. Thì ra đại thần cũng không làm chuyện không đâu như vậy, chỉ mang theo mình thôi. Trong tâm Tiểu Bắc kêu lên một tiếng ngọt.

Acc của đại thần thật rất đẹp trai, toàn thân là thời trang lập lánh phát sáng, pháp bảo của Ngự Kiếm cấp 90 cũng vô cùng đẹp. Lúc này cậu mới chú ý tới danh hiệu trên đầu mình thế nhưng là Phu quân của Một Đường Hướng Bắc. Bình thường mình sợ lag mạng, vừa onl đã đặt ẩn hết, cho nên không nhìn thấy danh hiệu trên đầu người khác. Bây giờ Cố Tiểu Bắc nhìn danh hiệu này, bỗng thấy thật thoải mái.

Một Đường Hướng Bắc mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Dem tiền trong acc đó giao dịch cho anh.

Cố Tiểu Bắc mở túi đồ, em gái anh, cái gọi là đại thần, chính là người vĩnh viễn không biết rốt cuộc người đó có bao nhiêu tiền.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tất cả?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: 100Z trước đã, acc của em có giới hạn tiền, không bỏ xuống được. ($1Z=100J$)

Cố Tiểu Bắc bỗng nhiên cảm thấy nhân sinh mình chính là một bộ bàn trà, trên mặt để đầy cốc chén.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: À phải rồi, tuần sau đi làm, cụ thể tối anh sẽ nói với em.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Bây giờ em đi dạo trong Đấu thần nha.

Cầm acc đại thần, tự nhiên muốn thử nghiệm một chút.

Đấu thần? Đi đi, đi tìm ngược thôi.

Cố Tiểu Bắc không chơi Ngự Kiếm, căn bản không biết sử dụng kỹ năng như thế nào, luôn tiếp bị người ta luân vài lần ở Đấu thần. Thì ra PK chỉ dựa vào trang bị là cũng không được, đây chính là cái gọi là kỹ thuật.

Thế giới Một Nụ Cười Xóa Hết Thù Hận: (= ^ =) Đại thần gì mà vô dụng vậy, cái gì mà đệ nhất sever, còn không phải bị tuột ngược đãi sao.

A, không thắng được thì chớ, lại còn làm đại thần mất mặt.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Để ca bịt cái bông cúc héo nhà cô lại, tẩu tử đang onl đó, có bản lĩnh thì đánh cùng ca, Đấu thần tốc độ.

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: Thu mua Tháp Trang cấp 70 của phù chú sư, thu mua 12 khối vô hạ li quái nguyên thần thạch, có thì mau giao dịch thôi, giá cả không là vấn đề. Một Nụ Cười Xóa Hết Thù Hận, ngược đãi nương tử tôi đúng không, truy sát toàn sever, không làm nhảm.

Thế giới Một nụ cười xóa hết thù hận: (TTATT) Đại thần, em sai rồi, người không biết không có tội.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Chạy đây thật sự rất hận không thể mài sắt thành thép, oán tại sao chạy không phải phượng hoàng, anh zai không sắc bén, đáng tiếc tổng lại không phải là Thiên Hạ đại thần.

31. Chương 31

“Bộ phận nhân sự đã sắp xếp công việc hậu cần cho em, cụ thể thì đợi em đến rồi nói sau.”

Hậu cần? Không phải là cọ toa lét sao, đại thần, quan hệ với em đã như thế này, anh thật quá đáng ghét rồi. (*quan hệ cái beep...*)

“Được rồi. Đưa địa chỉ cho em.”

“Ngày đầu tiên sợ em không biết, hôm đó anh tới đón em. Khoảng 9 giờ anh sẽ đến, đừng ngủ quên.”

Sao Doãn Thiên Tề lại biết cậu thích ngủ nướng. (Bạch, bởi vì con login vào thời gian cố định là buổi chiều, biểu tình lau mồ hôi)

“Ừm, vâng.”

“Cố Tiểu Bắc.”

“A?”

“Ngủ ngon.”

“A, ngủ ngon, ha ha.” Ngủ ngon, à, khoan, em yêu anh, yêu anh.

Lúc Doãn Thiên Tề tới cổng trường, đợi một lúc lâu mới thấy bóng dáng Cố Tiểu Bắc chạy đến. Hình như còn vừa chạy vừa tìm ống tay áo bên trái. Doãn Thiên Tề nhú mày, mới sáng sớm, nhỡ cảm thì sao.

Hôm nay Doãn tổng mặc tây trang, nhưng không đeo caravat, cổ áo tùy ý mở ra, cảm giác rất mới lạ.

Tiểu Bắc vừa thở gấp vừa giải thích với đại thần.

“Đều do Tinh Tinh, bảo cậu ấy đặt 3 cái báo thức cho em, cậu ấy lại đặt 2 cái, làm em không nghe thấy cái cuối kêu.” Bạch, vậy cậu đơn giản đặt 1 cái là được, đặt 3 cái làm gì? Tự an ủi bản thân?

“Không sao, lên xe đi. Anh cũng vừa đến.”

Tiểu Bắc ngồi lên xe mới đem cặp mắt buồn ngủ kia mở to ra, cậu mặc dù không hiểu biết về xe cộ, nhưng vẫn có thể nhận biết được, Lamborghini. Tiểu Bắc nhộn nhạo.

Đại khái đi được nửa tiếng sau mới tới công ty, dù đi với tốc độ cao, Tiểu Bắc buồn bực, vậy sau này dùng phương tiện công cộng cậu phải dậy rất sớm.

Lầu dưới của công ty là một cửa hàng cỡ lớn, đi theo Doãn Thiên Tề tới tầng 25, quả nhiên là tầng cao. Về sau Cố Tiểu Bắc mới biết, thì ra cả tòa nhà lớn này đều là sản nghiệp của Doãn gia, nhưng mà không chỉ có vậy.

“Sau này có việc thì tìm chú Lý, chú ấy phụ trách hệ thống an toàn của công ty.”

“Ừm, vâng, vậy Doãn tổng anh mau đi đi.” Tiểu Bắc học rất ngoan, chẳng lẽ ở đây lại gọi anh ấy là đại thần?

“Được, có việc gọi điện cho anh, hoặc đến tầng 28 tìm anh.”

Chú Lý nhìn đứa trẻ này một chút, cảm giác rất thoải mái, cười rộ lên híp mắt lại, trên má trái còn có một cái lúm đồng tiền mờ, nhìn ra sự vui vẻ. Chủ yếu còn là người Doãn tổng tự mình dẫn đến, chắc chắn là không được bạc đãi.

“Doãn tổng nói cậu học ngành máy tính, vậy cậu thử phụ trách hệ thống an toàn máy tính của lầu lớn trước đi.”

32. Chương 32

Cố Tiểu Bắc làm việc rất thoải mái. Gần như là ngồi đó uống trà, kỳ thật chủ yếu là do được Doãn Thiên Tề chiếu cố, không ai dám để cho cậu làm chân sai vặt. Tiểu Bắc rảnh rỗi nhàm chán, onl Tầm Tiên chuẩn bị thăng cấp.

“Cố Tiểu Bắc mới tới ở đâu?”

Giọng nói này sao lại nghe quen tai như vậy? Bơ Máu?

Lúc Tiểu Bắc nhìn qua bên đó, quả thật là bị kinh diễm. Đây thật sự là Bơ Máu? Một đôi mắt hoa đào loang hơi nước, ánh mắt mê ly tràn đầy sức sống. Cái môi đỏ bĩu một cái, tự tiểu phi tiểu, sẽ dẫn ra bao nhiêu phong tình. (*được rồi, câu này là sao, thật sự là tôi không viết được, kỳ thật là một ngọn gió? Cô gái lẳng lơ =.*)

**tự tiểu phi tiểu: cười nhưng không cười*

“Trời ạ, chính là cậu em này sao.”

Cố Tiểu Bắc muốn phun toàn bộ trà ra, vừa rồi toàn bộ đều là ảo giác, ảo giác.

“Yêu nhân Bơ Máu?”

“Ừ, chính là Bơ Máu ca ca của em.” Ánh mắt của Doãn Thiên Tề quả nhiên không kém, đứa nhỏ này cô thấy cũng thích. Doãn tổng của cậu không chủ động, cô vội tới nhìn cậu một chút.

“Buổi tối ở đó?” Nghiêm Nghiên, nữ nhân bư hãn mà toàn bộ công ty đều phải sợ, ặc, hoặc là nói nam nhân? Bộ dáng đúng là không thể phản đối, kỳ thật nhìn Doãn tổng là biết, dù sao vẫn có chút gene tốt bụng trong người. Nhưng, người này, chỉ có thể đứng xa nhìn, không thể khinh nhờn. Nam nhân vừa thấy liền lập tức đi đường vòng.

“A? Trở lại trường học a.”

“Đừng về cái nơi xa lắc lơ đó vội, em đến nhà chị ở đi, chẳng những gần, buổi tối còn có thể chơi game, rất tốt.”

“Không tốt chứ? Cô nam quả nữ.”

“Chạy phi, ai cùng em cô nam quả nữ chứ, còn có Doãn tổng của em đó.”

**phi: nhỏ vào*

Cố Tiểu Bắc ngẫm lại thấy như thế rất tốt, đúng là trường học cách chỗ này quá xa, nhưng cũng cảm thấy có lẽ Bơm Máu quá mức quan tâm mình rồi, có dự cảm không tốt.

Nghiêm Nghiên nhìn còn dê trắng này, cái loại cảm hứng tà ác luôn luôn muốn chọc người ta phạm tội đang hùng hực bốc lên.

“Doãn tổng, anh ấy không ngại?”

Anh ấy sẽ để ý? Có mà anh ấy còn cười vui vẻ hơn cả người khác.

“Kỳ thật là anh ấy bảo chị tới, nếu không thì làm sao chị biết là em đã đến rồi.” Cười gian ing.

“Vẫn là cảm thấy không quá thuận tiện, em vẫn nên trở lại trường thì hơn.”

“Đệt, một đại nam nhân sao lại mắc cỡ ngại ngùng như con gái thế. Chị cũng đâu ăn em.” (*đúng là đại thần sẽ a, tác giả đang chìm trong vô vàn YY*)

“Được, đi.” Cuộc đời Cố Tiểu Bắc ghét nhất là bị người ta nói rằng mình giống con gái, cậu giống con gái? Đây chính là chuyện buồn cười nhất trên đời. (*Bạch, bộ dáng của con đúng là câu chuyện cười*)

33. Chương 33

Cố Tiểu Bắc tan tầm rất muộn, hơn nữa về trường học thì còn phải đổi xe, chỉ có thể nhận mệnh đến nhà của Doãn Thiên Tề ở đây.

Xe chạy vào một khu biệt thự nhỏ cách công ty không xa, không phải là cái loại quá xa hoa, nhưng mỗi nhà đều có một cái tiểu viện, nguyên nhân có thể là do lúc hoàng hôn, ánh nắng chiều bao phủ xuống trong viện, bọn nhỏ chơi đùa, người già an tĩnh nghỉ ngơi, khiến cho Cố Tiểu Bắc cảm thấy những thứ này đúng là đẹp như mơ.

“Tiểu Bạch, mau ra đón bé Cố Tiểu Bắc của chúng ta.”

Tiểu Bạch? Cố Tiểu Bắc bị con quái vật khổng lồ này làm cho triệt để tử trận, anh xác định đây không phải là thảo nê mã trong truyền thuyết? Mãi cho đến sau này khi Cố Tiểu Bắc ở chung với Doãn Thiên Tề,

cậu cũng không biết nó là sinh vật ngoài hành tinh nào. Nói thật là cái giống gì đó mà con người nuôi.

Trong nhà của Doãn Thiên Tề bố trí rất đơn giản, phong cách là hai màu đen trắng, nhưng cũng không quá cứng nhắc, Cố Tiểu Bắc rất thích bốn cái cửa sổ lớn sát đất, có thể nhìn thấy phong cảnh bên ngoài.

“À à, hôm nay dì Trương lại làm món cá chua ngọt mà chị thích nhất, Tiểu Bắc, tới nhanh.” Kỳ thật Nghiêm Nghiên cũng là cái thứ nghiện thức ăn, cực kỳ xem trọng đồ ăn.

“Cá chua ngọt? Đây là món ăn của người phương nam mà, sao chị cũng thích?” Cố Tiểu Bắc cũng thích món này, mấy món chua chua ngọt ngọt gì đó cậu đều thích.

“Ừm, mẹ chị là người phương nam, đôi khi bà ấy sẽ làm, cũng rất thích. Doãn tổng của em a, ghét nhất đồ ngọt, chúng ta ăn nhiều một chút. Không cần khách khí với anh ấy.”

Cố Tiểu Bắc hẳn là không cùng cô khách khí mới đúng, cậu phát hiện có mấy món ăn phương nam, thịt băm hương cá, khoai tây băm xào chua, đều là món Tiểu Bắc thích nhất. Kỳ thật mấy món này đều là Doãn Thiên Tề bảo dì Trương chuẩn bị, đã nói làm nhiều món ăn phương nam một chút, món điểm tâm ngọt cũng không sao.

“Hai người sống tại cả nhà lớn như này?”

“Không phải đâu.”

Vậy cũng chẳng kém bao nhiêu, trong lòng Tiểu Bắc cân bằng một chút.

“Đây là nhà của anh ấy, chẳng qua chị thấy ở gần công ty, tới ăn nhờ ở đậu thôi.

Cố Tiểu Bắc bay bay trong gió, khoe miệng giật giật.

“Phòng ở tầng hai, chút nữa anh lấy quần áo tắm cho em. Em đi tắm rửa trước đi.”

“Chờ, em đi lấy, Tiểu Bắc là khách. Anh đừng có lạnh nhạt đó.”

Nghiêm Nghiên lại muốn bắt đầu tà ác, cái thân thể nhỏ nhắn của Cố Tiểu Bắc này mà mặc quần áo của anh trai..... (*tôi cũng cảm giữ không được*)

“Tẩu tử, cho em quần áo. Lên gác rẽ phải đến phòng thứ ba là phòng tắm.”

Cố Tiểu Bắc nghe câu ‘tẩu tử’ kia, nhìn cũng không nhìn, nhận lấy quần áo liền chạy lên lầu. Ai là tẩu tử

chị, trong game gọi thì tính, trong hiện thực kêu loạn cái gì.

34. Chương 34

Cổ Tiểu Bắc tắm rửa xong mới phát hiện, tại sao không có quần? Chỉ có một cái áo ngủ, có lẽ là của Doãn Thiên Tề, vóc người cao nên quần áo có hơi lớn, hiện tại mặc ở trên người Tiểu Bắc, trống không. Nói như thế nào giờ, liền tính là một dụ thụ sao.

Lúc Doãn Thiên Tề lấy quần ra, liền nhìn thấy một cảnh tượng như vậy. Tiểu Bắc đang dùng khăn mặt lau tóc, có thể là do mới tắm xong, trên mặt cực kỳ tự nhiên mà hồng hồng, ánh mắt ướt ướt. Áo ngủ của Doãn Thiên Tề tuy rất dài lại rộng thùng thình, nhưng vẫn không thể che được cặp đùi trắng mịn của Tiểu Bắc. Sẽ chết người đo, vậy mà Tiểu Bắc vẫn vô tội cười với anh.

“Mau mặc quần vào, trời lạnh như vậy, cái con bé đáng chết này.” Doãn Thiên Tề đưa quần xong liền đi về phòng, sắc mặt có vẻ rất không thích hợp.

“Oa, anh cả đã tới rồi sao? Người đâu?” Nghiêm Nghiên không biết xấu hổ nhìn Doãn Thiên Tề đen mặt đi ra, trong lòng thốt lên thật thoải mái, có khi làm anh ấy nhịn đến ghen rồi.

“A..., mới đi ra.” Cổ Tiểu Bắc vẫn rất buồn bực.

“Anh ấy vẫn còn một cái destop, em sang bên đó chơi đi, thắng cấp nhanh một chút, về sau chúng ta có thể cùng đi phở bún.”

Cửa phòng không đóng, có lẽ là biết Tiểu Bắc sẽ đến. Đi vào mới phát hiện là Doãn Thiên Tề đang đánh văn kiện, Tiểu Bắc có chút xấu hổ.

“Em dùng destop đi, anh đánh xong mấy cái này sẽ chơi với em.”

“Vâng.”

Tiểu Bắc làm xong mấy cái nhiệm vụ đơn giản nhiều kinh nghiệm, liền không có việc gì làm, cứ một lúc lại quay đầu ra nhìn Doãn Thiên Tề. Sao còn chưa xong, chán quá.

Tất cả đều được Doãn Thiên Tề thu vào trong mắt, thôi, công việc này để sau cũng được.

Phu quân Khuynh Tẫn Thiên Hạ của bạn login, Tiểu Bắc giật mình một cái, quay đầu nhìn lướt qua đại thần, ánh mắt híp thành một đường nhỏ.

“Mang em đi Mao Thấp trước, để anh gọi bọn cà phê.”

Cappuccino Của Cậu gia nhập đội ngũ, Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng gia nhập đội ngũ, Twinkle Twinkle Little Star gia nhập đội ngũ.

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star: Bạch, đang ở nhà đại thần?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ủ, không nhận được tin nhắn sao?

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star: Nhận được.

Đội ngũ Cappuccino Của Cậu: $\Sigma(\circ \circ |||)$ Tẩu tử đang ở nhà đại thần? Tuôi tà ác.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Kéo.

Những tầng đầu vẫn rất thuận lợi, nhưng đến tầng 15 lúc gặp BOSS, Nghiêm Nghiên phát hiện Doãn Thiên Tề với Cố Tiểu Bắc đứng bất động.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Ca f*ck, Doãn Thiên Tề anh đang làm cái gì, chúng ta đại phát bùng nổ rồi, anh mau ra đây.

Đội ngũ Cappuccino Của Cậu: Đại thần, hoàn hồn đi, em sắp dieeeeeeeeeeeeeeeee.

Đội ngũ Twinkle Twinkle Little Star:..... Bọn họ đang làm gì?

Không đúng, bọn họ đang làm gì? Chẳng lẽ anh thật sự nhìn không được. Trò hay như vậy sao có thể bỏ qua, Bơm Máu đùn đẩy cho cà phê còn có một nửa máu, chạy vội đến phòng Doãn Thiên Tề.

“Anh nhẹ chút sẽ chết à!”

“Đừng nhúc nhích.”

“Đau quá, lại chảy máu.”

“Cho nên mới bảo em đừng nhúc nhích.”

“A!”

Nghiêm Nghiên thật sự, triệt để, cầm nén không nổi.

35. Chương 35

Nghiêm Nghiên trở lại phòng, phát hiện mọi người trong đội đều đã vào trạng thái thây khô nằm úp mặt xuống đất.

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Không đánh nữa, ra ngoài đi.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: $\Sigma(\circ \circ |||)$ Nhanh như vậy?

Đội ngũ Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Ngốc bị đứt tay, không đánh.

Cái gì?! Nghiêm Nghiên muốn thổ huyết.

“Đã bảo là em không cần đụng vào rồi, ngày mai dì Trương sẽ đến dọn.”

“Anh cùng bọn họ đi tháp đi, em chỉ cần đi theo là được.” Cố Tiểu Bắc biểu tình ủy khuất.

“Không muốn đánh, em trở về ngủ đi. Anh cũng mệt mỏi.”

“A....” Không phải làm vỡ một cái chén của anh thôi sao. Hứ, keo kiệt. Cố Tiểu Bắc, một ngày nào đó không phải cậu bị ăn, mà là cậu rước tới Doãn Thiên Tề muốn đem cậu ăn, không phải chỉ là đứt tay thôi sao? Không có việc gì cậu kêu dám dăng như thế làm cái gì. (*Nghiêm Nghiên: hại tôi Bạch YY*)

Hôm sau Cố Tiểu Bắc đi làm có vẻ cực kỳ không có tinh thần, chủ yếu là tay đau, lại bị Doãn Thiên Tề bọc kín không một khe hở, miệng vết thương thật sự rất ngứa.

“Doãn Tổng sớm. Người này là?”

“Mấy người cứ tiếp tục, không cần quan tâm việc này.”

Kỳ thật là hôm nay Nghiêm Nghiên đưa Tiểu Bắc tới, Doãn Thiên Tề sáng sớm đã đi rồi, còn cho rằng đại thần còn đang giận vì cái chén.

“Đưa tay anh nhìn.”

“A, a....” Không tức giận? (*Bạch, đại thần sáng sớm mua thuốc cho con đó, sao con lại không để ý như vậy*)

“Miệng vết thương không sâu, uống thuốc đi.”

“Vâng.”

“Anh lên đây.”

Cố Tiểu Bắc cảm thấy mùa xuân lại đến đây, nếu không thì sao tâm tình lại tốt như vậy. (*cho con ăn có chút đường, vậy mà đã phát xuân*)

Điện thoại rung, Nam?

“Thằng kia, anh còn nhớ gọi điện thoại cho em à!”

“Tiểu Bắc, em có biết bây giờ anh đang ở đâu không?”

“Không sao, anh ở yên đó, em đi đón anh.”

“Ha ha, quả nhiên vẫn là Tiểu Bắc hiểu anh nhất.”

Tần Hưởng Nam và Cố Tiểu Bắc cùng nhau lớn lên, từ lúc còn nhỏ, bọn cậu đã cùng nhau chạy khắp ngõ hẻm con phố. Hưởng Nam lớn hơn Tiểu Bắc một tuổi, bởi vậy luôn luôn giống anh trai che chở cho cậu, Tiểu Bắc trông giống con gái nên thường bị lũ trẻ trong khu bắt nạt, lúc này Hưởng Nam sẽ giúp Tiểu Bắc đánh trả, chỉ là lúc đó bọn cậu không có mạnh, sau cùng vẫn bị đánh, nhưng Tần Hưởng Nam với Cố Tiểu Bắc mặt vẫn tươi như hoa, cười cực kỳ vui vẻ.

“Vô nghĩa.”

Cố Tiểu Bắc, cậu thật sự rất hiểu Tần Hưởng Nam sao? Kỳ thật cậu căn bản là không biết suy nghĩ trong lòng cậu ta. (*nói, Tần Hưởng Nam đứa trẻ này cũng là một đứa nhỏ đáng thương*)

36. Chương 36

Lúc Tần Hương Nam nhìn thấy Cố Tiểu Bắc, cảm thấy đứa nhỏ này đúng là một chút cũng chưa thay đổi, ngây ngốc, cười rộ lên vẫn là trong ngu ngốc lộ ra chút thông minh lanh lợi. Theo thói quen lại xoa xoa đầu Tiểu Bắc.

“Ha ha, đầu có thể đứt máu có thể chảy, kiểu tóc không thể loạn.” Tiểu Bắc dễ dàng tránh khỏi tay cậu, Hương Nam cứng tay, cười đến hết cách.

“Sao đột nhiên anh lại tới.”

“Đi công tác tới, vài ngày nữa sẽ trở về. Mẹ anh có bảo anh mang thức ăn cho em này.”

“Thật tốt quá, cho em xem.”

“Trở lại khách sạn rồi nhìn, em cái đứa tham ăn.”

Tần Hương Nam hơn Tiểu Bắc một tuổi, học ở Thượng Hải, bây giờ học năm bốn nhưng đã là viên chức chính thức của một xí nghiệp có tiếng ở đó. Thật ra cậu đã tranh thủ rất lâu rồi mới tìm được cơ hội đến Bắc Kinh công tác, chẳng qua là muốn viện cớ đến nhìn Cố Tiểu Bắc mà thôi.

Gặp được bạn từ nhỏ đã lâu không nhìn, tự nhiên có rất nhiều lời muốn nói. Từ khi ngô nhỏ bị phá đi, lúc chuyển vào tiểu khu bọn cậu cũng rất ít khi gặp mặt, hơn nữa Hương Nam học tập tốt, gia phong nghiêm, Cố Tiểu Bắc cũng không muốn quấy rầy mấy năm trung học của cậu. Cái tên đồng ý vì mình mà vùng nắm đấm đó, là bạn thân cùng khóc cùng cười với mình, Cố Tiểu Bắc đời này cũng sẽ không quên.

Cố Tiểu Bắc cùng Tần Hương Nam nói đông nói tây một chút thì lăn ra ngủ, có lẽ tối hôm qua ngủ không ngon, hôm nay lại quá hưng phấn. Tần Hương Nam nhìn Cố Tiểu Bắc nằm ở bên cạnh mình, nhớ tới rất nhiều việc.

Không biết là từ khi nào thì bắt đầu, tình cảm của cậu đối với Tiểu Bắc đã có biến hóa, cái loại suy nghĩ muốn đem Cố Tiểu Bắc vĩnh viễn khóa bên người mình này, kinh ngạc tới mức cao trung Tần Hương Nam đều tìm cách trốn tránh. Không phải Cố Tiểu Bắc không dám tìm cậu, chỉ là do cậu có ý muốn trốn tránh.

Cái loại tình cảm gần như là biến thái này, trong đêm khuya yên tĩnh luôn hành hạ Tần Hương Nam. Sao này vào đại học, chậm rãi tiếp xúc với thế giới đang ngày càng phong phú, mới phát hiện loại tình cảm này không phải là biến thái, chỉ là so với người bình thường thì có chút đặc biệt. Cậu vẫn muốn bảo vệ người mình thích chẳng qua là người đó cùng giới tính với mình, thế tục không chấp nhận được gì đó, chẳng lẽ muốn mình làm trái lại tâm trạng thật của trái tim mình sao?

Điện thoại rung, là của Tiểu Bắc, màn hình hiện lên, đại thần.

Đại thần? Tần Hưởng Nam do dự nhưng vẫn nhận điện thoại.

“Cố Tiểu Bắc, em đang ở đâu? Sao trễ thế này vẫn chưa quay lại?”

“Chào, tôi là bạn của Cố Tiểu Bắc, cậu ấy hôm nay ở đây, anh không cần lo lắng.” Là Là bạn cùng phòng của Tiểu Bắc sao? Nhưng nghe không giống lắm, là một giọng nam rất quyết đoán, hình như lại còn có điểm tức giận.

“Tiểu Bắc đâu, để cậu ấy nghe điện thoại.” Sao lại là con trai? Cố Tiểu Bắc cùng một người con trai khác ở với nhau? Doãn Thiên Tề đã vào trong trạng thái nổi điên.

“Cậu ấy đang ngủ. Anh là?”

“Địa chỉ, cậu TM đem địa chỉ cho tôi.” Cố Tiểu Bắc, em được lắm, cứ nhiên dám đi ngủ với người khác. Hôm nay lúc tan tầm Doãn Thiên Tề đi tìm Cố Tiểu Bắc, chú Lý mới nói cho anh là Tiểu Bắc đã ra ngoài từ trưa, vẫn chưa trở về. Đợi tới giờ cơm chiều, thế mà một cú điện thoại cũng không có, bây giờ chính mình tự gọi điện thoại tới hỏi, thế mà lại là tên con trai khác nghe. Doãn Thiên Tề tức đến nổi mắt cũng đỏ.

Lúc Tần Hưởng Nam mở cửa phòng, liền nhìn thấy Doãn Thiên Tề vênh vác hung hăng, còn không có hỏi rõ chuyện gì, người đàn ông này đã bế Tiểu Bắc ra khỏi phòng, Tần Hưởng Nam vĩnh viễn cũng sẽ không quên, người đó có quay đầu lại nói một câu.

“Cố Tiểu Bắc là người, cậu TM nhớ kỹ cho lão tử.”

Cố Tiểu Bắc, nếu trong khoảnh khắc anh lại phát hiện em đã thích ai đó, có nếu có thể thừa nhận tâm mình, nếu em không phủ nhận, có thể để anh lưu lại, dù cho chỉ là một lúc, để anh nói với em, Cố Tiểu Bắc, kỳ thật anh cực kỳ thích em.

37. Chương 37

Biết Cố Tiểu Bắc thích ngủ, nhưng không nghĩ tới theo thẳng một đường từ khách sạn về tới nhà mà cậu cũng chưa tỉnh. Doãn Thiên Tề thật sự là muốn giận cũng không giận nổi. Chính anh cũng không biết mình bị làm sao, bất kể nhìn thấy Cố Tiểu Bắc ở cùng một chỗ với ai, anh đều không thể khống chế được mình. Có lẽ người kia chỉ là một người bạn bình thường của Tiểu Bắc, nhưng anh vẫn mặc danh kỳ diệu mà lửa giận rất lớn.

**mặc danh kỳ diệu: không hiểu tại sao*

Đặt Tiểu Bắc lên trên giường, đầu ngón tay chạm vào khuôn mặt lúc ngủ của cậu, từ ánh mắt rồi đến mũi đến miệng. Cố Tiểu Bắc, có lẽ chính em cũng không biết, anh thích khuôn mặt với nụ cười của em nhường

nào, nhìn em cười, nơi lạnh buốt nhất trong lòng anh cũng bắt đầu tan chảy.

Có lẽ sau lưng mỗi người đều có một chuyện cũ không muốn cho ai biết, chúng ta một mực vất vả cất dấu bí mật này, kỳ thật rất nhiều khi, chúng ta chỉ là đang đợi một người có thể cùng mình quên đi những hồi ức thống khổ đó.

Cố Tiểu Bắc, em chính là người mà Doãn Thiên Tề anh một mực chờ đợi kia.

Doãn Thiên Tề cúi người, chỉ là một nụ hôn nhẹ nhàng, lại tựa hồ có thể nếm được hương vị giống viên kẹo trên môi Tiểu Bắc. Ngọt ngọt.

Cố Tiểu Bắc, bao giờ em mới hiểu rõ được trái tim anh.

Doãn Thiên Tề vừa rời khỏi phòng, Cố Tiểu Bắc đã mở mắt tròn to, mặt nhất thời nóng lên. Kỳ thật cậu đã tỉnh dậy từ lúc Doãn Thiên Tề ôm cậu ra khỏi xe, sợ xấu hổ nên không dám mở mắt, tiếp tục giả bộ ngủ. Huống hồ cậu lại cực kỳ tham luyến hương vị trên người Doãn Thiên Tề, là một mùi thuốc lá nhạt nhạt, giống như mình sẽ nghiện nó.

Lúc bờ môi lạnh như băng của Doãn Thiên Tề đặt lên môi mình, trong đầu Cố Tiểu Bắc đột nhiên trống rỗng, cảm giác nói không nên lời, không phải kinh ngạc, cũng không phải ghê tởm, giống như từng dây thần kinh một đều bị điện giật, bắt đầu mất cảm giác, cảm giác gì cũng không có. Lại có thể nghe rõ được từng nhịp tim đập của mình.

Sao anh ấy lại hôn mình? Việc này đã vượt quá giới hạn có thể suy nghĩ được của Tiểu Bắc, Doãn Thiên Tề thích mình sao? Hôn môi không phải là việc giữa người yêu với nhau sao? Cố Tiểu Bắc vẫn có thể nhớ rõ được cảm giác lạnh buốt giá đó, vì sao? Tại sao nụ hôn như vậy lại khiến cậu muốn khóc.

38. Chương 38

Cố Tiểu Bắc quả thực là chạy mất dép, sáng sớm đã chạy về trường làm đà điểu. Ngồi trên giường suy nghĩ thật lâu cũng không tìm được lý do vì sao. Tinh Tinh nhìn cậu, cũng cảm thấy không thích hợp. Mấy tên trong ký túc xá cũng đã lục tục trở lại, giống như là đều đã hẹn nhau trước vậy.

**làm đà điểu: trốn:v*

Tướng Bàn Tử vẫn là trước sau như một vừa ăn vừa hỏi có phải gần đây mình gầy đi không, Tinh Tinh sẽ luôn nhìn với ánh mắt khinh bỉ, ánh mắt của Tiêu Ca thì lại giống như đang nhìn một con heo bất trị, “Gầy gầy, chú TM còn phát triển không gian.”

Chỉ có Cố Tiểu Bắc, không có việc gì ừm à hai tiếng, không biết còn tưởng rằng cậu lại đến kỳ muộn tao.

“Bạch, đang tư xuân à, động cũng không động.”

“Có lẽ là đang nghĩ tới người nào đó.”

“Người nào đó?” Tiêu Ca không biết mấy ngày nay Cố Tiểu Bắc sống ở nhà của Doãn Thiên Tề.

“Còn ai vào đây nữa, đại thần.”

“Sao lại như vậy?” Chẳng nhẽ chuyện mình lo lắng đã xảy ra thật?

“Tớ, tớ đi lấy nước.” Cố Tiểu Bắc vội vàng ôm chặt bình nước chuẩn bị chuồn.

“Đóng cửa, thả Bàn Tử.”

“Tiêu đại nhân đã lên tiếng hỏi, ngươi còn không mau thành thực khai báo.”

“Cái gì chứ, mấy ngày nay đều ở nhà của Doãn Thiên Tề, có thể có cái gì.” Đánh chết cũng không khai.

“Ngươi cấu kết với Doãn đại thần, có phải quan hệ không đứng đắn gì hay không. Gật đầu là yes, lắc đầu là no.”

Cố Tiểu Bắc ra sức lắc lắc đầu, lại từ từ gật vài cái.

“Đù, rốt cuộc là đúng hay không.”

“Tớ.....”

“Đủ rồi, im hết cho lão tử.” Tiêu tử gào một tiếng, cửa nhà run run rẩy rẩy. Bàn Tử buông Cố Tiểu Bắc ra, Tinh Tinh cũng không dám hỏi nữa.

Đêm nay an tĩnh một cách thần kỳ, Bàn Tử chưa ngáy khò khè một tiếng, không quen chút nào. Tiếng lục cục vang lên một chút, Tinh Tinh lăn trên giường Tiểu Bắc.

“Hiện tại ngủ cùng Bàn Tử ở dưới là càng ngày không an toàn, cậu với tớ chen chúc một chút. Cố Tiểu Bạch”

“Ừm?”

“Tớ muốn hỏi cậu một câu, cậu có thích Doãn Thiên Tề hay không.”

“Tớ.....” Tiểu Bắc cũng không biết nên trả lời như thế nào, thích hay không? Hình như, hình như lần này là thật.

“Được rồi, tớ biết.” Cố Tiểu Bắc, nếu cậu không thích Doãn Thiên Tề, tớ mà hỏi như vậy, cậu nhất định sẽ trả lời, cậu mới thích Doãn Thiên Tề, cả nhà cậu đều thích Doãn Thiên Tề. Bạch, về sau sẽ còn có một chặng đường dài phải đi, nếu thật sự là yêu, thì không nên bỏ qua. Cho dù phát sinh cái gì, anh em chúng ta đều là gia đình cậu.

Tất cả ký túc xá, an tĩnh chỉ có thể nghe được thanh âm nước mưa rơi, lại là một đêm không ngủ.

39. Chương 39

Cố Tiểu Bắc cảm thấy lần trở về này đúng là quá đột nhiên, hôm qua một cuộc điện thoại Doãn Thiên Tề cũng không gọi cho cậu, chắc là tức giận. Trước lên game tìm đại thần đã, cảm giác tính tình của anh ấy ở trên game tốt hơn.

Vừa onl liền mở list hảo hữu ra, cực kỳ ngoài ý muốn, thế mà đại thần lại không online. Làm mới mấy lần, vẫn hiện lên là đang offline, tâm Cố Tiểu Bắc bỗng nhiên trùng xuống.

Từ lúc nào mà, cậu vừa onl một cái sẽ mở ngay list hảo hữu lên xem người kia có onl hay không, khi thấy hệ thống thông báo Phụ quân của bạn Khuynh Tẫn Thiên Hạ login, cậu sẽ rất kích động. Mỗi lần xoát quái, chỉ cần có đại thần ở đây, cậu luôn yên tâm đi theo sau nhặt mấy thứ linh tinh.

Cũng lại từ lúc nào mà, danh hiệu của cậu, cũng biến Nương tử của Khuynh Tẫn Thiên Hạ. Doãn Thiên Tề, nếu như vậy rồi mà vẫn không rõ ràng mình thích một người, vậy cậu đúng là đứa ngốc.

Cố Tiểu Bắc không do dự nữa, bấm điện thoại gọi cho Doãn Thiên Tề.

“Doãn Thiên Tề, anh đang ở đâu?”

“Ở trên đường.”

“Em muốn gặp anh, em có điều muốn nói với anh.”

“Anh cũng vậy.”

Buổi sáng thức dậy liền thấy tờ giấy mà Cố Tiểu Bắc để lại, nói là muốn quay lại trường lấy vài thứ. Vậy mà thẳng đến tối cũng không trở về, Cố Tiểu Bắc luôn làm rùa quen, chắc chắn em ấy đã hiểu ra gì đó. Mấy gì liền không thấy cậu khiến Doãn Thiên Tề có mỗi cảm giác nhớ nhung đến thấu xương chưa từng trải qua, mặc kệ em nghĩ như thế nào, mặc kệ dù sau này có mất đi em hay không, anh cũng phải nói với em, Cố Tiểu Bắc, anh thích em, so với bất luận cái cảm giác gọi là thích nào, đều thích hơn.

Bắc Kinh đang trong cơn mưa đầu thu, tới cực kỳ đột nhiên, mọi người đều phải chạy vội vàng, chỉ có hai người, cứ như vậy an tĩnh mà đứng ở chỗ đó, bộ dáng giống như là có thể đợi cả đời.

“Doãn Thiên Tề, em có điều muốn nói với anh.”

“Vào xe đi, anh cũng có điều muốn nói với em.”

“Không cần, cứ như vậy, để em nói xong trước đã.” Cố Tiểu Bắc một khi đã cố chấp là không ai cản được.

“Doãn Thiên Tề, hình như em, thật sự, thích anh.” Có thể là càng về sau thanh âm của Cố tiểu Bắc lại càng nhỏ dần, lại có lẽ là do tiếng mưa rơi quá lớn.

“Cái gì? Anh không nghe rõ.” Phắc, Doãn Thiên Tề chắc chắn là anh cố ý.

“Doãn Thiên Tề, anh nghe cho rõ cho lão tử, em Cố Tiểu Bắc, thích anh, em TM thích anh.”

Doãn Thiên Tề nở nụ cười, khuôn mặt kia, yêu mị giống như có thể làm cho tất cả những bông hoa mạn đà la màu đỏ phai sắc.

**hoa mạn đà la = hoa bỉ ngạn*

Một tay kéo Cố Tiểu Bắc vào trong lòng, cảm giác như không cử động được, gắt gao ôm ấp.

Cố Tiểu Bắc còn có thể cảm nhận được rõ hơi thở của Doãn Thiên Tề phun trên cổ mình, ngứa. Tiếng mưa rơi, tiếng gió, tiếng còi, cũng đều không che dấu được tiếng thầm thì nhẹ nhàng nỉ non của Doãn Thiên Tề bên tai cậu. Cố Tiểu Bắc, anh cũng thích em, cực kỳ thích cực kỳ thích.....

Trên vai có cảm giác ấm áp, biến lạnh, sau đó, lại bắt đầu nóng bỏng.

Anh nghe người ta nói, thích một người, nếu bạn không chiếm được thì sẽ lựa chọn hủy diệt. Mà yêu một người, bạn không chiếm được thì sẽ chúc người đó hạnh phúc. Mà Doãn Thiên Tề, là thích Cố Tiểu Bắc, anh tình nguyện cùng em bước chân vào con đường luân hồi, cũng sẽ không rời khỏi em.

40. Chương 40

Trong làn mưa lãng mạn mà nói rõ, sau cùng dẫn đến kết quả là cả hai đều ướt sũng.

Ánh đèn trong xe mờ nhạt, hình ảnh mơ hồ phản trên tấm thủy tinh, yên tĩnh đến nỗi chỉ nghe thấy hơi thở. Hơi nước trên quần áo đang bắt đầu bốc lên, trong không gian kín, cảm giác ẩm ướt có vẻ đặc biệt ái muội.

“Cố Tiểu Bắc.”

“Vâng?” Mới vừa quay đầu ra, Doãn Thiên Tề đã nằm phủ lên trên.

Cố Tiểu Bắc theo bản năng lùi về phía sau, lại bị Doãn Thiên Tề ôm vào trong ngực, không thể động đậy.

Đầu tiên là gặm cắn môi cậu, giống như trẻ con đang ăn món ngon nào đó, cứ không ngừng đòi. Vốn Cố Tiểu Bắc đang cực kỳ khấn trương, dưới sự ôn nhu của Doãn Thiên Tề cũng trầm tĩnh xuống, bắt đầu đáp lại.

Không thể nghi ngờ sự đáp lại của Cố Tiểu Bắc chính là thuốc kích thích, kích từng sợi dây thần kinh của Doãn Thiên Tề, càng thêm điên cuồng hôn môi, vội vàng cạy mở miệng của Cố Tiểu Bắc, tấn công thần tốc, chiếm lấy đầu lưỡi của Tiểu Bắc.

Hô hấp của hai người bắt đầu dồn dập.

Kế tiếp, kế tiếp nên làm gì? Trong đầu Cố Tiểu Bắc trống rỗng, choáng váng một cách lợi hại, chỉ có khát vọng nguyên thủy nhất, khát vọng càng ngày càng tăng lên.

Toàn thân nóng bỏng, trán cậu còn nóng kinh hơn, phát sốt? Rốt cục cũng buông người trong lòng ra, thử thăm dò gọi một tiếng, nhưng mà Cố Tiểu Bắc chỉ mở to đôi mắt mê ly, khuôn mặt ửng hồng, còn chưa hết, Tiểu Bắc cuộn vào trong lòng Doãn Thiên Tề.

Doãn Thiên Tề vội vàng lái ô tô về nhà, mới dầm mưa xong, nên hẳn là cũng không quá nghiêm trọng. Anh liền tính cách để kiểm chế mình, cũng không nên làm gì với Tiểu Bắc lúc này.

Về đến nhà, giúp Tiểu Bắc đổi quần áo. Đứa nhỏ này thật sự thần kỳ phối hợp, khuôn mặt nở nụ cười vô hại, đầu đầu liền nhú mảy, Doãn Thiên Tề của chúng ta thiếu chút nữa nhào lên ăn luôn.

“Tiểu Bắc ngoan, trước uống thuốc đã.”

“Không cần, đáng lắm. Em muốn đi ngủ.”

“Anh dứt cho em liền không đắng, ngọt, ngoan.” Tiểu Bắc mơ mơ màng màng, hình như là đại thần đang kêu mình uống thuốc, không cần, ghét nhất cái gì đắng.

Mà khi trên môi cảm nhận được cảm giác băng lạnh, Tiểu Bắc lại cảm thấy thoải mái hơn. Rất quen thuộc, nhiệt độ môi của Doãn Thiên Tề là như vậy, làm cho cậu muốn ủ ấm anh, sau đó giống như có cái gì đó vào trong miệng, là thuốc, đúng là không đắng, có phần ngọt. Tiểu Bắc sau cùng vẫn lại là ngủ thiếp đi.

Doãn Thiên Tề cứ như vậy ngồi ở bên giường nhìn Cố Tiểu Bắc, giống như là đang nhìn thứ quý giá nhất của mình, hi vọng có thể cả đời ngắm em như vậy, Cố Tiểu Bắc, ngày tháng của chúng ta còn rất dài rất dài, phải không?

41. Chương 41

Thời điểm Cố Tiểu Bắc tỉnh lại đầu đã không còn choáng váng nữa, ngày hôm qua là đã thổ lộ với Doãn Thiên Tề, sau đó đại thần hôn mình, sau đó nữa thì không rõ lắm, đầu lúc đó vô cùng đau. Cố Tiểu Bắc nhìn thấy Doãn Thiên Tề gần ngay bên cạnh, không khỏi cười ra tiếng. Doãn Thiên Tề, đời trước chắc em phải tích nhiều phúc đức lắm, mới có thể gặp được anh, lại còn phải trải qua mấy đời luân hồi, mới có thể cùng anh ở một chỗ a.

Một người đàn ông sao lại có bộ dáng dễ nhìn như vậy, ánh mắt này, nếu không phải nhắm đang nhắm lại, Cố Tiểu Bắc cảm thấy mình chắc chắn sẽ bị nhìn chăm chú đến đỏ mặt.

Giấc ngủ của Doãn Thiên Tề luôn không sâu, nghe thấy tiếng cười nhẹ của Cố Tiểu Bắc mới mở mắt ra, mặt của ngốc cứ như vậy sát lại gần. Từng sáng sớm, thời khắc anh mở mắt ra đó, trong mắt chính là người mình yêu nhất, điều này đúng là hạnh phúc.

“Tốt hơn chưa?” Doãn Thiên Tề hôn nhẹ khóe miệng Cố Tiểu Bắc.

“Ừm, tốt hơn nhiều.”

“Anh bảo dì Trương nấu cháo hầm cho em rồi, tí nữa nhớ ăn. Hôm nay không cần đi làm, nhàn chán thì lên game.”

“Vâng.”

Cố Tiểu Bắc lại ngủ một lúc, dù sao cũng không cần đi làm, không ngủ bạch mới không ngủ. Thời điểm tỉnh lại vậy mà đã là 10 giờ. (*Bạch, ngủ nướng ngủ thẳng như vậy cũng coi như một loại cảnh giới a*)

Xuống lầu ăn cháo xong, bắt đầu nhàn chán, onl game chuẩn bị thăng cấp. Không biết vì cái gì, tâm tình lúc onl nick hiện tại lại là một loại khác, bây giờ thật sự mình tính là nương tử của đại thần thôi, tâm Tiểu

Bắc lại bắt đầu nhộn nhạo.

Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tàu tử, đang ở nhà của đại ca?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ừm. Chị đâu, hình như em không thấy chị.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Đờ, đừng nói nữa. Ca ca đây gần đây cực kỳ nhàm chán.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:..... Làm sao vậy?

Nghiêm Nghiên vừa định tuôn ra một tràng ngôn ngữ bưng bít, một cái loa lớn đã khiến cô có cảm giác như vừa nhảy từ tầng 28 xuống.

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng, gả cho anh đi. Chỉ cần em đáp ứng, anh lập tức chuyển giới. (*trong Tâm Tiên có đạo cụ chuyển giới*)

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: (=. =) Bơm Máu ca ca, Nhân Zai đại ca một ngày mấy cái loa cầu hôn liên, anh nên theo thôi.

Thế giới Mạnh Bà, Cho Chén Canh: (@o@) Thế giới này làm sao vậy? Chẳng lẽ ta thật sự out, Tuổi cũng phải đuổi theo phong trào. Cầu người yêu 1111111111111

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Cầu em gái chú, Nhân Zai Giang Hu Phiêu, đờ cờ mờ anh mau cút đi, Bơm Máu ca ca đây chẳng lẽ lại có thể tùy tiện cho người ta bao?

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Người của bang Giang Hồ nghe đây, Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng, em tốt nhất là không ra khỏi khu bảo hộ, cứ xuất hiện thì anh sẽ giết cho tới khi em đáp ứng mới thôi.

Thế giới Nhật Kí Cuồng Nhân: Giang Hồ đại ca trời lên 11111111111 thuận tiện xen vào một câu, em gái Bơm Máu, em tha cho các ca ca đi, còn phải để chúng ta làm nhiệm vụ a.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: F*ck, anh đây là cầu hôn kiểu gì, đờ mờ mau trở về hành tinh của mình đâu, còn không rõ quy tắc của Trái Đất sao, xin đừng có ở đây mà cản loạn, ca ca xin khuyên người một câu, Trái Đất rất là nguy hiểm, anh vẫn nên quay lại sao Hỏa đi thôi.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Em gái Bơm Máu? Chạy ngất. Cầu chân tướng 11111111111

Thế giới Cappuccino Của Cậu: Chân tướng chính là Bơm Máu là yêu nhân.

Việc Bơm Máu là nữ đúng là gây nên một tràng cảm xúc phụ khoa mãnh liệt, những người từng bị cô làm cho đứng không nổi ở Đấu thần, những gamer nam từng bị cô dùng loa mắng đến phát táo bón, cứ như bị súng AK bắn liên tục 5 phút, triệt để thổ huyết bỏ mình.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: -_-! Bơm Máu, chúc mừng chị bị bạo. Có phải Nhân Zai Giang Hu Phiêu biết chị trong đời thực không.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: F*ck, lão tử ghét thân cận!!!!!!!!!!

42. Chương 42

Đối tượng xem mắt lần trước của Nghiêm Nghiên tên là Giang Thanh, nghe nói cũng đang chơi Tầm Tiên nên hàn huyên vài câu, không nghĩ tới là đệ nhất minh chủ liên minh Nhân Zai Giang Hu Phiêu. Lúc Giang Thanh biết Nghiêm Nghiên là Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng, chẳng những không bị sự dũng mãnh trước đây của cô dọa, ngược lại theo đuổi Bơm Máu, từ hiện thực đuổi tới trong game, từ công ty đuổi tới nhà Doãn tổng. Doãn Thiên Tề cảm thấy phiền, liền đem Nghiêm Nghiên quảng về nhà.

Kỳ thật là do Doãn Thiên Tề cảm thấy, con bé Nghiêm Nghiên thối này cuối cùng cũng có người theo, nếu có thể, anh nên giúp Giang Thanh này. Nếu không thì sau này cùng Cố Tiểu Bắc ở chung một chỗ, Nghiêm Nghiên chính là quả bóng đèn bụi nhất sáng nhất. Cản trở đại thần, toàn bộ KO đi.

**KO: knock out: hạ gục*

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Anh chị có ở nhà không?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không ạ, anh ấy không ở công ty sao?

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Không có, anh ấy không nói với em anh ấy đi đâu?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Không.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Em với anh chị sống cùng nhau đúng không.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Vâng.

Cố Tiểu Bắc cũng không muốn giấu diếm, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, huống hồ Bơm

Máu cũng là người một nhà. Cậu hi vọng mọi người có thể hiểu được, bao gồm cả người thân của Doãn Thiên Tề.

Tính cách của Doãn Thiên Tề Nghiêm Nghiên rất hiểu, một việc, hoặc là không làm, nếu làm thì phải làm triệt để. Lần này cũng vậy. Anh, anh cùng Cố Tiểu Bắc nhất định phải hạnh phúc.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tiểu Bắc, về sau mặc kệ phát sinh cái gì, em cũng không được bỏ cuộc, nhất định phải kiên trì đi tiếp. Em phải tin tưởng, anh chị yêu em, nhất định.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Em biết rồi.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Vậy chị an tâm rồi. Ca ca đây out trước đây, gần đây cứ ra khỏi khu bảo hộ là bị ngược, nhiệm vụ cũng không làm được. Giang Thanh chết tiệt, lão tử mà không bạo cú hần thì không phải họ Nghiêm.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:.....

Cố Tiểu Bắc mở list hảo hữu ra, phát hiện thế mà không một ai online, hai người Đẹp Trai trước đây hình như cũng không chơi nữa, thì ra chơi game lâu như vậy, cậu lại tiếp xúc với ít người như vậy. Vẫn tại đại thần bảo hộ cậu tốt quá, từ đầu tới hình như vẫn toàn là Doãn Thiên Tề làm cho cậu, mà cậu vẫn chưa làm được gì cho anh ấy? Có lẽ điều cậu có thể làm được chỉ là yêu anh thôi, mặc kệ con đường phí trước dài thế nào, mặc kệ về sau sẽ phát sinh cái gì, cậu cũng sẽ tiếp tục kiên trì, kiên trì tình cảm này của chúng ta. Doãn Thiên Tề, tình yêu của em dành cho anh đã len vào tới xương tủy.

Kỳ thật tình yêu đồng tính phải kéo dài hơn bất cứ thứ tình yêu nào, bởi vì trách nhiệm trên lưng họ rất nặng nề, thế tục, hai chữ này có thể khiến họ nghẹt thở. Có bao nhiêu người bởi vì mình là đồng tính luyến ái mà cảm thấy mình biến thái, có bao nhiêu người bởi vì người nhà không hiểu mà sụp đổ, lại có bao nhiêu người vì dư luận dơ bẩn thế giới mà lựa chọn vĩnh viễn buông tay.

Nhất bộ Bá Vương Biệt Cơ kể ra bao nhiêu người khổ tình, suy diễn bao nhiêu người bị kịch, khi Trương Quốc Vinh sau cùng nhìn thế giới này, anh ta muốn người nào? Chúng ta không cần lại nghiên cứu kỹ, bởi vì anh ta đã không thể nào chịu nổi thế giới này được nữa.

**[Nhất ... nào?] đoạn này tớ ko hiểu nên chỉ lướt qua*

Doãn Thiên Tề, dù cho cả thế giới có lựa chọn buông tay, em cũng sẽ không rời xa anh

43. Chương 43

Lúc Cố Tiểu Bắc ra mở cửa vì có tiếng chuông, nhìn thấy lại là một người phụ nữ. Có một đôi mắt đào hoa giống Doãn Thiên Tề, tự tiểu phi tiểu, làn da được chăm sóc rất tốt, mặc dù khóe mắt có nếp nhăn nhàn nhạt, nhưng vẫn có thể nhìn ra được người phụ nữ này thời trẻ phong nhã tài hoa đến thế nào.

Mẹ của Doãn Thiên Tề? Chưa từng nghe thấy đại thần nói tới chuyện nhà mình. Cố Tiểu Bắc bỗng nhiên phát hiện mình biết rất ít, vậy mà cứ như vậy thích.

Đột nhiên cảm thấy thực cầu cmn huyết, nên sẽ không giống trong phim truyền hình như vậy, tình tiết tới đưa tiền rồi bảo rút đi chứ, Cố Tiểu Bắc rơi mồ hôi.

Người tới trên dưới đánh giá một lượt đứa trẻ trước mắt, đây là đứa bé mà Thiên Tề thích sao, nhìn vào rất thoải mái. Nghe nói là người Tô Châu, cũng coi như đồng hương, nhìn gần chút, chỉ là sao lại ngốc nghếch như vậy, nhìn thấy trưởng bối cũng không chào, tính để cho mình đứng cửa sao.

“Chào cô, cô tới tìm Doãn Thiên Tề sao? Anh ấy đi ra ngoài. Nếu không cô vào ngồi trước.” Cố Tiểu Bắc cuối cùng cũng phản ứng kịp, đây chính là nhân vật cấp thái sư, vội vàng mời vào nhà.

**thái sư: chức quan cao nhất tam công, chỉ người này là bề trên quan trọng*

“Không phải, cô là tới tìm cháu.”

Ăn bở lí vợ bồ, cầu huyết tới thật sao. Mặc kệ, nói cái gì cũng sẽ không rời khỏi đại thần.

“Cô à, cho dù cô có nói như thế nào, cháu cũng sẽ không rời khỏi Doãn Thiên Tề, cháu không phải vì cái gì mà ở chung với anh ấy, chỉ đơn thuần là thích thôi, thật sự.” Cố Tiểu Bắc, nhân gia nói là tới chia rẽ hai đứa sao? Cháu TM hằng say cái P a.

Lâm Ngọc Noãn nhìn đứa trẻ thật thà mặt đỏ bừng trước mặt, đột nhiên cảm thấy cực kỳ vui mừng, đứa nhỏ Doãn Thiên Tề này cuối cùng cũng tìm được một người để chung sống. Tuy giới tính có phần ngoài ý muốn, nhưng chỉ cần Thiên Tề thích là được rồi. Nha đầu hâm Nghiêm Nghiêm kia cũng vậy, sẽ không sao.

“Ha ha, đừng kích động, cô không làm vậy. Cô là dì của Doãn Thiên Tề, nghiêm cháu biết Nghiêm Nghiêm đúng không, cô là mẹ nó.”

Mặt mũi Cố Tiểu Bắc đều ném đến Seberia đi, cười ngậy ngô một cái, gãi đầu.

“Chị của cô qua đời từ sớm, Thiên Tề là do một tay cô nuôi lớn, hiện tại nhìn thấy nó có người ở bên cạnh, chị ấy cũng có thể an tâm.”

Mẹ Doãn Thiên Tề đã mất? Vì sao anh ấy chưa bao giờ nói tới? Trách không được, tổng cảm thấy anh ấy rất lạnh lùng, là do tâm lạnh.

“Cô à, cô không ngại cháu là nam sao? Cháu còn nghĩ đến mọi người sẽ không chấp nhận.”

“Không, cô để ý, mà thậm chí cô cũng không hiểu được. Ở cái độ tuổi của bọn cô, sao có thể lý giải được, hai đứa con trai, ôi, cô cũng thật sự không hiểu. Nhưng mà Thiên Tề là thật tâm thích, chẳng thế thì cũng sẽ không cùng ba nó ngả bài.”

Cố Tiểu Bắc kinh ngạc, Doãn Thiên Tề ngả bài? Sao lại không th[ng lượng với cậu? Doãn Thiên Tề ở đâu? Có phải bị ba nhốt trong phòng tối không? Cố Tiểu Bắc gấp đến độ giậm chân. *(ta nghĩ con xem phim truyền hình nhiều quá rồi, tâm thụ này hại)*

“Vậy bây giờ làm sao đây, chúng ta mau đi giúp anh ấy đi.”

Lâm Ngọc Noãn triệt để bại bởi đứa nhỏ này, về sau hẳn là Thiên Tề có người để nó chiều cổ rồi. *(kỳ thật chúng ta đại thần vẫn thích thú)*

“Là ba nó để cho cô tới, nói lấy tiền đuổi đi. Cháu yên tâm, lần này Doãn Nhậm đừng hòng phá hỏng hạnh phúc của con mình, một Lâm Yên Hàn là quá đủ rồi.” Nói đến đây, Lâm Ngọc Noãn lại phần hận, chị mình trước đây sao lại nhìn phải cái người đàn ông bạc tình như vậy.

“Vậy bây giờ Doãn Thiên Tề ở đâu? Có ổn không?” Cố Tiểu Bắc không thèm để ý những thứ này, cậu chỉ để ý Doãn Thiên Tề.

Lâm Ngọc Noãn càng ngày càng thích Cố Tiểu Bắc, chị, chị mau xem này? Doãn Thiên Tề của chúng ta đúng là có người yêu thương rồi.

“Nó sẽ về trễ, cháu không cần lo lắng, hiện tại chắc là còn đang âm ỉ với ba nó, hai cha con họ đều là người cố chấp.”

“Vậy cháu sẽ đợi anh ấy.”

Nhiều khi, chúng ta phải trải qua những khó khăn như vậy, cũng chỉ có một người làm mà thôi, nhưng mà người kia sẽ luôn ở một chỗ chờ người đó, trở về.

44. Chương 44

Lúc Doãn Thiên Tề về liền nhìn thấy Cố Tiểu Bắc đang nằm trên sofa, TV vẫn mở, nhưng người lại đã ngủ thiếp đi. Ngốc, vì em, tất cả đều đáng.

Hôm nay tới chỗ của Doãn Nhậm, a, lại là một cuộc khắc khẩu, chỉ là lần này cũng không ra được cái kết quả âm ỉ. Doãn Nhậm thái độ cực kỳ kiên quyết, ông quyết không cho con trai mình trở thành đồng tính luyến ái, sau cùng Doãn Nhậm ném cho anh một câu, con cùng thằng bé đó muốn cũng được, coi như Doãn Nhậm ta không có đứa con như con. Doãn Thiên Tề lúc ấy liền nở nụ cười, ông xem tôi là con lúc nào, ở trong mắt ông, chỉ có ích lợi, cả mẹ cũng chỉ là một quân cờ trong tay ông, chúng ta vẫn luôn bị ông đùa giỡn trong lòng bàn tay.

Doãn Thiên Tề rất mệt, mệt đến nỗi chỉ muốn cùng Tiểu Bắc sống ở một nơi không ai biết, sau đó cùng nhau sống qua từng ngày, nắm lấy tay nhau, ở nơi không người, cứ như vậy mà sống.

Nhẹ nhàng ôm lấy Cố Tiểu Bắc, lại vẫn làm cậu tỉnh dậy, kỳ thật Tiểu Bắc vẫn cực kỳ lo lắng, cho nên ngủ không sâu.

“Sao rồi? Ba anh nói như thế nào?”

“Không có việc gì, âm ỉ xong thì tốt rồi. Mệt nhọc, em ngủ trước đi.”

“Gạt người, hôm nay dì anh đã tới, cô ấy đã nói với em.” Dì Noãn? Đúng là nóng nảy như Nghiêm Nghiên. Kỳ thật cũng đều là quá quan tâm tới mình.

“Thật sự, cùng Doãn Nhậm âm ỉ một trận, hiện tại không phải đã trở lại sao? Không có việc gì hết.”

Cố Tiểu Bắc không hỏi nữa, nhưng mà cậu biết sự tình chắc chắn không đơn giản như vậy, nhìn Doãn Thiên Tề xem ra rất mệt. Doãn Nhậm? Vì sao không gọi là ba? Doãn Thiên Tề, anh cũng ba mình rồi cuộc là có rào cản ngăn cách gì vậy? Cố Tiểu Bắc đột nhiên cảm thấy mình cực kỳ vô dụng, cái gì cũng không biết, Doãn Thiên Tề, thật ra em muốn cùng anh gánh vác những thứ này, không cần tất cả mọi việc đều tự chịu đựng được không?

Chủ động hôn hôn môi Doãn Thiên Tề, vẫn là xúc cảm lạnh như băng đó, lại mang theo hương vị độc hữu của Doãn Thiên Tề. Đại thần đương nhiên sẽ không bỏ qua lần yêu thương Tiểu Bắc này, hai người đều vội vàng đòi lấy, thở hổn hển, Cố Tiểu Bắc cảm nhận được lần này chính là thật sự.

“Em muốn đi tắm trước.” Cố Tiểu Bắc cảm giác như cả người mình đang bị thiêu đốt, lần này cũng không đầu óc choáng váng như lần trước, cậu thật sự cảm nhận được loại hương vị cao trào này, khiến cho thân thể của cậu run rẩy.

“Cùng nhau?”

“Ai muốn cùng nhau.” Trốn khỏi Doãn Thiên Tề, chạy tới phòng tắm, mở nước tối đa, nóng, toàn thân nóng bỏng.

Cố Tiểu Bắc quay lại mới phát hiện Doãn Thiên Tề cũng tắm xong rồi, nằm ở trên giường, vẻ mặt yêu mị nhìn cậu, mặt Cố Tiểu Bắc hết đỏ rồi lại hồng. Doãn Thiên Tề phát hiện, đứa nhỏ này không phải sẽ đỏ mặt, mà là đỏ từ lỗ tai, một đường hồng đến cổ.

Trực tiếp ôm lấy Cố Tiểu Bắc ném trên giường, cả người phủ lên trên.

“Em, em sợ.”

“Không sợ, anh sẽ nhẹ nhàng.” Cùng với thanh âm mê hoặc của Doãn Thiên Tề, ôm cậu vào, lại bắt đầu gặm cắn, từ miệng đến cổ, rồi lại đến vành tai. Lúc này thân thể Cố Tiểu Bắc đang không ngừng run rẩy, Doãn Thiên Tề giống như phát hiện ra trò vui nào đó, liếm láp vành tai Cố Tiểu Bắc một lượt, rồi nhẹ nhàng gặm một cái, Tiểu Bắc run rẩy còn lợi hại hơn.

“Dừng, rất ngứa.”

“Cái gì? Cái gì ngứa?” Rất không dễ dàng mới phát hiện ra chỗ mẫn cảm của Tiểu Bắc, làm sao có thể bỏ qua, càng thêm thích thú tiếp tục hôn môi.

Bàn tay Doãn Thiên Tề cũng không hề rảnh rỗi, giúp đỡ Cố Tiểu Bắc thả lỏng.

Em gái anh, Doãn Thiên Tề, tới cùng là anh đã cùng bao nhiêu đứa con trai làm, sao kỹ thuật lại thuần thực như thế. Đương nhiên là Cố Tiểu Bắc không thêm quan tâm điều này, chỉ là khát vọng, khát vọng ngày càng tăng, trong mắt tràn đầy dục vọng, tiếng rên rỉ có thể nghe thấy rõ ràng, tiếng nước ướt đầm mị. Cố Tiểu Bắc cảm thấy mình sắp điên rồi.

Lại là một nụ hôn dài.

“Em gái anh, ít thôi, còn nữa. Lão tử buồn ngủ.”

“Bảo bối ngoan, loại việc này, muốn không đủ.”

“Đi tìm chết đi.....” Miệng bị chặn.

Cố Tiểu Bắc quyết định, đời này sẽ không bao giờ chủ động hôn con sói đội lốt cừu này nữa.

Đêm nay còn rất dài rất dài, không phải sao?

45. Chương 45

Cuối cùng Cố Tiểu Bắc vẫn trước sau như một dấy muộn, lại ngạc nhiên phát hiện Doãn Thiên Tề vẫn đang ở bên cạnh, tay chống cằm, đang dùng ánh mắt ẩn tình chăm chú nhìn cậu, giống như là đã nhìn rất lâu, bị nhìn chăm chăm khiến Cố Tiểu Bắc cảm thấy không thoải mái, chui lại vào trong chăn.

“Sao không đi làm?”

“Không đi, ở cùng em.”

“Ai muốn anh ở cùng.” Hình như cậu đang già mồm cãi láo.

“Thế nào? Không đau?”

“Đau em gái anh, lão tử đi tắm.” Vừa mới đứng dậy, liền động tới chỗ đau, Cố Tiểu Bắc lại ngã lên giường.

Doãn Thiên Tề cười đến gian trá, ôm lấy Cố Tiểu Bắc đi vào phòng tắm.

“Vậy mà cứ thích thể hiện.”

“Được rồi được rồi, anh ra ngoài, tự em tắm.”

“Thẹn thùng cái gì chứ, em có anh cũng có. Lại nói chẳng phải hôm qua đều đã nhìn hết.”

“Anh đi chết đi.....”

Doãn Thiên Tề xuống lầu hầm cháo, đợi đến lúc Cố Tiểu Bắc lè mề tắm xong, cũng vừa lúc ăn được.

Lúc Cố Tiểu Bắc đi xuống liền nhìn thấy Doãn tổng của chúng ta đang đứng ở trong bếp, dùng thìa chậm rãi khuấy cháo trong nồi. Đột nhiên cảm thấy cảm giác đau nhức gì, cảm giác khó chịu gì đều không còn, lòng tràn đầy ngọt ngào, cảm động đến nỗi khiến Cố Tiểu Bắc nhẹ nhàng từ phía sau ôm lấy Doãn Thiên Tề.

Doãn Thiên Tề sững sốt một lát, thì ra đã đợi lâu như vậy, muốn cũng chỉ là một cái ôm đơn giản giữa người yêu.

Hai người đều không lên tiếng, cứ như vậy ôm, lâu khiến cho Cố Tiểu Bắc cảm giác như một thế kỷ đã trôi

qua.

“Tí nữa anh sẽ ra ngoài, có lẽ sẽ về muộn. Em ngủ trước đi, đừng chờ anh.”

“Đi tới chỗ ba anh sao? Em cũng đi.” Doãn Thiên Tề, đừng làm một mình nữa, ta em cũng sẽ vì anh làm được một việc gì đó.

Doãn Thiên Tề nhìn ánh mắt của Cố Tiểu Bắc, trong đôi mắt kia có sự chấp nhất và kiên định mà anh thích, như vậy là đủ rồi.

“Được, ăn xong chúng ta liền đi.”

Đi ô-tô chạy tới Doãn gia, Tiểu Bắc tuy khấn trương, nhưng một chút ý định lùi bước cũng không có. Doãn Thiên Tề cầm lấy bàn tay Tiểu Bắc, mười ngón tay siết chặt vào nhau.

Doãn gia sống trong một khu biệt thự xa hoa ở giữa sườn núi, phong cảnh rất tuyệt, nhưng Cố Tiểu Bắc lại không rảnh thưởng thức những thứ này.

“Chốc nữa muốn em nói gì?”

“Đừng khấn trương, có anh ở đây, Doãn Nhậm sẽ không làm gì em. Nếu em thật sự sợ, chúng ta bây giờ liền trở về.”

“Không, ta không sợ. Doãn Thiên Tề, anh TM đừng xem thường em.”

“Được rồi được rồi, ngốc.” Doãn Thiên Tề thật sự là cảm thấy không thể nê hà đối với đứa nhỏ này, kỳ thật là tí nữa lời nói của Doãn Nhậm sẽ làm tổn thương tới Cố Tiểu Bắc.

Giống như sáng sớm đã biết bọn cậu sẽ đến, cho nên Cố Tiểu Bắc vừa vào đã thấy Doãn Nhậm đang ngồi trong phòng khách. Bất đồng với Doãn Thiên Tề, đây là một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, ánh mắt âm lệ, có lẽ là do đã trải qua rất nhiều tang thương thế sự, tóc mai gian đã có phần bạc, nhưng con người thì vẫn tràn đầy sức sống. Không đợi bọn cậu ngồi xuống, Doãn Nhậm đã đặt câu hỏi.

**âm lệ: thâm độc, nham hiểm, tố không tìm được từ thay thế nào hay; tang thương thế sự: có thể hiểu là sự đời*

“Cậu là cái đứa mà con tôi thích?” Không có ngữ khí để hỏi, nhàn nhạt, nghe không ra một tia cảm xúc nào. Lại khiến cho Cố Tiểu Bắc run sợ một phen.

“Đúng vậy, cháu yêu Doãn Thiên Tề.”

“Hừ, yêu? Yêu cái gì? Tiền bạc? Địa vị?”

“Không phải, chỉ là đơn thuần thương anh ấy.” Cố Tiểu Bắc kêu có chút loạn.

Doãn Thiên Tề cầm thật chặt tay Cố Tiểu Bắc, anh tin em là được rồi.

“Doãn Nhậm, tôi mang Tiểu Bắc tới là để cho ông nhìn xem người tôi thích là ai, chứ tôi không quan tâm ông có đồng ý hay không.” Nói xong liền chuẩn bị kéo Tiểu Bắc đi.

“Nếu con bước chân ra khỏi cửa lớn Doãn gia này rồi, thì cũng đừng trở về.”

Doãn Thiên Tề làm như không nghe thấy, kéo Cố Tiểu Bắc đi, cũng không quay đầu lại.

“Chờ một chút.” Lâm Ngọc Noãn? Sao cô ấy lại đến đây?

46. Chương 46

“Doãn Nhậm, chẳng lẽ một Lâm Yên Hàn còn chưa đủ sao? Bây giờ lại đến cả Thiên Tề cũng không buông tha.”

“Sao em lại có thể nói đến những chuyện cũ năm xưa.” Doãn Nhậm nhắc tới việc này ánh mắt có chút né tránh, dù sao năm đó cũng là mình có lỗi với Yên Hàn.

“Chuyện cũ năm xưa? Em nói cho anh, việc này cả đời Lâm Ngọc Noãn em cũng sẽ không quên.” Cố Tiểu Bắc mặc dù không biết hai nhà Lâm, Doãn năm đó rốt cuộc đã phát sinh cái gì, nhưng mà cậu lại phát hiện tay Doãn Thiên Tề đang run, giống như đang cố gắng chịu đựng áp lực nào đó.

Sau đó Cố Tiểu Bắc cũng không biết rốt cuộc Doãn Nhậm có đồng ý hay không, chỉ biết rằng hai người Lâm Ngọc Noãn và Doãn Nhậm khắc khẩu cực kỳ lợi hại, Cố Tiểu Bắc cuối cùng cũng hiểu rõ, hữu kì nữ tất hữu kì mẫu, những lời này thật sự là so với vàng thật còn thật hơn.

**hữu kì nữ tất hữu kì mẫu, tạm dịch là có nữ ắt có mẹ, có lẽ là câu thành ngữ, tục ngữ TQ, tớ cũng ko biết rõ*

Về sau có nghe Doãn Thiên Tề nhắc tới, thật ra thế lực của Nghiêm gia ở Bắc Kinh khá lớn, mà Lâm gia tại Nam Phương lại có tư sản hùng hậu, đối phó với một cái tập đoàn Doãn thị tuy rằng sẽ tác động đến nhiều phương diện lợi ích, nhưng đương nhiên vẫn lay chuyển được căn cơ nhiều năm của Doãn gia, Doãn Nhậm đương nhiên là sẽ có điểm băn khoăn. Đến như chuyện của ba mẹ Doãn Thiên Tề, nếu anh không tự nói ra, đương nhiên Cố Tiểu Bắc cũng sẽ không hỏi.

Kỳ thật, hồi ức của con người rất nhiều, cho dù khắc cốt ghi tâm đến nhường nào, thời gian dài từ từ qua đi cũng sẽ khiến nó phai nhạt dần, chỉ là ngẫu nhiên, nhìn đến gì đó, mới có thể đột nhiên nhớ lại, sau đó tâm cũng sẽ lại đau. Nhưng khi chúng ta nhìn người chúng ta yêu, sẽ phát hiện, thật ra hiện tại mới là thứ quan trọng nhất.

Trở lại biệt thự nhỏ ở gần công ty, Cố Tiểu Bắc cũng thấy ảm áp hơn. Doãn Thiên Tề hỏi cậu có muốn chơi game không, Tiểu Bắc vốn có chút do dự, nhưng ngẫm lại ở trong game có lẽ sẽ phát tiết được một chút, liền cùng đại thần cùng online.

Hệ thống Bang phái – Bang chủ Khuynh Tẫn Thiên Hạ login.

Hệ thống Bang phái – Trưởng lão Một Đường Hướng Bắc login.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: A, hai vị, cùng không onl, cùng xuất hiện.

Bang phái Dora Bây Giờ Từng Không Hiểu A Mộng: Rõ ràng là có JQ.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: JQ em gái chú, anh đây là yêu quang minh chính đại.

Bang phái Lương Hold Chúc: Oa oa, rốt cục cũng nhìn thấy đại thần và đại thần phụ nhân trong truyền thuyết. Quả nhiên rất eo nhao a ~~

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: Người mới của bang?

Bang phái Lương Hold Chúc: Xin chào bang chủ phụ nhân. (_)

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Em cũng là người mới. (_)

Bang phái Cappuccino Của Cậu: *ọe (“ TT ”)/* Bơm Máu, yêu nhân cậu ghê tởm chết tuôi, người khác đó là giả đáng yêu, em gái cậu lại là giả trứng tròn.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (_)@#\$ Đờ cờ mờ đừng tưởng cậu lấy tên cái cốc cà phê là người ta không biết nhan sắc cậu như shit?

Bang phái Một Đường Hướng Bắc: Bơm Máu, sao chị login được? Nhân Zai Giang Hu Phiêu không cầu hôn?

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: (_)Hắn bị chị bạo cú, gần đây dường như thương a, ngược không được chửi.

Bang phái Một Đường Hướng Bắc:.....

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Trách không được, học đáng yêu, tự nhau bạo tình cảm.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Anh mới tự nhau bạo, Doãn Thiên Tề, lão tử rape em gái anh.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: (= - =) Anh đây chỉ có một em gái, xin nhẹ tay.

Cố Tiểu Bắc nhếch mắt nhìn Doãn Thiên Tề bên cạnh, vẫn lại là cái loại cười nhếch đuôi mắt này, quả nhiên, ở trong game, chúng ta có thể tạm thời quên vài thứ, chỉ là đơn thuần đi phát tiết, mà cái gọi là bạn trên mạng hư ảo trong game, nhưng thật sự có thể nhận được bức tức của bạn, toàn bộ, cười gì mắng gì, sau cùng đều thành khói tan đi.

Edit + beta: Gà Kì

47. Chương 47

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Có ai muốn đi FB gì, nói. Anh dẫn đội.

**FB = phó bản*

Bang phái Lương Hold Chúc: () Lớn như vậy còn chưa xem qua chim ba đầu lớn lên trông thế nào a.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đánh chim vào đội 111111111111

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: A... Vậy, đã lâu không đến hỏi thăm cái con chim dị dạng kia. Lão tử muốn cắt thịt nó ra đem kho tàu. Thiên Hạ đại thần tổ đội oem, bang phái tốc độ vào đội 1111111111

Tam Đầu Điểu Hỏa Trận không phải là một phó bản đơn giản, không nói đến việc Hỏa Điểu cắn đau, nó còn quăng ra trạng thái lưu thất khiến người sống die luôn, hồi máu cũng lợi hại, cho nên cho dù là đại thần cũng cần một đội ngũ mạnh.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Bơm Máu chú ý máu của cà phê, nương tử giám sát máu của toàn đội, chú ý giải trạng thái. Em gái Hold đừng đánh chú ý cứu người. Những người còn lại đánh chậm một chút, không cần cướp giá trị cừu hận của cà phê. OK?

Kỳ thật Tiểu Bắc cũng là lần đầu tiên tới cái phó bản cấp 75 này, nhưng cũng đã xem qua cách đánh, đó là một BOSS thể giới, giải trạng thái là rất quan trọng, hiện giờ chỉ có một mình là y sư có thể giải, Cố Tiểu Bắc cảm thấy áp lực rất lớn.

“Đừng khẩn trương, cà phê da dày, Bơm Máu cũng sẽ giúp đỡ em một tay.”

“Đừng xem thường kỹ thuật thao tác của em.” Cố Tiểu Bắc không phục, miệng dẩu lên, đại thần nhân cơ hội trêu ghẹo.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Cà phê, kéo chim ra góc, những người còn lại đứng vững vị trí. Trước cho chim vào trạng thái lưu thất.

Thông qua chỉ đạo của đại thần, mới bắt đầu rất thuận lợi, chim máu rất dày, từ từ bị chém.

Bang phái Lương Hold Chúc: (= - =) BOSS thể giới cũng không cần miếng nào được, đều bị chúng ta chém.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Tránh xa ra một chút tự bảo vệ mình, cô mà chết là không ai cứu được đâu.

Đại thần mới vừa nói xong câu này, hỏa điều đã bắt đầu phun lửa, nửa thanh máu của cà phê bay mất, chung quanh mấy người không tránh đi cũng chết không ít, em gái Hold còn chưa kịp trốn, trực tiếp ngã xuống đất nằm thẳng đơ.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: F*ck, con chim này có phải cô đơn do lâu lắm không có ai tới bạo cức không, vừa tới liền phun lửa vào mặt ca ca.

Cố Tiểu Bắc khẩn trương giải trạng thái lưu thất rồi buff máu toàn bộ, Lương Hold Chúc đã chết, không ai có thể cứu, nói chung là phó bản bây giờ đánh rất khó nhằn. Tuy rằng kỹ năng của Bơm Máu tốt, nhưng cái cũng diện này thì cô cũng không hold nổi.

“Hiện tại đánh như thế nào, đều chết gần hết.”

Doãn Thiên Tề nhú mày nghĩ một lát, hiện tại không còn mấy người sống, mình nếu đánh quá nhanh, cừu hận của BOSS sẽ đặt trên người mình, Bơm Máu một mình cũng bơm không nổi sữa. (*cừu hận đặt trên người nào, BOSS sẽ đánh người đó*)

“Đệt, lại phun lửa.”

Cố Tiểu Bắc không chú ý, bị dính lưu thất, kỹ năng giải còn chưa hồi skill, rất nhanh ngã xuống đất. Doãn Thiên Tề nổi giận, con chim dị dạng này, thực TM muốn bị ngược.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Nghiêm Nghiên, tập trung sức mạnh vào anh. Anh ra kháng.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cứng: F*ck, tẩu tử đã chết, anh tẩu tử thì không thêm nói, lại còn kéo thêm em làm đệm lưng, anh đừng có không biết xấu hổ như vậy.

Nghiêm Nghiên mặc dù nói như thế, nhưng tay cũng không hề dừng lại, buff full cho đại thần. Skill của Ngự Kiếm trong Tầm Tiên là hoa lệ nhất, đến chỗ nào, cũng phát ra ánh sáng màu lam vô cùng chói mắt, Doãn Thiên Tề lại dùng Tuyệt Tiên Kiếm đã luyện tới xuất thần nhập hóa, thêm nữa còn có thao tác tay thuần thục, Cố Tiểu Bắc nhìn mà muốn nhỏ nước miếng, đây là đại thần đó, vẫn lại là đại thần mà mình phụ thuộc.

Nhưng một Ngự Kiếm dù sao thì phòng thủ cũng kém hơn so với hộ pháp, Bơm Máu vô cùng cật lực, vẫn không ngừng buff mana, giải trạng thái cho những người còn lại trong đội, Nghiêm Nghiên đúng là đang có kích thích phá nát cả cái bàn phím.

Sau cùng, BOSS bị bạo, trên mặt đất nở ra một đóa hoa cúc. Đại thần dính lưu thất chết.

Bang phái Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Đệt, con bé thối kia, sao không giải cho anh.

Bang phái Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cứng: (= - =) Anh hãy coi như em die rồi. Không cứ, chẳng phải anh muốn tẩu tử sao, em thành toàn cho anh đấy còn gì.

48. Chương 48

Hôm nay Cố Tiểu Bắc nhận được điện thoại của Tần Hướng Nam, mới phát hiện hóa ra mình thế mà đã đem chuyện Tần Hướng Nam đang ở Bắc Kinh quên sạch bách. (*được rồi, là tôi đã quên mất sự tồn tại của đứa trẻ bí thống này*)

Doãn Thiên Tề nói cái gì cũng không chịu để cho Cố Tiểu Bắc một mình tới sân bay, cho nên khi hai người bọn cậu cùng xuất hiện trước mặt Tần Hướng Nam, Tần Hướng Nam cái gì cũng đã hiểu rõ. Vẫn lại vênh váo hung hăng như vậy, không coi ai ra gì nắm tay Cố Tiểu Bắc, đột nhiên Tần Hướng Nam cảm thấy bọn họ cực kỳ xứng đôi, xứng đôi đến nỗi làm cho người ta cảm thấy chói mắt.

Tần Hướng Nam khách sáo cười, theo thói quen muốn giơ tay lên xoa đầu Tiểu Bắc, mà lại giống như đột nhiên nhớ tới cái gì đó, che dấu một chút đem tay thu lại.

“Tiểu Bắc, anh muốn uống nước, đi mua giúp anh đi.”

“Trên máy bay không phải có nước sao.” Tiểu Bắc than thở nói, nhưng vẫn chạy đi mua nước cho Tần Hướng Nam.

Còn lại Doãn Thiên Tề và Tần Hướng Nam, hai người cứng mắt nhìn, nhất thời không nói gì.

“Đừng hy vọng tôi sẽ chúc phúc cho hai người.”

“Không cần.”

“Nếu có thể, xin để cậu ấy làm một đứa trẻ.” Nói đến Cố Tiểu Bắc, ngữ khí của Tần Hướng Nam cuối cùng cũng mềm xuống.

“Cố Tiểu Bắc một ngày nào đó sẽ lớn lên.” Kỳ thật Doãn Thiên Tề sao lại không muốn có thể luôn có thể bảo hộ Tiểu Bắc, bọn họ còn có một con đường dài như thế phải đi, còn có nhiều anh mắt thế tục như vậy phải đối mặt, anh cũng muốn Cố Tiểu Bắc vĩnh viễn là đứa trẻ vô ưu vô lự trong game ấy.

**vô ưu vô lự: ko lo lắng ko buồn sầu*

“Này, nước.”

Tần Hướng Nam nhìn khuôn mặt như em bé của Cố Tiểu Bắc, đột nhiên nhớ tới những ngày cùng nhau nghịch ngợm đánh nhau, Tiểu Bắc trên mặt chỗ tím chỗ xanh, vẫn không kiêng nể gì cười với cậu như vậy, chỉ là bây giờ lại không phải là cười với mình, Cố Tiểu Bắc, em phải hạnh phúc biết không? Nếu không thì nhất định anh sẽ cướp em trở về.

Ban đêm nằm ở trên giường, Cố Tiểu Bắc lăn qua lộn qua lại không ngủ được, Doãn Thiên Tề vừa mới đề lên người Cố Tiểu Bắc lại xoay người.

“Nằm yên chút cho lão tử, đừng có chọc anh.”

“Mẹ nó anh là ngựa giống à, em chỉ động một tí mà anh cũng có thể hưng phấn như vậy.”

“Bảo em không nhúc nhích mà.” Doãn Thiên Tề cúi người chuẩn bị hôn lên miệng Cố Tiểu Bắc, lại bị Tiểu Bắc chặn.

“Em đang buồn bực muốn chết, Hướng Nam tới Bắc Kinh lâu như vậy mà em không dẫn anh ấy đi vui đùa gì cả, quá không nghĩa khí. Em em trước đây tốt biết bao.....”

“Cố Tiểu Bắc! Câm miệng em lại cho lão tử.” Hay cho em Cố Tiểu Bắc, đang nằm trên giường của Doãn Thiên Tề anh mà lại dám nghĩ đến thẳng khác, muốn ngược sao.

“Ha, ghen rồi.” Cố Tiểu Bắc cười trộm.

“Đúng vậy, phải ăn. Dùng cách xử phạt về thể xác, gia pháp hầu hạ.” Nói xong liền bỏ tay Cố Tiểu Bắc qua một bên, hôn một đường từ miệng đến cổ.

“Ừm ~ em gái ~ anh.” Cố Tiểu Bắc cảm thấy có đôi khi Doãn Thiên Tề cực kỳ trẻ con, nhưng vẫn chỉ ở trước mặt mình, mới cởi bỏ cái mặt nạ đã sớm bị phá hỏng này mà mãi chưa tháo xuống. Cố Tiểu Bắc cực kỳ đau lòng, đây là người mà cho dù mình phải thiêu cháy sinh mệnh này cũng muốn người đó được ấm áp.

H ở đây, đằng sau lược bỏ một vạn chữ, xin mời mọi người tự YY.....

**Kì: âu sệt =.,=*

“Cố Tiểu Bắc.”

“Ừm.....” Không phải muốn lao vào chứ, Cố Tiểu Bắc cảm thấy mình sẽ sớm tỉnh táo nhân vong mất.

“Yêu anh không?”

Cố Tiểu Bắc sững sốt một lúc, quay người lại ôm lấy Doãn Thiên Tề, nói vào lỗ tai anh.

“Yêu, Doãn Thiên Tề, sao em có thể yêu anh đến như vậy.”

Edit + beta: Gà Kì

49. Chương 49

Hệ thống Một phút nữa server đình chỉ hoạt động, tiến hành bảo trì, xin các vj người chơi mau logout, để tránh tạo ra những tổn thất không cần thiết.

Cố Tiểu Bắc buồn bực, gần đây cũng quá siêng năng cập nhật rồi, hôm nay còn muốn lên 80.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Đệt, cả dì cả mẹ của GM đều đến đây sao? Lúc nào cũng bảo trì, bảo trì em gái mấy người.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Gần đây em gái Bơm Máu ăn phải thuốc lừa a, không có việc gì liền phun.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Phun em gái cô, mau bịt cái bông cúc của cô lại cho lão tử, cô

tốt nhất là nên giữ im lặng.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười:.....

“Gần đây nộ khí của Nghiêm Nghiên thật lớn.”

“Nộ khí lớn là được rồi.” Giang Thanh lần này đúng là có làm trò, yêu nhân Nghiêm Nghiên này, cuối cùng cũng bị người ta đánh bại.

Cố Tiểu Bắc nhìn vẻ mặt tiểu nhân đắc chí của Doãn Thiên Tề, trong đó khẳng định có quỷ.

“Chuyện của Giang Thanh?”

“A, nương tử đúng là thông minh.” Nói xong liền hôn lên mặt Tiểu Bắc. Hiện tại Cố Tiểu Bắc đã miễn dịch với hành vi thường xuyên sờ sảng của Doãn Thiên Tề, mặt không đỏ tim không đập mạnh.

“Có P mau phóng.”

“Cái này gọi là lạt mềm buộc chặt.” Doãn Thiên Tề đột nhiên cảm thấy có phải mình quá chiều chuộng Cố Tiểu Bắc rồi không, đứa nhỏ này bây giờ nói chuyện không có lớn nhỏ, phải dạy dỗ thật tốt, nếu không sẽ có xu thế phản công.

Thì ra từ sau khi Giang Thanh theo đuổi Nghiêm Nghiên, mỗi ngày trong nhà tới công ty đều đưa hoa không ngừng. Thật ra Nghiêm Nghiên cũng không phải chưa bị theo đuổi bao giờ, dù sao bộ dáng như vậy, cũng có kẻ không sợ chết, nhưng sau cùng đều bị Nghiêm Nghiên đánh trở về nguyên hình. Giang Thanh đúng thật là có tâm tư, thời gian cũng là dài nhất, cho nên Nghiêm Nghiên nói với Giang Thanh, có thể đánh thắng được cô, cô sẽ đồng ý thử kết giao với Giang Thanh. Cũng là trận bạo cú chiến đó, Giang Thanh đâu chịu ra tay độc ác, bị Nghiêm Nghiên đánh tới thiếu chút nữa chung thân tính phúc đều không có, tuy nói là bỏ mặt mũi đàn ông đi, nhưng đúng là đã làm Nghiêm Nghiên cảm động.

Coi như đến lúc Nghiêm Nghiên chuẩn bị thử tiếp nhận, thế mà Giang Thanh lại giả bộ không biết cô, trong game cũng không đuổi giết, hoa cũng không tặng, sinh hoạt của Nghiêm Nghiên lại biến thành nước miếng chiến trong game, lại tiếp tục chơi nhưng không còn mạnh mẽ như thế.

“Đương nhiên, anh cũng thấy Giang Thanh này đáng tin, thật ra từ trong game cũng có thể nhìn ra được nhân phẩm, cậu ta có thể quản lý một liên minh tốt như thế, tự nhiên sẽ có uy tín.”

Cố Tiểu Bắc co lại vào trong lòng Doãn Thiên Tề, gần đây cậu cũng không đi làm, cùng đại thần onl game, ba của Doãn Thiên Tề vẫn đang gây áp lực cho hai người, cái này Cố Tiểu Bắc cũng biết, Cố Tiểu Bắc nghĩ, có thể hạnh phúc thì để mọi người hạnh phúc đi, sao lại muốn làm khổ người thân của mình.

“Doãn Thiên Tề, chúng ta đều có thể hạnh phúc, đúng không?”

Doãn Thiên Tề cọ mũi với Tiểu Bắc, anh muốn em vẫn là một đứa trẻ như vậy, vẫn tiếp tục hạnh phúc.

“Đúng vậy, chúng ta sẽ hạnh phúc, Nghiêm Nghiên sẽ hạnh phúc, tất cả chúng ta cùng người mình yêu đều sẽ hạnh phúc.”

Trong thành phố này, anh tình tưởng nhất định lại có một người như thế, nhớ lại một sự tình giống thế này, hoài niệm nó, tại nơi nào đó tĩnh mịch mà mở miệng, an bài tốt để gặp anh.

Vì thế, Doãn Thiên Tề muốn, trong biển người mệnh mông này, anh và Cố Tiểu Bắc gặp nhau, sau đó yêu nhau, sau đó vĩnh viễn tiếp tục hạnh phúc.

Edit + beta: Gà Kì

50. Chương 50

Ngày thoải mái luôn luôn đặc biệt dễ chịu, nhất là giống như Cố Tiểu Bắc ăn ăn ngủ ngủ như heo.

Cố Tiểu Bắc ngủ thiếp đi trên xe chạy về trường, được rồi, Doãn Thiên Tề thừa nhận hôm qua đã lấy có thực tập kết thúc mà muốn Tiểu Bắc rất nhiều lần, đương nhiên là Cố Tiểu Bắc cũng không cự tuyệt được, dù sao cũng không nở mỗi ngày chỉ chơi game với đại thần, có rảnh liền phải bồi đắp tình cảm, không cần để ý sinh hoạt.

Một chiếc Lamborghini đỗ ở cổng trường học đương nhiên là cực kỳ phong cách, hơn nữa lại có hai nam nhân bước xuống từ trên xe, cơ hồ hấp dẫn tất cả ánh mắt từ mọi người.

Doãn Thiên Tề muốn nắm tay Cố Tiểu Bắc, lại bị Tiểu Bắc làm như không để ý thu tay lại. Doãn Thiên Tề sưng sốt một chút, cũng không nói gì, đưa tiểu bắc đến dưới kí túc xá.

Đến dưới lầu lúc không có người, Tiểu Bắc ôm Doãn Thiên Tề một cái.

“Doãn Thiên Tề, có một số việc em biết.”

“Ừ, anh biết.”

Doãn Thiên Tề vẫn muốn bảo vệ Cố Tiểu Bắc như một đứa trẻ, không đi để ý người khác, không đi để ý thế tục, sống ở trong thế giới của Doãn Thiên Tề, chỉ là thật ra cái gì Cố Tiểu Bắc cũng biết. Doãn Thiên

Tề cũng được coi như là nhân vật công chúng ở thành phố này, ba lại bài xích như vậy, cũng là có nguyên nhân ở bên trong, Doãn Thiên Tề không phải một người, anh đại biểu cho toàn bộ tập đoàn Doãn thị. Doãn Thiên Tề tuy không để ý những thứ này, nhưng Cố Tiểu Bắc không thể.

Trong từ điển của Cố Tiểu Bắc, từ ‘yêu’ được giải nghĩa là, hai người cùng một chỗ, vui vẻ hạnh phúc thì tốt rồi. Cậu không ngại dưới ánh mắt trời mà che dấu, Cố Tiểu Bắc thừa nhận, cậu là một con rùa rụt cổ, nhưng mà hai người không dễ dàng gì mà ở cùng nhau được, có thể không gặp khó khăn cậu tuyệt không muốn gặp, tuy nhiên trừ một ngày nào đó nếu phải đối mặt, nhưng ít ra hiện tại cứ như vậy, cậu cực kỳ hạnh phúc.

“Trước lên đi, bao giờ nghỉ anh tới đón em.”

“Ừm, lái xe cẩn thận.”

Lúc Cố Tiểu Bắc quay trở lại kí túc xá, bọn Tiêu Ca cũng đều đã trở về, bỗng nhiên cảm thấy thật là thân thiết, ra sức ôm lại áp Bàn Tử.

“Tưởng Bàn Tử, đã ăn bao nhiêu? Ôm cũng không nổi rồi.”

“Tiểu Bạch, tớ thấy cậu cũng béo.”

“Cái gì?” Cố Tiểu Bắc lập tức chạy vào phòng vệ sinh soi gương, cậu thừa nhận, tháng này ở nhà Doãn Thiên Tề ăn rất nhiều đồ ăn phương Nam, nhưng mà không tới mức béo rõ ràng như vậy chứ. Doãn Thiên Tề ôm lâu như vậy mà không có phát giác sao? Chắc chắn là anh cố tình nuôi cậu béo mập, để về sau ăn thật thoải mái.

“Được rồi, đừng soi nữa.” Tiêu tử ném một cái khăn mặt lên đầu Tiểu Bắc.

“Bạch, cứng xác định?” Tuy câu hỏi của Tiêu Ca có phần kỳ lạ, nhưng Cố Tiểu Bắc vẫn hiểu.

“Ừ, tớ xác định.” Cố Tiểu Bắc không có ý định giấu diếm, lấy nước lạnh rửa mặt, rùng mình một cái, bây giờ càng ngày càng lạnh. Thực ra cậu biết rõ là những tên này đang chúc phúc cho cậu thật tâm từ đáy lòng.

Mặt Cố Tiểu Bắc bị ra sức xoa xoa, cảm giác da đều bị mài mòn. Lúc mở mắt ra, mới phát hiện Tiêu Ca đang đứng trước gương, cả Tinh Tinh với Bàn Tử. Mặt Cố Tiểu Bắc soi trong gương bị xoa đến đỏ bừng, mà ba tên kia lại cười đến vô tội với cậu. Cố Tiểu Bắc, chúng tớ đều biết rõ, hơn nữa chúng tớ đều chúc phúc cho cậu. Đều là con trai, rất nhiều điều không cần nói, trong lòng đều hiểu rõ.

51. Chương 51

Cố Tiểu Bắc lại về với cuộc sống đơn giản lại nhàm chán này, đại học năm ba tẻ nhạt. Khoá trình đã học xong gần hết, thế mà vẫn bắt dậy sớm, đây chính là điều mà Cố Tiểu Bắc cảm thù đến tận xương tủy. Sống dễ dàng chút đi, còn không cho người ta ngủ nướng. (*cảm tình con còn sống liền là đi ngủ, được rồi, ta thừa nhận ta yếu kém bạo*)

Mỗi ngày một hai cú điện thoại từ Doãn Thiên Tề đã làm cho ba kẻ trong phòng sớm thành thói quen, chỉ là bọn cậu không hiểu, mỗi ngày đều ân cần hỏi thăm Cố Tiểu Bắc như vậy, người kia có lạnh hay không? Hai người ở trong cùng một thành phố đó, chỉ là không gian bị thuyết tương đối của Einstein làm cho vụn vụn? Còn có câu người Trung Quốc thích nói nhất, em ăn chưa? Cố Tiểu Bắc trừ điểm tâm và bữa trưa ra, bình thường đúng là sẽ không bạc đãi chính mình.

Kỳ thật những thứ này cũng chưa là gì, quan nhất chính là Cố Tiểu Bắc vẫn giữ một bộ dáng tiểu thụ, ừm a ừm a trả lời, cậu cho là đang làm tình đấy à, ừm a em gái cậu. Cho nên điện thoại Cố Tiểu Bắc vừa mới rung rung, mọi người liền quăng Tiểu Bắc ra xó tường, không để ý nữa.

**Kì: đoạn này chém:v*

“Ngày mai anh tới đón em.”

“Vâng.”

“Có muốn ăn gì không? Để anh bảo dì Trương làm.”

“A? Cũng không có gì. Anh cứ tùy tiện.”

“Ngốc, nhớ em.”

Mặt Cố Tiểu Bắc đỏ đỏ một chút, nhìn nhìn mấy kẻ trong phòng, vội vàng chạy ra bàn công chàng chàng thiếp thiếp với đại thần. Cố Tiểu Bắc, may cho cứng thức thời, bằng không thì sẽ muốn đập cứng mắt.

**Chém tiếp =.=*

Mấy ngày nay hình như Doãn Thiên Tề rất bận, rất ít login. Cố Tiểu Bắc tuy không cuồng chơi, nhưng vẫn rất muốn theo đuổi đại thần, nhớ lại bộ dáng đệ nhất server tay áo pháp phối, đứng bên cạnh cũng có thể xứng với danh hiệu đệ nhất phu nhân, Cố Tiểu Bắc chảy nước miếng.

Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng mời bạn gia nhập đội ngũ, đồng ý.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tàu tử, hôm nay đến nhà đại ca?

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc: Ủm.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: () Gần đây đại thần nhà em nhìn có vẻ mệt, đến lúc đó cũng đừng làm kịch liệt quá.

Giang Thanh, anh mau cưới Nghiêm Nghiên thôi này về đi, đừng có tàn phá số tể bào ít ỏi của Tiểu Bắc nữa, nghe cô nói chuyện, Cố Tiểu Bắc muốn thổ huyết.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:..... Có phải có chuyện gì hay không.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Hình như gần đây công ty có xuất hiện vài vấn đề về tài chính.

Đội ngũ Một Đường Hướng Bắc:!!! Vậy sao chị vẫn bình tĩnh như vậy.

Đội ngũ Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Cất, dù sao không phải công ty của chị. Chị quan tâm làm gì.

Nhưng mà Cố Tiểu Bắc không bình tĩnh được, vội vàng gọi cho Doãn Thiên Tề, thế mà tắt máy.

Bên màn hình của Nghiêm Nghiên có thông báo nhắc nhở Hảo hữu của bạn Một Đường Hướng Bắc offline, híp híp cặp mắt hoa đào lại, là Nghiêm Nghiên cố ý tìm Tiểu Bắc, ai bảo Doãn Thiên Tề giả trứng tròn dạy Giang Thanh cái gì mà lạt mềm buộc chặt, xứng đáng.

Kỳ thật Nghiêm Nghiên cũng không có nói nói dối, đúng là công ty của Doãn Thiên Tề có xuất hiện vấn đề về tài chính, mà còn cực kỳ nghiêm trọng, mấy ngân hàng lớn vẫn luôn hợp tác bỗng nhiên vô lý từ chối hết. Trong lòng Doãn Thiên Tề rất rõ ràng, Doãn Nhậm đang bức mình đi vào khuôn khổ, hừ, ông nghĩ rằng tôi sẽ để ý mấy cái này sao? Ở trong mắt tôi, trừ bỏ Cố Tiểu Bắc, đều đã không chứa thêm được cái gì.

Nhưng đương nhiên là Doãn Thiên Tề không buông tha như vậy, mấy ngày nay bị gọi điện tới thúc giục khiến anh đau đầu, đơn giản tắt điện thoại đi. Ngay tại lúc Doãn Thiên Tề tắm rửa xong chuẩn bị đi ngủ, lại nghe có tiếng chuông cửa, đã trễ thế này, người nào?

Doãn Thiên Tề vừa mở cửa liền nhìn thấy Cố Tiểu Bắc khuôn mặt khổ bức, giống như cực kỳ vội vàng, ngay cả áo khoác cũng không mặc, khiến Doãn Thiên Tề nhìn mà đau lòng.

“Trễ như vậy, sao em lại đến?”

“Doãn Thiên Tề, anh thanh toán tiền xe cho em trước đã.”

Edit + beta: Gà Kì

52. Chương 52

“Không phải nói ngày mai sẽ tới đón em sao? Gấp như vậy?” Cố Tiểu Bắc, em lại còn mặc thiếu quần áo nữa. Lấy tay bế Cố Tiểu Bắc lên, lập tức hướng phòng ngủ đi đến.

Cố Tiểu Bắc ôm lấy cổ Doãn Thiên Tề, mặt đỏ bừng.

“Doãn Thiên Tề, em sẽ nuôi anh.”

Doãn Thiên Tề cười ra tiếng, đúng là lại bị những thứ kiên định trong ánh mắt Cố Tiểu Bắc này làm cảm động.

“Ngốc.....” Nói xong hôn lên trán Cố Tiểu Bắc.

“Em nói thật mà, nghiêm túc một chút cho em.”

“Được rồi, anh cực kỳ nghiêm túc.” Ném Cố Tiểu Bắc lên giường, cả người đè lên. Cố Tiểu Bắc muốn đẩy ra, lại bị Doãn Thiên Tề giữ hai tay lại.

“Doãn Thiên Tề, chuyện này cực kỳ nghiêm trọng.”

“Anh cảm thấy hiện tại phía dưới của anh còn là chuyện nghiêm trọng hơn.” Nói xong bắt đầu gỡ trò, với tay vào từ dưới vạt áo, vuốt ve làn da bóng loáng của Cố Tiểu Bắc. Tay Doãn Thiên Tề có hơi lạnh, Cố Tiểu Bắc bị lạnh cho run run người, vậy mà thân thể lại càng ngày càng nóng.

“Doãn ~ Thiên ~ Tề ~” rõ ràng là nghiêng răng nghiêng lợi, như thế nào lại nghe như là đang rên rỉ.

“Ừm, anh đây.”.....

“Doãn Thiên Tề, ngủ không?” Cố Tiểu Bắc đã mệt chết, đúng là có một số việc vẫn làm cậu vô cùng lo lắng.

“Không.” Đem đầu Cố Tiểu Bắc nhét nhét vào trong lòng mình, ôm sát eo cậu. Cố Tiểu Bắc ngẩng đầu, nhìn Doãn Thiên Tề, nơi đó ngập tràn đều là bóng dáng của mình.

“Em nói thật, em sẽ nuôi anh.” Vùi đầu vào lồng ngực của Doãn Thiên Tề, ra sức hít ngửi hương vị đặc hữu trên người anh. Doãn Thiên Tề, không thể tự làm mình mệt như vậy, cũng không thể luôn luôn làm một mình, Cố Tiểu Bắc em cũng là một thằng con trai, em cũng có thể làm những việc mà chúng ta đang cố gắng. Em không cần biệt thự xa hoa gì cả, không cần cái gì mà xe thể thao hàng hiệu, lại càng không

muốn cái gì mà công ty lớn, em chỉ muốn anh, Doãn Thiên Tề.

“VẬY VỀ SAU LIỀN NHỜ VÀO EM, CỔ TIỂU BẮC.”

Kỳ thật Doãn Thiên Tề vẫn coi Cổ Tiểu Bắc như là đứa trẻ mà chiều cố, anh không nghĩ muốn sau này phải để cho Cổ Tiểu Bắc ra ngoài kiếm tiền, anh chỉ muốn Cổ Tiểu Bắc ở trong nhà, để cho lúc anh về nhà nhìn thấy đầu tiên chính là bóng dáng của Cổ Tiểu Bắc, Cổ Tiểu Bắc đang đứng ở trong bếp, Cổ Tiểu Bắc ngồi trên sofa xem TV, Cổ Tiểu Bắc ngồi trong thư phòng chơi game, nghĩ vậy một chút, trong lòng Doãn Thiên Tề liền tràn ngập cảm giác ấm áp xuất hiện, tràn ngập tất cả sinh hoạt của anh.

(đến đây đi đến đây đi, để cho tôi viết thêm càng nhiều cảnh sinh hoạt ngọt ngào)

Edit + beta: Gà Kì

53. Chương 53

Không đi làm, cùng Cổ Tiểu Bắc ở nhà chơi game, Cổ Tiểu Bắc hỏi Doãn Thiên Tề như vậy có phải là sinh hoạt suy sút hay không, Doãn Thiên Tề nói với cậu, công ty của anh chỉ là một phần, thật ra Lâm Yên Hàn – mẹ của Doãn Thiên Tề đã để lại di sản cho anh, chỉ là anh vẫn chưa đi kế thừa. Cổ Tiểu Bắc cảm thấy câu nói “Em sẽ nuôi anh” kia của cậu thật sự quá vô lực.

Kỳ thật Doãn Thiên Tề muốn đưa Tiểu Bắc ra ngoài chơi, nhưng mà thành phố Bắc Kinh có thể có nhiều nơi, đến đây ba năm những nơi nên đi dạo Cổ Tiểu Bắc cũng đều đã đi qua. Cổ tiểu bắc nói cậu cảm thấy bị thọt hố nhất chính là lúc đến Thiên An Môn Bắc Kinh. Có thể là do tấm hình trước kháng chiến đẹp hơn, chỉ cảm thấy ảnh chụp Thiên An Môn Mao gia kim quang lấp lánh, nhìn mới phát hiện chỉ là một tấm đi ảnh phổ thông, khiến cho Cổ Tiểu Bắc vô cùng thất vọng.

Về sau Doãn Thiên Tề vẫn lấy chuyện này cười trêu Cổ Tiểu Bắc tham tài, nói về sau Cổ Tiểu Bắc đã mất, sẽ dán vàng lên đi ảnh của cậu. Cổ Tiểu Bắc mắng Doãn Thiên Tề rửa cậu, sau đó Doãn Thiên Tề cắn lỗ tai cậu, nói: Anh không nỡ để lại một mình em trên đời, em mất trước là tốt, sau đó anh sẽ đi theo em. Nước mắt của Cổ Tiểu Bắc đều đã chảy dài.

Hệ thống Chúc mừng Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cùng cùng Nhân Zai Giang Hu Phiêu trở thành tình lữ, mong cho họ sớm ngày hỉ kết liên lí.

Thế giới Hướng Phái Bông Cúc Cười: (_) Cầu chân tướng 11111111

Thế giới Nhân Zai Giang Hu Phiêu: Bơm Máu sau này là vợ tôi, bang phái Giang Hồ mau đến thỉnh an tẩu tử.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Tôi nhỏ vào, tôi mới đúng là chồng anh.

Nhân Zai Giang Hu Phiêu thủy chung vẫn không thoát khỏi vận mệnh chuyển giới, nhưng mà Bơm Máu cũng đã hi sinh không ít, bởi vì là trận doanh đối địch với Giang Hồ, cô chỉ có thể rời khỏi bang của đại thần, chuyển server sang trận doanh của Giang Hồ, cái này gọi là lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó, cũng không có biện pháp.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Em gái, một đường đi tốt, đi rồi xúng dưng trở về. Giang Hồ cậu nên buộc con bé lại, không có việc gì dưng có thả ra cần loạn.

Thế giới Ca Vội Tới Bơm Máu Cho Cưng: Cẩn em gái anh.

Thế giới Khuynh Tẫn Thiên Hạ: Được rồi, cái này ngoài miệng em tốt nhất ít nói với anh.

Thế giới Một Đường Hướng Bắc: (*´*) Bơm Máu cùng Giang Hồ nhất định phải hạnh phúc nhé. Chúc phúc, tung bông.

Thế giới Hướng Phía Bông Cúc Cười: Kinh hiện đệ nhất phu nhân, phải hay không.

Chỗ này đã lược bớt một đồng loa JJYY.

Cố Tiểu Bắc đột nhiên cảm thấy không có Bơm Máu bang phái vô cùng thê lương buồn tẻ, cô gái náo nhiệt kia không ở, liền im lặng như vậy.

“Bọn họ đã ở cùng nhau rồi.”

“Ừm, cha mẹ hai bên cũng đã đều gặp qua. Nghiêm Nghiên muốn điên rồi, làm việc này vẫn lại khá gượng gạo, lần này đúng là bị Giang Thanh trói lại rồi.”

“Như vậy thật tốt.” Cố Tiểu Bắc là hâm mộ, tình yêu quang minh chính đại như vậy đối với cậu và Doãn Thiên Tề đúng là hi vọng xa vời. Được cha mẹ hai bên cùng đồng ý. Nghiêm Nghiên, Giang Thanh, có thể yêu, vậy hãy yêu hoàn toàn triệt để đi.

“Ngốc, chúng ta cũng sẽ.” Chỉ là vấn đề thời gian, toàn bộ đều đã khá hơn.

54. Chương 54

Mấy ngày nay Cố Tiểu Bắc vội vàng đến nỗi hận không thể mọc thêm mấy cái đầu, mỗi cái đầu học một môn. Đầu học kỳ này toàn cùng đại thần ái muội, cuối học kỳ lại cùng đại thần tình chàng ý thiếp. Cố Tiểu Bắc rất muốn gào lên: Con mẹ nó một chữ cũng không thấy, học kiểu gì bay giờ!

Vốn Doãn Thiên Tề muốn nhân dịp Nguyên Đán dắt Cố Tiểu Bắc đi chơi ba ngày, kết quả Cố Tiểu Bắc chết sống cũng không chịu, nói không muốn lúc về nhà lại nhận được thông báo thi lại. Vậy tới nhà Doãn Thiên Tề đọc sách đi, Cố Tiểu Bắc gào còn lợi hại hơn, đi tới đó sợ còn phải treo môn. Doãn Thiên Tề thừa nhận, hiện tại cùng Cố Tiểu Bắc ở cùng một chỗ đã không thuận khiết nổi.

Ba mẹ Cố đợi cho Tiểu Bắc thi xong thì trở về nhà, cho nên Cố Tiểu Bắc cũng muốn ở cùng Doãn Thiên Tề lâu hơn một chút, dù sao cũng tận một tháng không thể gặp mặt, Cố Tiểu Bắc nhớ đi nhớ lại giờ ngay cả động lực để về nhà cũng không có. Doãn Thiên Tề lại để cho Cố Tiểu Bắc không cần ở lại Bắc Kinh, để cho cậu về Tô Châu sớm một chút, như vậy làm cho Cố Tiểu Bắc có cảm giác mặt nóng mông lạnh, vô cùng ghen khuất.

Lúc đưa Cố Tiểu Bắc đến nhà ga, Cố Tiểu Bắc vẫn giữ bộ dáng như người vợ nhỏ túm chặt góc áo Doãn Thiên Tề không chịu buông. Trong phòng đợi đều là những người đang vội vàng vàng để về nhà đón năm mới, âm thanh ồn ào khiến mọi người nói chuyện cơ bản phải dựa vào việc gào lên. Ai cũng không chú ý tới ở góc sáng có hai người đang thâm tình ôm hôn, chỉ cho là là người yêu nhỏ li biệt, ngẫu nhiên quét một cái liếc mắt qua, cũng chỉ là hiểu ý rồi cười.

Cuối cùng cũng buông Cố Tiểu Bắc ra, mặt ngoài ý muốn hơi hồng.

“Em về trước đi.” Ý ở ngoài lời là, Doãn Thiên Tề xong việc ở đây, sẽ đến nhà ba vợ một chút.

Cố Tiểu Bắc buông tay ra, mắt nheo lại chỉ còn thấy hai khe hở, má lúm đồng tiền hôm xuống càng sâu.

Doãn Thiên Tề nhìn Cố Tiểu Bắc như trẻ con cười, đột nhiên có phần không đành lòng. Cố Tiểu Bắc, lần này anh đi nhất định sẽ khiến em ra được khỏi nó, việc em không dám làm, để anh làm.

Thật ra Doãn Thiên Tề muốn mua vé máy bay cho Tiểu Bắc, kết quả Cố Tiểu Bắc nói tai nạn trên không quá nhiều, máy bay không an toàn, Doãn Thiên Tề muốn nói, hiện tại tàu hỏa cũng không an toàn.

Đi từ sáng sớm tàu đến Tô Châu đã rất trễ, ba mẹ đã sớm xuất hiện ở trạm, lúc tàu đến, liếc mắt một cái liền nhận ra Cố Tiểu Bắc bọc kín như con gấu.

“Bên ngoài lạnh, phải giữ ấm mặt.” Nói xong liền tự lấy tay xoa xoa mặt Cố Tiểu Bắc, lại vẫn quàng thêm một cái khăn. Cố Tiểu Bắc biết mẹ thích ở trong nhà dệt những thứ kỳ lạ cổ quái, nhưng mẹ chắc chắn cái này không phải chỉ là một đồng sợi len xoắn xuýt?

Cố Tiểu Bắc vẽ mặt bất đắc dĩ nhìn ba Cố, ba Cố vẽ mặt đồng tình nhìn Cố Tiểu Bắc, thôi, tâm ý của mẹ

con.

Mẹ Cố hâm lại thức ăn lần nữa, Tiểu Bắc ăn vài miếng rồi nhắn tin báo an toàn cho Doãn Thiên Tề, mới gửi được một lúc, Doãn Thiên Tề đã gọi tới rồi.

“Đến nơi rồi?”

“Ừm.”

“Vậy nghỉ ngơi sớm một chút.”

“Vâng, đúng rồi, không có việc gì đừng gọi điện cho em, em đi chơi, gửi tin nhắn là được rồi.” Thật ra là Cố Tiểu Bắc sợ nghe thấy giọng của Doãn Thiên Tề, nghe sẽ nhớ hơn, kết quả ngày hôm sau liền nhận được tin nhắn từ 10086, bạn đã thành công nạp 500 nguyên, Cố Tiểu Bắc hết chỗ nói rồi.

**nguyên: đơn vị tiền tệ*

Edit + beta: Gà Kì

55. Chương 55

Thế hệ của ông nội và ông ngoại Cố Tiểu Bắc vẫn có các suy nghĩ thời đó, cho nên cố tới bây giờ Cố Tiểu Bắc cũng không biết rõ rốt cuộc mình có bao nhiêu cô dì chú bác, thời đó toàn là sinh mười mấy đứa, truyền thống gia đình của Cố Tiểu Bắc vô cùng náo nhiệt, bởi vậy cậu thật sự không tưởng tượng nổi một gia tộc lớn như Doãn thị trải qua năm mới như thế nào. Cố Tiểu Bắc bỗng nhiên rất muốn cho Doãn Thiên Tề một gia đình, một gia đình ấm áp.

Gia đình cậu vẫn có thói quen đón giao thừa, đèn trong nhà hôm nay chắc chắn sẽ bật tới tận bình minh, thật tốt. Ba mẹ Cố ăn xong cơm tất niên liền đi ra ngoài chơi mạt chược, không tới ngày hôm sau nhất định sẽ không về. Cố Tiểu Bắc rất muốn rất muốn người kia. Doãn Thiên Tề, hiện tại, anh cũng đang nghĩ muốn em sao?

Cố Tiểu Bắc vừa định gửi tin nhắn, Doãn Thiên Tề lại gọi điện thoại đúng lúc đó.

“Doãn Thiên Tề!” Cố Tiểu Bắc không đợi Doãn Thiên Tề mở miệng, kêu tên đối phương trước.

“Ừ.”

“Nhớ anh.”

“Biết, cho nên anh đang tới.”

“Cái gì!” Cố Tiểu Bắc không nghĩ tới Doãn Thiên Tề sẽ đến hôm nay, giao thừa không ở nhà, từ Bắc Kinh chạy đến Tô Châu xa như vậy, chẳng lẽ Doãn Thiên Tề không có thân thích? Đều không đón năm mới?

“Máy bay đến Thượng Hải, anh bây giờ đang ở trên tàu hỏa, phỏng chừng rất nhanh là tới. Em tới đón hay là đưa địa chỉ nhà em cho anh.”

“Em tới đón anh.”

Cố Tiểu Bắc mặc áo khoác vào, cầm lấy đồng sợi len xoắn xuýt kia chạy đến nhà ga.

Doãn Thiên Tề đợi một lúc đã nhìn thấy Cố Tiểu Bắc bộ dáng mệt mỏi, đứa nhỏ này như lúc nào cũng nôn nóng nóng như vậy, về sau nhất định phải sửa.

Cố Tiểu Bắc vừa tới liền chủ động ôm lấy Doãn Thiên Tề, chôn đầu vào ngực ra sức cọ cọ, sau đó ngẩng đầu cười ngốc với Doãn Thiên Tề. Có người qua đường nhìn sang bên này, Cố Tiểu Bắc cũng không thèm để ý đến, kỳ thật cậu không biết, hình ảnh như vậy tốt đẹp biết nhường nào.

Đến nhà Cố Tiểu Bắc, không lớn, nhưng cực kỳ ấm áp. Doãn Thiên Tề vẫn cho là phòng của mèo lười Tiểu Bắc chắc chắn sẽ rất loạn, nhưng hóa ra lại sạch sẽ như vậy. Thật ra mẹ Cố vẫn luôn dọn dẹp nó, Cố Tiểu Bắc không ở nhà, mẹ Cố chỉ có thể nhìn vật nhớ người.

“Ba mẹ em đâu?”

“Đều đi ra ngoài đánh mạt chược rồi, em đã nói với họ là có bạn đến chơi.”

“Anh tắm rửa trước đi, hôm nay mệt mỏi rồi.” Nói xong liền lấy một bộ đồ ngủ của ba Cố cho Doãn Thiên Tề mặc, đồ của mình chắc chắn là Doãn Thiên Tề không mặc nổi.

Lúc Doãn Thiên Tề tắm xong đi ra liền nhìn thấy Cố Tiểu Bắc đang đứng ở ban công, đêm nay pháo hoa sẽ bắn không ngừng nghỉ, Doãn Thiên Tề ở Bắc Kinh nhìn không tới nhiều pháo hoa như vậy, anh cũng không phải đặc biệt thích, pháo hoa, rất đẹp, nhưng lại quá ngắn, cảm thấy trong ánh sáng rực rỡ đó lại lộ ra cảm giác vắng lặng.

Nhẹ nhàng đi tới phía sau Cố Tiểu Bắc, ôm lấy eo cậu.

“Doãn Thiên Tề, sắp tới 12 giờ.”

“Ừ.”

“Em không nghĩ rằng lại có thể cùng anh trải qua năm mới, em thật sự rất vui.”

“Vui vẻ là tốt rồi.” Anh hằng năm đều sẽ cùng em trải qua năm mới, chỉ hy vọng em năm nào cũng vui vẻ như vậy.

Trong trời đêm pháo hoa được phóng lên ngày càng nhiều, thanh âm pháo hoa nổ khiến Cố Tiểu Bắc không nghe rõ ra Doãn Thiên Tề nói gì. Đúng lúc tiếng chuông năm mới vang lên, Cố Tiểu Bắc trong lòng liễu mạng hét lên vui sướng với thế giới này.

“Doãn Thiên Tề, năm ~ mới ~ vui ~ vẻ ~” quay đầu sang nhìn vào ánh mắt của Doãn Thiên Tề, sâu trong nơi đó tràn ngập tình yêu thuộc về mình.

Doãn Thiên Tề cúi người, một nụ hôn dài dịu dàng. Cố Tiểu Bắc, năm mới vui vẻ.

Edit + beta: Gà Kì

56. Chương 56

Hôn từ ngoài ban công cho đến lúc vào trong phòng, hai người đều khẩn cấp muốn càng nhiều. Vốn chỉ là một nụ hôn khẽ dịu dàng, Doãn Thiên Tề đã từ từ hôn sâu thêm, như muốn nuốt cả Tiểu Bắc vào, tuy hai mà một.

“Em gái em, rốt cuộc mặc bao nhiêu quần áo?”

“Ừm~~ cũng không nhiều.” Quần áo Tiểu Bắc mở nửa ra, vạt áo vén đến mặt trên nhưng lại không cởi được, Doãn Thiên Tề thấy không ăn được, hận không thể xé nát nó.

Rốt cục cũng lột xong Cố Tiểu Bắc, Doãn Thiên Tề lại đột nhiên bất động, không hề chớp mắt từ phía trên nhìn chăm chăm xuống Cố Tiểu Bắc. Cố Tiểu Bắc bị anh nhìn thật sự chịu không nổi, hồng từ lỗ tai cho xuống cổ.

“Nhìn cái gì vậy, phải làm cũng sắp.”

“Thứ tốt, phải từ từ hưởng thụ.” Khóe miệng Doãn Thiên Tề cong lên, ánh mắt lại càng yêu mị cười như không cười.

Muốn từ từ hưởng thụ hũm, chân Tiểu Bắc kẹp vào eo Doãn Thiên Tề, như có như không chạm vào chỗ mẫn cảm của Doãn Thiên Tề. Xem anh từ từ đến, thì ra Cố Tiểu Bắc cũng cười nhỏ đắc chí như vậy.

Doãn Thiên Tề đương nhiên là không ngăn cản được Cố Tiểu Bắc chủ động như vậy, lại vẫn liều chết đùa giỡn mình.

“Cố Tiểu Bắc, đừng trách anh.....” Còn chưa nói xong, đã bắt đầu gặm nhấm vành tai Cố Tiểu Bắc, sau đó là hạt đậu nổi lên trước ngực.

“Ừm ~~” Cố Tiểu Bắc cuối cùng cũng rên rỉ ra tiếng, kìm nén thật sự quá vất vả.

Cố Tiểu Bắc vốn là đã bắn một lần trong tay Doãn Thiên Tề, mệt chết đi, trên mặt dục vọng lại chưa hết hoàn toàn.

“Ngoan, đừng ngủ, còn anh a.”

“Đợi chút, bôi trơn đâu?” Cố Tiểu Bắc nhớ tới một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng, cậu cũng không muốn bị đau chết đâu.

“Em không có sao?”

“Vô nghĩa.”

“Vậy thôi, dùng cái khác cũng được.”

Dùng cái gì?..... (*mọi người tự mình nghĩ đi*)

Doãn Thiên Tề để Tiểu Bắc đi tắm rửa, nhưng Cố Tiểu Bắc thật sự quá mệt mỏi, sau cùng vẫn lại là để Doãn Thiên Tề bế đi tắm, kết quả tắm tắm lại làm một lần. Doãn Thiên Tề dọn dẹp đồng bữa bãi trên giường, nơi này dù sao cũng là nhà của Cố Tiểu Bắc, ngày mai ba mẹ Cố sẽ trở lại, nhìn thế này thì thực sự nói không rõ. Doãn Thiên Tề nhìn Cố Tiểu Bắc đã ngủ thiếp đi, ôm vào trong lòng, ôm chặt hơn nữa chút.

Cố Tiểu Bắc, những thứ này không thỏa mãn được anh, thứ anh muốn chính là tình yêu quang minh chính đại, ngày mai anh sẽ giúp em vượt qua nó, mặc kệ phát sinh cái gì, xin nhất định không được từ bỏ, nhất định.

57. Chương 57

Doãn Thiên Tề nói thật vô cùng bội phục ba mẹ vợ tương lai tinh lực như siêu nhân, thức cả đêm đi chơi, ngày hôm sau lại đi chúc tết thân thích. Doãn Thiên Tề đến bây giờ cũng chưa nhìn được mặt họ, chỉ có thể đợi buổi tối.

Cố Tiểu Bắc ăn xong cơm trưa, hỏi Doãn Thiên Tề có muốn đi dạo Tô Châu hay không, dù sao trên có thiên đường dưới có Tô Hàng những lời này vẫn không thể giả được. Doãn Thiên Tề liền cười ái muội với Tiểu Bắc.

**Tô Hàng: 3 thành phố Giang Tô, Tô Châu, Hàng Châu*

“Hôm qua đi máy bay mệt rồi, đợi hôm nào khác rồi đi đi.” Cố Tiểu Bắc lúc đấy chỉ muốn nổi khùng, em gái anh, tối hôm qua sao không thấy anh mệt.

Hai người đều ở nhà xem TV, cũng không muốn chơi game. Cố Tiểu Bắc tựa đầu vào trong lòng Doãn Thiên Tề, không ngừng đổi kênh, Doãn Thiên Tề thật sự chịu không nổi, đoạt lấy điều khiển bật sang kênh thể dục thể thao. Cố Tiểu Bắc chưa bao giờ thích mấy thứ này, cậu cũng không hiểu, mấy chục người tranh nhau một quả bóng, phía sau lại có người chạy theo như người chân sai vặt, một lúc thể đỏ, rồi lại thể vàng, quả bóng kia sao không trực tiếp bay vào giữa mặt ông đó.

“Còn không bằng xem cái phim thần tượng vừa rồi.” Doãn Thiên Tề rốt cục cũng hiểu sao Cố Tiểu Bắc lại bạch như vậy, hóa ra là do mấy thứ này.

Cố Tiểu Bắc nhìn nhìn một lúc lại ngủ thiếp đi, cậu cực kỳ hưởng thụ loại sinh hoạt thoải mái này, bên cạnh chính là người mình yêu nhất, bên tai có tiếng TV ồm ồm, có phần ầm ĩ mà lại cực kỳ yên lặng.

Lúc ba mẹ Cố về thì thấy Doãn Thiên Tề đang ở trong bếp nấu cơm. Mẹ Cố nhìn thấy người này, sững sốt một hồi, ngôn từ hình dung của bà rất có hạn, nhưng nói theo người Tô Châu, thì bộ dáng người này rất “thần khí”. *(anh tuấn)*

Vội vàng đến gần phòng bếp, kéo Doãn Thiên Tề đang thái rau qua một bên, nhìn gần, thật sự là càng anh tuấn, nhất là cặp kia ánh mắt, cười đến nỗi mẹ Cố cảm giác như mùa xuân thứ hai của mình đến.

“Là bạn của Tiểu Bắc đúng không, thật là, mau ra phòng khách ngồi đi, chỗ này để bác làm là được rồi.” Nói xong liền hô ‘Tiểu Bắc Tiểu Bắc’, đánh thức Cố Tiểu Bắc.

Ba Cố cũng ời Doãn Thiên Tề ra phòng khách, rót hai chén trà, Trà Hương, hơi ấm bốc lên, Doãn Thiên Tề cảm thấy bỗng nhiên ngôi nhà này thật ấm áp.

“Không có gì đồ ăn, Thiên Tề đừng khách khí.”

“Không ạ, cháu tới đây đã là rất quấy rầy rồi.” Cố Tiểu Bắc nhìn không khỏi cười ra tiếng, Doãn Thiên Tề, nói thật, anh như vậy, đúng là “giả bộ”.

Lúc ăn cơm mẹ Cố cũng không thể tiếp tục nhàn rỗi, biết Doãn Thiên Tề là cấp trên của Tiểu Bắc, lại càng siêng năng gấp đồ ăn. Doãn Thiên Tề nhìn trong bát đồ ăn không thiếu món nào, có chút khóc không ra nước mắt.

“Thiên Tề lần này tới Tô Châu để dạo chơi đúng không, Tô Châu đúng là một nơi rất đẹp, ngày mai để Tiểu Bắc dẫn cháu đi dạo.”

Doãn Thiên Tề rốt cục cũng buông đôi đũa trong tay xuống, nhìn Tiểu Bắc đang vui đầu ăn cơm.

“Không phải tới dạo chơi.” Những lời này đúng là Cố Tiểu Bắc nói, Cố Tiểu Bắc chệch đũa, miếng sườn xào chua ngọt bị rơi xuống bàn, trầm mặc không nói lời nào. Ba Cố cảm thấy không khí không thích hợp, khẩn trương hoà giải.

“Người ta là giám đốc một công ty lớn, sao lại tới dạo chơi chứ, chắc chắn là công việc.”

Mẹ Cố oán thăm vài câu cũng chưa nói cái gì, có công việc thì sao không ở khách sạn?

“Cháu là tới gặp bác trai bác gái.”

“Doãn Thiên Tề!” Cố Tiểu Bắc gào lên, Doãn Thiên Tề, anh là đang muốn làm cái gì?

Doãn Thiên Tề nhìn Cố Tiểu Bắc với ánh mắt kiên định, rất nhanh làm tay Cố Tiểu Bắc phát run. Cố Tiểu Bắc cúi đầu, không dám nghĩ xem tiếp theo sẽ phát sinh ra chuyện gì.

“Tiểu Bắc, sao lại không lễ phép như vậy. Nào, Thiên Tề, ăn đùi gà đi.”

“Cháu thích Cố Tiểu Bắc, chúng cháu đã ở cùng nhau.”

Mẹ Cố gấp lại cái đùi gà trong bát Doãn Thiên Tề trở về, thích? Thích cái gì? Ở cùng nhau? Người nào cùng ai? Doãn Thiên Tề nhìn cái cái chân gà kia bay đi, cảm giác mình đúng là biết lựa thời điểm nói.

“Vô liêm sỉ.” Ba Cố quăng đôi đũa, hung hăng nhìn chằm chằm Cố Tiểu Bắc, Cố Tiểu Bắc trước hơi run một chút, sau đó toàn thân đều run rẩy.

“Cố Tiểu Bắc, con giải thích rõ ràng cho ba.”

“Ba, con.....” Bảo con nói như thế nào? Làm cũng đã làm, cả người con của ba đã là của Doãn Thiên Tề.

“Tiểu Bắc là con trai, sao hai đứa có thể.....” Mẹ Cố thật sự không hiểu, một chút cũng không hiểu.

“Ba, mẹ, chuyện này vấn đề không phải ở giới tính, chúng con là thật tâm yêu nhau.”

“Hừ, ai là ba cậu.” Lửa giận của ba Cố còn lợi hại hơn, đứng lên rồi lập tức đi về phòng, bữa cơm này ăn không vô nữa.

“Ba nó à.” Mẹ Cố bất đắc dĩ nhìn Doãn Thiên Tề với Cố Tiểu Bắc kéo tay nhau, cũng trở về phòng.

Rất cục chỉ còn lại hai người, yên lặng đến nỗi chỉ có thể nghe được tiếng của cái đồng hồ kiểu cũ trên tường.

“Doãn Thiên Tề, câu ‘ba mẹ’ kia anh nói quả thật là quá mức tưởng tượng.” Cố Tiểu Bắc rốt cuộc cũng biết, da mặt người bình thường thua xa so với da mặt Doãn Thiên Tề.

Edit + beta: Gà Kì

58. Chương 58

Cố Tiểu Bắc không thể tiếp tục để Doãn Thiên Tề ngủ trong phòng mình, để cho ngủ ở phòng dành cho khách. Đến nửa đêm, như thế nào cũng không ngủ được, muốn tìm Doãn Thiên Tề.

Rón ra rón rén tiêu sái ra khỏi phòng, lại bị mùi khói dày đặc trong phòng khách làm cho bị sặc, trên sofa có người, không cần nhìn cũng biết là ba Cố, vừa định quay lại phòng, đã bị ba Cố gọi lại.

“Hơn nửa đêm ra đây làm gì.”

“Con, con mắc tiểu.” Ba Cố bất đắc dĩ nhìn Cố Tiểu Bắc, lúc trước là vì Cố Tiểu Bắc sợ tối, đã làm một cái phòng vệ sinh trong phòng nó, đứa nhỏ này, nói dối cũng không biết nói, sau này lại muốn đi theo đàn ông, không biết sẽ thế nào.

“Ra đây ngồi.” Cố Tiểu Bắc nhúc nhích nhúc nhích di chuyển đến bên cạnh ba Cố, nhưng mà không dám ngồi xuống, giống như đứa trẻ làm sai, cúi đầu, ra sức xoay vạy tay mình.

Túm Cố Tiểu Bắc ngồi lên ghế sofa, cả gia đình đều lo cho đứa nhỏ này, từ nhỏ đều nâng trong lòng bàn tay sợ rớt, ngại trong miệng sợ tan. Sửa sửa lại mái tóc lộn xộn của Cố Tiểu Bắc.

“Thật sự có thích như vậy không?”

Cố Tiểu Bắc rốt cục cũng ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm vào mắt ba, ra sức gật gật đầu.

Ba Cố nhìn thấy trong mắt Tiểu Bắc có một loại dũng khí tên là kiên định, liền nói không ra lời. Cố Tiểu Bắc trước nay vẫn là một đứa trẻ vô cùng tùy tiện, cho tới bây giờ cũng không có cái gì đặc biệt thích. Trong lúc những đứa trẻ khác muốn chơi ô tô điều khiển từ xa, mô hình máy bay, ba Cố cũng có mua, Tiểu Bắc chơi được vài ngày liền không thèm nhìn nó. Về sau lúc mẹ Cố cho cậu đến cung thiếu nhi học đàn tranh, Tiểu Bắc cũng không nói gì, luyện được cũng không tốt không xấu. Cho tới bây giờ ba Cố cũng chưa từng thấy Tiểu Bắc cố chấp theo đuổi cái gì, bây giờ, một người đàn ông tên là Doãn Thiên Tề lại khiến cho tiểu Bắc liều mạng muốn kiên trì. Ông còn có thể ngăn cản cái gì đây? Ông có thể ngăn cản sao?

“Trời rất lạnh, đi lấy cho Thiên Tề cái chăn đi, phòng dành cho khách cũng lâu lắm chưa có ai dùng.”

“Ba!” Cố Tiểu Bắc thật sự không thể tin được, điều này có nghĩa là đã chấp nhận bọn cậu?

“Kêu lớn tiếng như vậy làm cái gì, mẹ con khuyên ba rất lâu, mới vừa nằm ngủ.”

Tiểu Bắc ôm lấy ba Cố, vùi đầu vào hõm vai ba. Kỳ thật Cố Tiểu Bắc vẫn có tính yêu ba cực kỳ nghiêm trọng, trước đây vẫn thường đặt đầu mình trên vai ba, hình như đây là người vĩ đại nhất trên thế giới này, chiếm trọn vẹn hồi ức thơ ấu của cậu. Bây giờ giờ, bả vai của ba đã sớm không còn dày rộng như trước. Có gì đó ấm áp thấm vào áo lông, sau đó biến lạnh, bốc hơi lên. Ba, con xin lỗi, còn nữa, cảm ơn ba.

Edit + beta: Gà Kì

59. Chương 59

Về Cố Tiểu Bắc

Sau khi Cố Tiểu Bắc quay lại Bắc Kinh, sẽ sống ở nhà Doãn Thiên Tề, lúc tan học sớm thì đi phương tiện giao thông công cộng, trễ thì Doãn tổng sẽ tự mình tới đón. Cố Tiểu Bắc về sau mới biết thì ra Doãn Thiên Tề biết nấu cơm, dù sao ở ngoài rất lâu, bởi vậy Cố Tiểu Bắc rảnh liền nghiên cứu sách dạy nấu ăn, cùng Doãn Thiên Tề thảo luận một chút những món tâm đắc, nghiêm nhiên một bộ dáng vợ hiền. Cố Tiểu Bắc cũng không chơi game nữa, dù sao lúc trước là chơi cùng bọn Tiêu Ca, bây giờ bọn họ không chơi nữa, cậu tự nhiên cũng không hứng thú, vẫn là cảm giác ở cùng Doãn Thiên Tề chân thật hơn.

Về Doãn Thiên Tề

Doãn Thiên Tề quyết định đóng cửa công ty ở Bắc Kinh, kế thừa di sản của mẹ, cùng Cố Tiểu Bắc định cư ở Tô Châu. Nhớ lại lần trước đến Tô Châu cũng không dạo chơi, về sau chờ Tiểu Bắc đã học năm bốn

công học kết hợp, trở lại Tô Châu đi dạo hết khắp nơi lâm viên rồi đi shopping. Cố Tiểu Bắc vẫn thích loại phong cảnh buồn bã này, nói nhìn là lại có kích thích ngâm thơ, Doãn Thiên Tề mặc ới rồi.

Về Nghiêm Nghiên

Nửa năm sau Nghiêm Nghiên cùng Giang Thanh kết hôn, Giang Thanh nói Nghiêm Nghiên tuổi không nhỏ, đây là thời điểm tốt nên sinh nhiều chút. Nghiêm Nghiên vẫn lại là câu nói kia, sinh em gái anh. Giang Thanh nói, nữ anh cũng thích, nhưng tốt nhất không nên giống em, anh sợ tương lai con gái sẽ không gả được. Một Bơ Máu đã cùng một Giang Thanh, thêm một nữa, anh đi đâu tìm được Giang Thanh thứ hai.

Về Doãn Nhậm

Về sau Cố Tiểu Bắc học năm bốn cùng Doãn Thiên Tề định cư ở Tô Châu, vẫn không liên lạc với Doãn Nhậm, kỳ thật trong lòng Cố Tiểu Bắc vẫn có chút khúc mắc, nhưng lại không nói thêm gì với Doãn Thiên Tề. Hôm nay Doãn Thiên Tề cực kỳ ngoài ý muốn nhận được điện thoại từ Doãn Nhậm, đầu bên kia Doãn Nhậm trầm mặc thật lâu, nói: Đứa trẻ kia gọi là Cố Tiểu Bắc đúng không, có rảnh mang tới cho ba nhìn. Doãn Thiên Tề sững sốt khá lâu, kêu một tiếng, ba, cảm ơn. Doãn Nhậm cúp điện thoại, hai mắt đã sớm vẫn đục, thì ra mình chiếm được nhiều thứ như vậy, vẫn so ra kém với việc con trai gọi một tiếng ba.

Về Tầm Tiên

Tầm Tiên đã mở cấp 100, trên bảng xếp hạng sớm đã đổi mới. Mỗi ngày đều có người kết hôn, chỉ là rốt cuộc so ra kém với hôn lễ thế kỷ năm đó của Doãn Thiên Tề và Cố Tiểu Bắc. Ngẫu nhiên sẽ có người chơi thảo luận trên YY, nhớ ngày đó, đệ nhất đại thần toàn bộ server Khuynh Tẫn Thiên Hạ vùng tiền như rác để tặng sinh lễ, cùng cả đêm đó pháo hoa không hề ngừng bắn, sau đó kinh thành Tầm Tiên chưa hề được náo nhiệt như vậy nữa.

—— Chính văn hoàn ——

60. Chương 60: 100 Câu Hỏi Vợ Chồng Phần 1

1. Xin hỏi tên của bạn?

Đại thần: Doãn Thiên Tề.

Tiểu Bạch: Cố Tiểu Bắc. *mỉm cười*

2. Tuổi tác?

Đại thần: 29.

Tiểu Bạch: 21.

Tác giả: Oa, qua năm rồi không phải 22 sao? Chẳng lẽ cậu không lớn?

Tiểu Bạch: *dựng ngón tay* Người ta 21 tuổi.

Đại thần: Sao lại phải xoắn xuýt cái này, câu tiếp đi.

Tiểu Bạch: Đúng vậy đúng vậy. *ôm lấy đại thần*

3. Giới tính?

Đại thần: *bộ dáng nhìn thấy người nờ – gu* Cô nói xem?

Tiểu Bạch: Cô nói trong game hay ngoài đời? Trong game là nữ, ngoài đời đương nhiên là nam.

Tác giả: Thật hả? Tôi vẫn cứ cho là nữ.

Tiểu Bạch: *khóc* Đại thần, bà ý bắt nạt em.

Đại thần: Toàn bộ truy sát, không nói nhiều.

4. Xin hỏi tính cách mỗi người?

Đại thần: Không biết, Ngốc thấy thế nào?

Tiểu Bạch: *thâm tình nhìn chăm chú vào đối phương* Vô cùng dịu dàng, đôi khi hi trẻ con.

Tác giả: Ahrle, đại thần tính trẻ con? Vậy cậu là trẻ sơ sinh sao?

Tiểu Bạch: Trẻ sơ sinh em gái cô.

Tác giả: *ngoáy mũi* Tôi méo có em gái. Nói tính cách của Tiểu Bạch đi?

Đại thần: Tôi không biết.

Tác giả: Nói thẳng là ngốc được rồi nha.

5. Tính cách đối phương?

Tác giả: Ai nha, chỉ là câu hỏi phía trên đổi ngược lại.

Đại thần: Tôi thật sự không biết.

Tiểu Bạch: Thông minh, hiểu ý người, rộng rãi, thiện lương, vui vẻ hòa đồng với mọi người.....

Tác giả: Được rồi, có dễ yên hay không. Cậu xác định là đang nói mình?

Tiểu Bạch: Chắc chắn cùng khẳng định.

Tác giả: *quay ra nhìn đại thần* Cậu ấy nói vậy anh thấy đúng sao?

Đại thần: Đúng vậy, câu tiếp theo.

Tác giả: *giận sôi* Các người các người.....

6. Hai người gặp nhau lúc nào? Ở đâu?

Đại thần: Thập kinh thành. Thời gian không nhớ rõ.

Tiểu Bạch: Nói hiện thực đi, lần diễn thuyết rất xa đó ở trường học có gặp qua một lần.

7. Ấn tượng đầu tiên với đối phương?

Đại thần: Có hỉ cảm.

Tiểu Bạch: Nói hiện thực, đứng quá xa thấy không rõ, nhưng mà rất có khí thế. Tạo cảm giác cao cao tại thượng.

Tác giả: Hiện thực cũng rất có hỉ cảm.

8. *Thích đối phương điểm nào nhất?*

Đại thần: Lúc cười, có lúm đồng tiền.

Tiểu Bạch: Oa, sao em không biết.

Đại thần: Có, bên trái.

Tiểu Bạch: Thật sao? *cười ngốc*

Tác giả: Hai vị, ghê tởm chết tôi. Tiểu Bạch thích cái gì ở đại thần?

Tiểu Bạch: Toàn bộ.

9. *Chán ghét đối phương điểm nào nhất?*

Đại thần: Không có. Cực kỳ hoàn mỹ.

Tiểu Bạch: Sẽ không nói dối. Giống như câu ở trên.

Tác giả: Em gái cậu, tôi cuối cùng đã thấy người không biết xấu hổ, chưa thấy cậu lại không biết xấu hổ như vậy.

10. *Bạn cảm thấy mình và đối phương tương tính được chứ?*

Đại thần: Được.

Tiểu Bạch: *nhìn đại thần* Tương tính là sao?

Đại thần: Không biết.

Tiểu Bạch: Không biết sao anh nói được.

Đại thần: Đây không phải là trả lời câu hỏi thôi sao, xong sớm chút rồi về nhà. *hôn Cổ Tiểu Bắc một cái*

Tiểu Bạch: *trạng thái ngọt ngào* A... a....

11. Bạn xưng hô với đối phương như thế nào?

Đại thần: Ngọc, đôi khi gọi tên em ấy.

Tiểu Bạch: Trong game thường xuyên kêu đại thần. Trong hiện thực gọi Doãn Thiên Tề.

12. Bạn hi vọng được đối phương xưng hô như nào?

Đại thần: Ông xã.

Tiểu Bạch: *thẹn thùng* Tùy tiện a.

13. Nếu lấy động vật làm ví dụ, bạn cảm thấy đối phương là?

Đại thần: Mèo.

Tiểu Bạch: Đúng rồi, con béo béo ú ú Nghiêm Nghiên nuôi là con gì?

Đại thần: Chắc là cún, từng nghe nó sủa.

Tác giả: Đâu có hỏi anh, nể mặt một tí biết không.

Tiểu Bạch: Đại thần a, mèo a cún a khẳng định không xứng được, sư tử với hổ mà nói lại quá dữ dằn, giống cái gì a?

Tác giả: Được rồi, chả ra đâu vào đâu cả.

14. Nếu muốn đưa lễ vật cho đối phương, bạn sẽ đưa?

Đại thần: Nhẫn.

Tiểu Bạch: Oa, trong game không phải đưa rồi? Thật mắc.

Đại thần: Cái kia không giống vậy.

Tiểu Bạch: *hai mắt ứ nước* Em đây liền tặng mệnh cho anh.

Đại thần: Em đã là của anh.

15. *Bạn muốn đối phương đưa lễ vật gì?*

Đại thần: *cười bí hiểm với Tiểu Bạch*

Tiểu Bạch: *mặt đỏ mặt đỏ mặt đỏ* Anh hư hỏng.

Tác giả: Ahrle, hai người lại bí hiểm cái gì.

16. *Có vật mãi gì với đối phương không? Nếu có thì là?*

Đại thần: Ngất, hình như tôi thấy đã hỏi rồi.

Tiểu Bạch: Không có, tất cả đều cực kỳ vừa ý.

17. *Tật xấu của bạn là?*

Đại thần: Không có tật xấu, rất tốt.

Tiểu Bạch: Đúng vậy.

18. *Tật xấu của đối phương là?*

Đại thần: Giống như trên.

Tiểu Bạch: Đúng vậy đúng vậy.

Tác giả: *khóc* Hai người không cần làm cho có lệ như vậy.

19. *Đối phương làm chuyện gì khiến bạn không thoải mái?*

Đại thần: Em gái cô, vấn đề giống nhau, đổi cái áo khoác liền không biết?

Tiểu Bạch: Còn gì đề nói nữa không?

20. *Bạn làm việc gì khiến đối phương bất mãn?*

Tác giả: Được rồi, được rồi, bỏ qua.

21. *Quan hệ của hai người đạt đến loại trình độ nào?*

Đại thần: Trên giường.

Tiểu Bạch: Tuy hai mà một.

22. *Hai người lần đầu hẹn hò là ở đâu?*

Đại thần: Trong game.

Tác giả: Cái này cũng được?

Tiểu Bạch: Những việc khác người chúng tôi không làm.

Tác giả: Tôi phi.

23. *Khi đó không khí giữa hai người như thế nào?*

Đại thần: Còn như thế nào? Chém quái.

Tiểu Bạch: Đi phía sau anh ấy có cảm giác rất an toàn.

24. *Khi đó tiến triển đạt đến loại trình độ nào?*

Đại thần: Ngát, câu tiếp đi, tôi thật sự không nhớ rõ.

25. *Địa điểm hẹn hò thường xuyên?*

Đại thần: Mao tháp?

Tiểu Bạch: Kinh tháp?

26. *Bạn sẽ vì sinh nhật đối phương chuẩn bị cái gì?*

Đại thần: Một vấn đề muốn hỏi mấy lần.

Tiểu Bạch: Tôi mệt nhọc.

Tác giả: Ai ai, tôi nói hai người đừng đi mà. *tác giả đuổi theo*

27. *Ai thổ lộ trước?*

Đại thần: Em ấy.

Tiểu Bạch: Tôi.

28. *Bạn thích đối phương nhường nào?*

Đại thần: Coi là sinh mệnh.

Tiểu Bạch: *nhìn đại thần* Anh nếu không rời, em cũng sẽ không vứt bỏ.

29. *Như vậy, bạn yêu đối phương sao?*

Đại thần: Không yêu.

Tiểu Bạch: *kinh hãi rồi* Doãn Thiên Tề, anh nói cái gì?

Đại thần: Thích một người, nếu bạn không chiếm được thì sẽ lựa chọn hủy diệt. Mà yêu một người, nếu bạn không chiếm được thì sẽ buông tay và chúc đối phương hạnh phúc. Anh không thể rời khỏi em, cho nên anh không yêu em được.

Tiểu Bạch: *cúi đầu* Em yêu anh, em sẽ buông anh ra, chỉ cần anh hạnh phúc.

Tác giả: Tôi sai rồi, tôi không nên thảo luận về vấn đề yêu hay không yêu.

30. *Đối phương nói cái gì sẽ làm cho bạn cảm thấy hết cách?*

Đại thần: Em ấy tới bây giờ cũng chưa muốn cái gì quá đáng hết.

Tiểu Bạch: *mặt đỏ* Không nói.

Tác giả: Tôi có thể tà ác một chút không?

Tiểu Bạch: Không thể.

31. Nếu cảm thấy tâm đối phương có biến đáng ngờ, bạn sẽ làm gì?

Đại thần: Em ý không có khả năng, tôi tin tưởng em ý.

Tiểu Bạch: *xoáy vặn ngón tay* Để anh ý rời khỏi, chỉ cần anh hạnh phúc là tốt rồi.

Đại thần: Không tin anh?

Tiểu Bạch: Ai bảo anh ưu tú như vậy, nói không chừng ngày nào đó sẽ bị người nhìn tới, em so ra lại kém.

Đại thần: *vò vò đầu Tiểu Bắc* Chắc không, người nào cũng đều so ra kém em.

32. Sẽ tha thứ đối phương thay lòng đổi dạ sao?

Đại thần: Cố Tiểu Bắc sẽ không đổi tâm, tác giả cô không phải là thiếu đánh chữ.

Tác giả: Nói thật, tôi cũng mệt nhọc.

33. Nếu hẹn hò đối phương muộn hơn một tiếng?

Tác giả: Câu tiếp. Ha ha, hai vị chờ trách.

35. Biểu tình kêu gọi của đối phương?

Đại thần: Lúc căn tai em ấy.

Tiểu Bạch: *lấy tay che miệng đại thần* Em gái anh, sao chuyện gì cũng nói ra ngoài nói ra ngoài.

36. Hai người cùng một chỗ, Lúc nào khiến bạn cảm thấy tim đập rộn lên?

Đại thần: XX *miệng bị Tiểu Bạch bịt kín*

Tiểu Bạch: Bỏ qua, bỏ qua.

38. Lúc làm chuyện gì cảm thấy hạnh phúc nhất?

Tiểu Bạch: Next, next.

39. Đã từng cãi nhau chưa?

Đại thần: Rất thần kỳ, chúng tôi chưa cãi nhau bao giờ.

Tiểu Bạch: Sao? Anh muốn thử hả.

40. Vì cái gì cãi nhau?

Tác giả: Phấn.

41. Sao đó giảng hòa như nào?

Tác giả: Đưa oắt nã bẹp nào ra đề thế này.

Đại thần: Vậy mà cô còn rất hăng say hỏi.

Tiểu Bạch: Cô cũng rất nã bẹp.

42. Kieep sau vẫn hi vọng làm người yêu nhau?

Đại thần: Ừm.

Tiểu Bạch: Nếu có thể, cũng muốn.

43. Khi nào cảm thấy mình đã được yêu?

Đại thần: Rất nhiều, nhìn em ấy bên cạnh tôi, liền cảm thấy mình được yêu.

Tiểu Bạch: Lăn nấu cháo cho tôi, cực kỳ cảm động. Kỳ thật tôi cảm thấy mình lúc nào cũng được đại thần yêu.

Tác giả: Còn nói hai người không khác người.

44. Phương thức biểu hiện tình yêu của bạn là?

Đại thần: Đối tốt với em ấy.

Tiểu Bạch: Nhận sự ân cần của anh ấy, nếu có thể, tận lực giúp làm vài việc.

45. Khi nào thì làm cho bạn cảm thấy “không còn thích mình”?

Đại thần: Đã bảo không.

46. Bạn cảm thấy đối phương giống loài hoa?

Đại thần: Không nghiên cứu về hoa. Hoa cúc?

Tiểu Bạch: Doãn Thiên Tề, vậy anh chính là hoa mào gà.

47. Hai người trong lúc đó có giấu diếm nhau chuyện gì không?

Đại thần: Có.

Tiểu Bạch: Cái gì?

Đại thần: Có việc che giấu.

Tiểu Bạch: Nói mau.

Đại thần: Chuyện ba mẹ anh, ngoan, về sau nói với em.

Tiểu Bạch: Không sao, chuyện không vui không cần nói ra.

48. Cảm giác tự ti của bạn là do?

Đại thần: Tôi chưa bao giờ tự ti.

Tiểu Bạch: Cảm giác có chút không xứng với anh ấy.

Đại thần: Trừ em ra, không ai xứng đôi với anh.

49. Quan hệ của hai người là công khai hay bí mật?

Đại thần: Dù sao ba mẹ hai bên cũng đều biết rồi, còn những người khác, không sao cả.

Tiểu Bạch: Ừm.

50. Bạn cảm thấy tình yêu của mình và đối phương có thể kéo dài đến vĩnh cửu?

Đại thần: Có thể.

Tiểu Bạch: Anh có thể em cũng có thể.

61. Chương 61: 100 Câu Hỏi Vợ Chồng Phần 2

51. Xin hỏi ai là công, ai là thụ?

Đại thần: Công.

Tiểu Bạch:..... Đang cố gắng thành công.

Tác giả: Bạch, cũng không làm được đâu.

52. Vì sao lại quyết định như vậy?

Đại thần: Cô nói xem?

Tiểu Bạch: Không phải là tại tôi lùn chứ.

Tác giả: Tính cách quyết định toàn bộ, bộ dáng cao hay không không liên quan.

53. *Bạn đối với tình hình hiện tại có vừa lòng không?*

Đại thần: Cực kỳ hài lòng.

Tiểu Bạch: *mắt tròn trắng* Không hài lòng.

54. *Nơi H lần đầu?*

Đại thần: Nhà tôi.

Tiểu Bạch: Vấn đề gì thế này, Tôi muốn về nhà.

Tác giả: A, muốn về nhà để làm gì? Ta muốn nghĩ vãn vẹo.

55. *Cảm giác lúc đó?*

Đại thần: Hạnh phúc.

Tác giả: *ngoáy mũi* Chắc là tính phúc.

Tiểu Bạch: Vừa mới đầu sẽ hơi đau, về sau không tồi. *che mặt*

56. *Bộ dáng lúc ấy của đối phương?*

Đại thần: Đáng yêu, gợi cảm, mê người.

Tiểu Bạch: Mẹ ơi, hẳn không cần nói rõ như vậy chứ.

Tác giả: Đến đây đi đến đây đi, tất cả mọi người chờ a.

Tiểu Bạch: Kỳ thật đại thần so với tôi còn gợi cảm hơn, lúc xxx, ưm, rất cuồng dã.

57. *Sáng sớm bạn nói gì đầu tiên?*

Tiểu Bạch: Sao anh không đi làm?

Đại thần: Không đi, ở với em.

58. Số lần H mỗi tuần?

Đại thần: Không cố định, có cảm giác liền làm.

Tiểu Bạch: Vậy anh cũng cảm thấy anh làm quá thường xuyên.

Đại thần: Loại việc này, muốn không đủ. *kề tai nói nhỏ*

59. Cảm thấy tình huống lí tưởng nhất, mỗi tuần mấy lần?

Đại thần: Tùy vào cơ thể của em ấy mỗi lúc, loại việc này làm nhiều cũng không tốt.

Tiểu Bạch: Cơ thể tôi cũng không tốt.

Đại thần: Có sao? Sao lúc làm không phát hiện.

60. Như vậy, thế nào là H?

Đại thần: Cái này thì miêu tả kiểu gì?

Tiểu Bạch: Miêu tả em gái anh, tự nhìn lại đi.

61. Chỗ mãi cảm nhất của mình?

Đại thần: Tôi không phát hiện.

Tiểu Bạch: Không biết.

Tác giả: Giả bộ, toàn giả bộ.

62. Chỗ mãi cảm nhất của đối phương?

Đại thần: Tai. Chính xác thì là vành tai.

Tiểu Bạch: Eo.

63. Dùng một từ để hình dung đối phương khi H?

Đại thần: Tôm chín.

Tiểu Bạch: Yêu nghiệt.

64. Chẳng thán nói, bạn thích H không?

Đại thần: Cô thích không?

Tác giả: Em gái anh, sao lại nhằm vào tôi, Bạch, cậu trốn đi kìa.

Tiểu Bạch: Không thích.

Tác giả: A, kỹ thuật của đại thần không ổn rồi.

Đại thần: *nhìn chăm chăm Tiểu Bạch* Xem ra còn phải cải tiến.

Tiểu Bạch: Thích thích, em rất thích.

65. Nơi thường H?

Đại thần: Giường.

Tiểu Bạch: Sô pha?

66. Bạn muốn thử H ở đâu?

Đại thần: Ban công?

Tiểu Bạch: *kinh hãi* Trên ban công cửa sổ cũng không có.

Đại thần: Buổi tối tối như vậy, đâu ai thấy.

67. *Tắm trước H hay sau H?*

Đại thần: Cả hai. Bất quá đôi khi không tắm trước khi H, dù sao cũng đang vội.

Tiểu Bạch: Anh cho là đi tiểu à.

68. *Khi H có ước định gì không?*

Đại thần: Làm còn không kịp, ước định nổi gì.

Tiểu Bạch: Khiêm tốn khiêm tốn.

Tác giả: Nói khoác nói khoác.

69. *Bạn và người yêu bên ngoài có phát sinh quan hệ khác không?*

Đại thần: Next.

Tác giả: Rõ ràng là không thích hợp..., Bạch, muốn nghiêm hình bức cung hay không.

Tiểu Bạch: *liếc mắt nhìn tác giả một cái* Anh ấy nói với tôi rồi. Ở nước ngoài có vài người, sau khi về nước cũng có mấy người bầu bạn không cố định, nhưng không lâu dài.

Đại thần: Được rồi, câu tiếp.

70. *Đối với cách nghĩ “Nếu không chiếm được tâm, ít nhất cũng cần phải đạt được”, bạn đồng ý hay phản đối?*

Đại thần: Có bệnh.

Tiểu Bạch: Đau lòng.

71. *Nếu đối phương bị kẻ xấu xxx bạn sẽ?*

Đại thần: Đầu tiên, tôi sẽ không để loại chuyện này xảy ra. Nếu đã xảy ra, tôi nhất định sẽ giết kẻ đó, mặc kệ là dùng thủ đoạn nào.

Tác giả: Không cần độc ác như vậy chứ.

Đại thần: Được chứ, nếu là cô bị tôi sẽ mặc kệ.

Tác giả: Em gái anh, đừng có nhắm vào tôi, tôi sẽ gọi tập đoàn hủ nữ tới SM Cổ Tiểu Bắc nhà anh.

Tiểu Bạch: *nhìn mắt đại thần* Ai mà không có mắt dám rape anh ý chứ.

72. Bạn sẽ xấu hổ lúc trước H? Hay sau H?

Đại thần: Chắc không, đây là bản tính của con người, có gì phải thẹn thùng.

Tiểu Bạch:..... Sẽ. Anh là thú tính, không phải bản tính.

73. Nếu bạn tốt của đối người nói”Tớ rất cô đơn, cho nên chỉ có tối hôm nay, xin cậu...” Cũng muốn cầu H, bạn sẽ?

Đại thần: Có bệnh.

Tiểu Bạch: Tôi không có khả năng có loại bạn bè này.

74. Bạn cảm thấy mình rất am hiểu H?

Đại thần: Còn phải học nhiều, rất dốt thứ này.

Tiểu Bạch: Không ai am hiểu hơn anh đâu.

75. Vậy còn đối phương.

Đại thần: rất tốt, càng đậm sâu cảm xúc càng tốt.

Tiểu Bạch: Anh là đồ ngựa giống.

76. Lúc H hi vọng đối phương nói?

Đại thần: Tên của tôi.

Tiểu Bạch: Ừm, bảo bối.

77. Bạn thích biểu tình nào lúc H của đối phương?

Đại thần: Tất cả.

Tiểu Bạch: Lúc cười cực kỳ mê người. Sau đó liền.....

78. Bạn cảm thấy có thể quan hệ bên ngoài không?

Đại thần: Trước kia không quá để ý, nhưng sau khi ở cùng Ngọc thì không.

Tiểu Bạch: Không thể.

79. Bạn có hứng thú với SM không?

Đại thần: Không, sẽ làm em ấy bị thương.

Tiểu Bạch: Nếu là SM, tôi sẽ suy xét.

Đại thần: Em có thể thử xem.

80. Nếu đối phương bỗng nhiên không đòi hỏi cơ thể bạn nữa, bạn sẽ?

Đại thần: Em ấy chưa bao giờ đòi hỏi.

Tiểu Bạch: Tôi vẫn sẽ yêu anh ấy.

81. Bạn cảm thấy thế nào?

Đại thần: Có bệnh.

Tiểu Bạch: Biến thái.

82. Chuyện thống khổ nhất lúc H là?

Đại thần: Làm một nửa thì dừng.

Tiểu Bạch: *nghiến răng nghiêng lợi*

83. Cho đến bây giờ lúc H nơi bạn cảm thấy hưng phấn nhất là?

Đại thần: Phòng tắm?

Tiểu Bạch: Không có.

84. Từng chủ động mời gọi đối phương?

Tiểu Bạch: Đương nhiên không có.

Đại thần: Có, mỗi lần đều là em ấy dụ dỗ tôi.

85. Khi đó biểu tình của công?

Đại thần: Biểu tình gì? Cười?

Tiểu Bạch: Anh ấy toàn trực tiếp bỏ nhào vào người tôi, nhìn không thấy.

86. Công có hành vi cưỡng bạo không?

Đại thần: Không.

Tiểu Bạch: Không có khả năng.

87. Lúc ấy phản ứng của thụ là?

Tác giả: Bỏ qua.

88. “Đối tượng H” lí tưởng của bạn là?

Đại thần: Ngốc như vậy tốt nhất.

Tiểu Bạch: Ừm, nếu không quá thường xuyên, anh ấy vẫn là lí tưởng.

89. Hiện tại đối phương phù hợp với lí tưởng của bạn sao?

Tác giả: Bỏ qua.

90. Trong lúc H có sử dụng đạo cụ gì không?

Đại thần: Không.

Tiểu Bạch: Tôi không thích mấy thứ đó đung vào.

91. Lần đầu tiên làm?

Đại thần: Lúc phát hiện mình là đồng tính luyến ái, đã thử làm một lần.

Tiểu Bạch: Sau khi biết anh ấy.

92. Khi đó đối tượng là người yêu hiện tại sao?

Đại thần: Không phải.

Tiểu Bạch: Đúng vậy.

93. Thích được hôn chỗ nào?

Đại thần: Em ấy rất ít khi chủ động hôn tôi, miệng là tốt nhất.

Tiểu Bạch: Miệng.

Tác giả: Giả bộ, giả bộ.

94. Bạn thích hôn ở đâu trên người đối phương?

Đại thần: Tại.

Tiểu Bạch: Miệng.....

Tác giả: Không sai lắm.

95. Việc có thể lấy lòng đối phương lúc H là?

Đại thần: Ghé vào lỗ tai gọi em ấy là bảo bối.

Tiểu Bạch: Anh ấy vẫn toàn cực kỳ hưng phấn, không nên lấy lòng.

96. Lúc H muốn cái gì?

Đại thần: Muốn cái gì? Muốn làm.

Tiểu Bạch: Không rảnh để nghĩ.

97. Số lần H trong một đêm là?

Đại thần: Chưa đếm thử.

Tiểu Bạch:.....

Tác giả: Không phải là đếm không hết chứ.

98. Lúc H, bạn tự cởi quần áo hay là để đối phương cởi?

Đại thần: Tôi tự cởi.

Tiểu Bạch: Anh ấy cởi giúp tôi.

99. Đối với bạn H là?

Đại thần: Chuyện mà sau khi hai người ở chung tự nhiên sẽ làm.

Tiểu Bạch: Gia vị tình yêu.

100. Xin hãy nói với người yêu một câu.

Tiểu Bạch: Cuối cùng cũng xong, về nhà về nhà.

Đại thần: *kéo tiểu Bạch qua* Cố Tiểu Bắc, gả cho anh đi.

Tiểu Bạch: *nhào vào lòng đại thần* Được.

—— Toàn Văn Hoàn ——

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-nhan-yeu>